

การพัฒนาโครงการที่อยู่อาศัย โค-เฮาส์ชิ่ง (Co-housing) ในประเทศไทย
กรณีศึกษาโครงการ เท็น แบงคอก (Ten Bangkok)

นายชาวิช ฉายปัญญาเลิศ

ศูนย์วิทยหัพยากร

วิทยานิพนธ์เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเคหพัฒนาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเคหกรรม ภาควิชาเคหกรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2552

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

THE DEVELOPMENT OF CO-HOUSING PROJECT IN THAILAND :
A CASE STUDY OF THE "TEN BANGKOK" PROJECT

Mr. Chawit Chaipanyalert

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Housing Development Program in Housing

Department of Housing

Faculty of Architecture

Chulalongkorn University

Academic Year 2009

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยโคล-เฮาส์ชิ่ง (Co-housing) ในประเทศไทย: กรณีศึกษาโครงการเท็น แบงคอก (Ten Bangkok)
โดย	นายชาวิช ชายบัญญาเดช
สาขาวิชา	เคหกรรม
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์ ดร.บรรณโภคภิษฐ์ เมฆวิชัย, ศาสตราภิชาน

คณะกรรมการดำเนินการที่ดูแลโครงการนี้ได้รับอนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

(ศาสตราจารย์ ดร. บันพิท จุลสาร)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กุณฑิพพ พานิชภักดี)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ดร. บรรณโภคภิษฐ์ เมฆวิชัย, ศาสตราภิชาน)

กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร. วีระ สจกุล)

กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย

(นางสาวเนยรัต ประณีต)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. ชาลิต นิตยะ)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**ขาวีชา จายปัญญาเดช: การพัฒนาโครงการที่อยู่อาศัย โค-ເເຊາສິ່ງໃນປະເທດໄທຍ:
ກຮນີ້ກົກຊາໂຄຮກກາເຫັນ ແບ່ງຄອດ. (THE DEVELOPMENT OF CO-HOUSING
PROJECT IN THAILAND: A CASE STUDY OF THE "TEN BANGKOK" PROJECT)
ອ.ທີບຶກຂາວິທຍານິພນົມ: ຮ.ຕ. ດຣ. ບຽຮນໂຕກິຈສູງ ເມມວິຫຍຸ, ຕາສຕາວິທະນາ, 118 ນ້າ.**

ແນວດີການພັດທະນາທີ່ອູ້ອາດີໂຄ-ເເຊາສິ່ງ ເປັນຢູ່ແບນທີ່ອູ້ອາດີທີ່ສມາຝຶກມີເຈດນາມດີໃນການອູ້ອາດີ
ຮ່ວມກັນ ແລະມີສ່ວນຮ່ວມໃນການກໍາທັນດູຢູ່ແບນກາຮອງອູ້ອາດີດັ່ງແຕ່ກາຮອກແບນ ມີກາຈັດທີ່ໃຫ້ສອຍນາງອ່າງໃຫ້ໄໝໃຫ້
ຮ່ວມກັນ ແລະເຫຼື່ອສ້າງຄວາມສິ່ນພັນທຶນທີ່ດີ

ໂຄ-ເເຊາສິ່ງ ເກີດຂຶ້ນທີ່ປະເທດເດັ່ນມາຮົງ ແລະຂ່າຍໄປໃນຫລາຍາປະເທດ ໃນປະເທດໄທມີໜ່ວຍຈານທີ່ໄໝຄວາມ
ສົນໃຈຂອງທາງກາກຮູ່ ແລະກາເອກະນຸມ ທີ່ກໍາລັງສຶກສາ ແລະພັດທະນາໂຄຮກກາ ໂຄຮກກາເຫັນ ແບ່ງຄອດ ປຶ້ງເປັນໂຄຮກກາ
ທີ່ມີກາຈຮ່ວມກັນຄິດ ວ່າມກັນສ້າງ ແລະວ່າມກັນອູ້ອາດີອຸ່ນບຸກຄຸລີທີ່ເປັນສັດປາປົງ ແລະເພື່ອນກັນ ຈໍານວນ 8 ຄຮອບຄວ້າ
ສມາຝຶກຈັງວ່າເປັນຕົວແທນຂອງຄຸນຄົນຮັນກາລົງ ຈຶ່ງມີຄວາມແພດຕ່າງກັນຫລາຍດ້ານ ເປັນຢູ່ແບນກາຮ່ານີ້ເວີດ ຄວາມ
ຕ້ອງກາຮ່ອງທີ່ອູ້ອາດີ ສູ້ານະທາງດ້ານກາຮົດເຈີນ ເປັນດີນ ດ້ວຍຄວາມແພດຕ່າງຂອງສມາຝຶກໃນໂຄຮກກາແຫ່ງສາມາດພັດທຶນໄາ
ໂຄຮກກາຈົນແລ້ວເຫຼົ້າ ແລະທີ່ສໍາຄັງອືກປະກາ ດື່ອ ເປັນຢູ່ແບນກາຮ່ານທີ່ອູ້ອາດີແບນໂຄ-ເເຊາສິ່ງ ໂຄຮກກາແຮກໃນ
ປະເທດໄທ

ກາວິຈີຍຄວັງນີ້ ມີວັດຖຸປະສົງຄົມເພື່ອສຶກສາແນວດີ ແລະກະບວນກາຮ່ານີ້ໃນດັ່ງນີ້
ໄດ້ກັບທຸນເອກສາຮ້ອງກໍາທັນດູກູ່ນາຍ ແລະກູ່ປະເທດທີ່ເກີດກັບໂຄ-ເເຊາສິ່ງ ທ່າກາຮ່າງຈະເກີນເຂົ້ມສົ່ງ ແລະ
ສົມກາຍດົນ ໃນກາຮ່ານີ້ແມ່ນກຸ່ມເປົ້ານາຍອອກເປັນ 3 ກຸ່ມ ດື່ອ 1.ສມາຝຶກຂອງໂຄຮກກາ 2.ຕົວແທນຂອງໜ່ວຍຈານ
ຜູ້ທີ່ກໍາລັງພັດທະນາໂຄຮກກາໂຄ-ເເຊາສິ່ງອື່ນໆ ແລະ 3.ນັກວິชาການຮູ້ອູ້ອາດີດ້ານທີ່ອູ້ອາດີ

ພລກສຶກສາພັນວ່າ ປັບປຸງຫາອຸປະສົງ ແລະຂ້ອຈ້າກັດໃນກາຮ່ານີ້ ໄດ້ແກ່ ປັບປຸງກາຮ່ານີ້ແປ່ຍິນແປ່ງຈໍານວນສມາຝຶກ
ກາຮ່ອສິນເຊື່ອພັດທະນາໂຄຮກກາໃນແຕ່ງໆ ປັບປຸງຫ້ອຈ້າກັດຂອງກູ່ນາຍ ປັບປຸງຢູ່ແບນໃນກາຮ່ອນນຸ້າຕ່ອງສ້າງ ແລະ
ປັບປຸງກາຮ່ານີ້ໃຫ້ສມາຝຶກເປັນເຈົ້າຂອງກໍາຮົມສິກີ້ໃນທີ່ເຂົ້າກັນໄດ້ ເປັນດີນ ສ່ວນປັບປຸງທີ່ມີຄວາມສໍາຄັງທີ່
ພົບເອີກດ້ານ ໃນຫັ້ນຫອນກະບວນກາຮ່ານີ້ ດື່ອ ຊ່ວ່າຂອງກໍາຮົມສ້າງ ທີ່ສມາຝຶກເລືອກທີ່ຈະດໍາເນີນຈານດ້ານກາຮ່ານີ້
ກໍາຮົມສ້າງເອົງ ຫັນວ່າຮາດປະສົບກາຮ່ານີ້ໃນດ້ານບົງກາງຈານກໍາຮົມສ້າງ ທັງນີ້ສູ່ພລກພາກວຸນຂອງກາຮ່ານີ້ໄດ້ວ່າ
ຜູ້ພັດທະນາໂຄຮກກາມີຄວາມຄິດສ້າງສ່ວນ ແລະມຸ່ງມັນນໍາປະສົບກາຮ່ານີ້ໃນກາຮ່ານີ້ທີ່ຕົນໄຊ ແຕ່ຫາດ
ປະສົບກາຮ່ານີ້ໃນກາຮ່ານີ້ສັງກັນທີ່ກໍາຮົມສ້າງ ອີກທັງໝົດຂ້ອຈ້າກັດວ່າໜ່ວຍຈານທີ່ເກີຍຂ້ອງດ້ານກູ່ນາຍ ແລະສັດບັນ¹
ກາຮົດເຈີນໄຟເຂົ້າໃຈຢູ່ແບນກາຮ່ານີ້ໃຫ້ສັງກັນທີ່ກໍາຮົມສ້າງ ອຍ່າງໄຟກີ່ຄຸນຄ່າໃນກາຮ່ານີ້ໃຫ້ສໍາຄັງທີ່ຄວ່າ
ນໍາໄປໄຟຕ່ອໄປ ດື່ອ ການນໍາຫັ້ນຫອນກາຮ່ານີ້ໄຟເປັນກົງກໍາຮົມສ້າງ ແລະສັງເກົນໃຫ້ສົນຮ່ວມຮ່ວມງານ
ສມາຝຶກ ການນໍາຄວາມຮູ້ໃນກາຮ່ານີ້ສັງກັນທີ່ກໍາຮົມສ້າງ ແລະກາຮ່ານີ້ສັງກັນທີ່ກໍາຮົມສ້າງ ແລະ
ທີ່ກໍາຮົມສ້າງອູ້ອາດີຮ່ວມງານກໍາຮົມສ້າງ ໂດຍດໍານີ້ເປັນກົງກໍາຮົມສ້າງທີ່ກໍາຮົມສ້າງ ແລະສັງເກົນໃຫ້ບຸກຄາກທີ່ຮ່ວມງານ ແລະ
ຄຮອບຄວ້າ ສາມາດພັດທະນາວິດີໄດ້ອ່າຍ່າງສ້າງສ່ວນ

ກາວິຈີຍ	ເຫດກາຮ່ານີ້	ລາຍມືອ້ອືນສິດ	
ສາຂາວິຈີຍ	ເຫດກາຮ່ານີ້	ລາຍມືອ້ອືນອ.ທີບຶກຂາວິທຍານິພນົມ	
ປີການສຶກສາ	2552		

5174258325 : MAJOR HOUSING

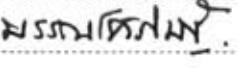
KEYWORDS : HOUSING DEVELOPMENT / COMMUNITY / COHOUSING

CHAWIT CHAIPANYALERT: THE DEVELOPMENT OF CO-HOUSING PROJECT
IN THAILAND : A CASE STUDY OF THE "TEN BANGKOK" PROJECT.
THESIS ADVISOR: ASSOC. PROF. BANASOPIT MEKVICHAI, Ph.D.,
DISTINGUISHED SCHOLAR, 118 pp.

Co-housing refers to a type of collaborative housing in which residents are involved in determining their living conditions, starting from the design process to the development of communal areas, in order to create a good neighborhood. This concept originated in Denmark and later spread to several other countries. In Thailand, the Ten Bangkok Project, also influenced by the idea of co-housing, has been co-constructed and shared by a small group of eight families made up of architects and friends. The residents said they reflected the middle class with varying lifestyles, housing needs, and financial status. Despite such dissimilarities, the successful completion of the project interests many public and private organizations.

This study aims to examine the concept and operation process of the Ten Bangkok Project. A literature review was conducted on documents related to co-housing laws and regulations. The data were then collected through surveys and interviews with three groups of subjects: 1) the residents, 2) representatives from other organizations developing a similar project, and 3) housing academics/ experts.

The research results indicate various problems and limitations such as a change in the number of residents, declined credit, limitations in terms of laws, permission for construction, and the legal process of transferring the rights of ownership to the residents. Another significant problem was the residents often chose to take responsibility for the construction themselves. Overall, it can be concluded that despite lacking a real estate background, the project management team was creative as well as had the determination to use its community development experience. Also, legal organizations and financial institutions did not understand the concept of co-housing development. Nevertheless, the findings reveal two important aspects about co-housing that can be used as guidelines for developing other projects as follows. First, the design process can serve as an activity to create collaboration among residents. Second, the application of knowledge of community development and architectural design in the construction of residences should take the interdependence of lifestyles into consideration as well as help the personnel and families involved in the process to develop their lives creatively.

Department : Housing Student's Signature
Field of Study : Housing Advisor's Signature
Academic Year : 2009

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สามารถสำเร็จลุล่วงได้ ด้วยความกรุณาอย่างดียิ่งจากบุคคล
ซึ่งมีพระคุณหลายท่าน ดังต่อไปนี้

รองศาสตราจารย์ ดร.บรรณไศกิษฐ์ เมฆวิชัย อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุณฑลทิพย พานิชภักดี อาจารย์หัวหน้าภาควิชาเคมี อาจารย์บุญชรา
ศรีพาณิชย์ อาจารย์ประจำหลักสูตร เป็นผู้ที่ดูแล ให้แนวคิด กำลังใจ และคำแนะนำในการพัฒนา
วิทยานิพนธ์จนประสบความสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ท่านคณะกรรมการทุกท่าน ที่ได้ให้เกียรติสละเวลาอันมีค่า เป็นคณะกรรมการ
สอบวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

สมาชิกทุกท่านในโครงการเห็น ประกอบไปด้วย อาจารย์ปัญญา หรุ่นรักษ์วิทย์
คุณปานิจ จาลุสารและคุณแม่ คุณสุพิชชา โตวิวิชย์ คุณชวนัภัสสุ ล้วนเส่ง คุณวชร สนแจ้ง^๑
คุณนันทพงศ์ ยินดีคุณ คุณนาถยา กิมยงค์ และครอบครัวสมมตพันธุ ที่เอื้อเพื่อข้อมูล สละเวลา
ในการพำนัชสถานที่ส่วนตัว และในทุกด้านด้วยความเต็มใจ สำหรับเป็นวิทยาทานในการศึกษา^๒
ที่อยู่อาศัยโคเคนส์ซิง ตัวอย่างในประเทศไทย

และการบุปผะคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ที่ให้กำเนิด และมีพระคุณยิ่ง ครู-อาจารย์
ทุกท่านที่ได้มอบองค์ความรู้ดีด้วยความกระตือรือร้น ตลอดจนทุกวันนี้ และสุดท้ายคือผู้ที่อยู่เคียงข้าง ให้กำลังใจ
ช่วยเหลือในทุกด้าน คุณนิติกรณ์ และด.ญ.กิณณดา ฉายบัญญาเดิศ ภรรยา บุตรสาวที่น่ารัก^๓
และครอบครัว เพื่อนๆ C21X ที่ร่วมฝ่าฟันกันมา

หากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เกิดประโยชน์ต่อผู้เกี่ยวข้อง ทั้งทางตรงหรือทางอ้อม
ผู้วิจัยขอขอบคุณดีในครั้งนี้แก่ ผู้ที่กล่าวถึงทั้งหมด และภาควิชาเคมี คณะสถาปัตยกรรม
ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สถาบันอันทรงเกียรติ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๗
กิตติกรรมประกาศ.....	๑๒
สารบัญ.....	๑๓
สารบัญตาราง	๑๔
สารบัญแน่นที่	๑๕
สารบัญแน่นผัง	๑๖
สารบัญแน่นภาพ	๑๗
สารบัญภาพ	๑๘
บทที่ 1 บทนำ.....	๑
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	๑
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	๕
1.3 ขอบเขตของการวิจัย.....	๖
1.4 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	๖
1.5 วิธีดำเนินการวิจัย.....	๗
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	๗
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	๘
2.1 แนวคิดและประวัติเกี่ยวกับ Co-housing.....	๘
2.1.1 แนวคิดเกี่ยวกับ Co-housing.....	๘
2.1.2 ประวัติความเป็นมาและวิวัฒนาการของ Co-housing.....	๑๑
2.1.3 กระบวนการพัฒนาโครงการ Co-housing.....	๑๒
2.2 แนวคิดกระบวนการมีส่วนร่วม (Participation).....	๑๓
2.3 แนวคิดแนวทางสร้างชุมชน.....	๑๖
2.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	๒๑

หน้า

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	22
3.1 ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย.....	22
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	23
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	23
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	24
บทที่ 4 ผลการศึกษา และการวิเคราะห์ผล.....	26
4.1 ประวัติ ความเป็นมา และรายละเอียดของโครงการ.....	26
4.2 แนวคิดในการพัฒนาของโครงการ.....	28
4.3 กระบวนการดำเนินงานของโครงการ.....	30
4.3.1 ช่วงเตรียมการก่อสร้าง.....	32
4.3.2 ขั้นตอนการก่อสร้าง.....	46
4.3.3 ช่วงหลังการก่อสร้าง.....	54
4.4 การวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของโครงการ.....	58
4.4.1 ผลด้านแนวคิดในการพัฒนาโครงการ.....	58
4.4.2 ผลด้านกระบวนการดำเนินงานของโครงการ.....	61
4.4.3 ผลด้านความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ และผู้พัฒนาโครงการอื่น.....	65
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	68
สรุปผลการวิจัย.....	68
5.1 สรุปผลการศึกษาด้านแนวคิดในการพัฒนาโครงการ.....	68
5.2 สรุปผลการศึกษาด้านกระบวนการดำเนินงานของโครงการ.....	69
5.3 อภิปรายผล.....	73
5.4 ข้อเสนอแนะ.....	76
รายการอ้างอิง.....	78
ภาคผนวก.....	80
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	118

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 2.1	ความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดของ Co-housing กับแนวทางการสร้างชุมชน.....	17
ตารางที่ 4.1	การดำเนินงานโครงการ Ten Bangkok	31
ตารางที่ 4.2	งบประมาณจำนวนเงินที่ต้องใช้ในการพัฒนาโครงการ Ten Bangkok.....	44
ตารางที่ 4.3	รายละเอียดผลการขอสินเชื่อพัฒนาโครงการจากสถาบันการเงินต่างๆ.....	44
ตารางที่ 4.4	แสดงข้อมูล และค่าใช้จ่ายในการพัฒนาโครงการ Ten Bangkok.....	53
ตารางที่ 4.5	สัดส่วนความเห็นด้านแนวคิดของสมาชิกในโครงการ.....	59
ตารางที่ 4.6	ศึกษากระบวนการดำเนินงานCo-housing กับกระบวนการดำเนินงานโครงการ Ten Bangkok	64
ตารางที่ 5.1	ตารางแสดงสรุปผลปัญหาภายนอก ปัญหาภายใน และข้อดีในการพัฒนาโครงการ Ten Bangkok ตามขั้นตอนกระบวนการพัฒนาโครงการ.....	72
ตารางที่ 5.2	ตารางสรุปความเห็นของผู้พัฒนาโครงการอื่น และผู้เชี่ยวชาญต่อแนวคิดการพัฒนาโครงการ Co-housing	74
ตารางที่ 5.3	แสดงความสัมพันธ์ของสมาชิกในโครงการ.....	75

สารบัญแผนที่

หน้า

แผนที่ 4.1	แสดงทำเลที่ตั้งโครงการ Ten Bangkok	33
แผนที่ 4.2	แสดงลักษณะภูมิประเทศของที่ตั้งโครงการTen Bangkok	33
แผนที่ 4.3	แสดงอาณาบริเวณโดยรอบที่ตั้งโครงการ Ten Bangkok	34

**ศูนย์วิทยหัพยากร
อุปกรณ์มหawiทยาลัย**

สารบัญแผนผัง

	หน้า
แผนผังที่ 4.1 แสดงผังพื้นอาคารโครงการ Ten Osaka	28
แผนผังที่ 4.2 แสดงผังพื้นที่ชั้นล่างของอาคารโครงการ Ten Bangkok	38
แผนผังที่ 4.3 แสดงผังพื้นที่ชั้น 2 ของอาคารโครงการ Ten Bangkok	38
แผนผังที่ 4.4 แสดงผังพื้นที่ชั้น 3 ของอาคารโครงการ Ten Bangkok.....	39
แผนผังที่ 4.5 แสดงผังหลังคาของอาคารโครงการ Ten Bangkok.....	39
แผนผังที่ 4.6 แสดงผังพื้นที่ชั้น 1+พื้นที่ส่วนกลางของโครงการ Ten Bangkok.....	40
แผนผังที่ 4.7 แสดงผังพื้นที่ทำงาน ประชุมวางแผน เก็บของและที่พักคนงาน.....	48
แผนผังที่ 4.8 แสดงผังรวมสิทธิ์เลขที่บ้านของสมาชิกแต่ละท่าน.....	50
แผนผังที่ 4.9 แสดงผังรวมสิทธิ์พื้นที่ส่วนกลางถือร่วมกัน.....	51

ศูนย์วิทยหัตถการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญแผนภาพ

หน้า

แผนภาพที่ 1.1 แสดงหน่วยงานในประเทศไทยที่กำลังศึกษา และพัฒนาโครงการ Co-housing	5
แผนภาพที่ 3.1 แสดงวิธีการดำเนินงานในการวิจัย.....	25
แผนภาพที่ 4.1 แสดงการเงินที่ใช้ในการพัฒนาโครงการ.....	47
แผนภาพที่ 4.2 แสดงโครงสร้างการประสานงานระหว่างการตรวจสอบงานก่อสร้าง.....	49
แผนภาพที่ 5.1 แสดงตัวอย่างการสนับสนุนสินเชื่อในโครงการบ้านมั่นคงของสถาบัน พัฒนาองค์กรชุมชน.....	77

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
อุปกรณ์รวมมหาวิทยาลัย**

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 4.1 แสดงทัศนียภาพภายนอกอาคารโครงการ Ten Osaka	27
ภาพที่ 4.2 แสดงทัศนียภาพภายในอาคารโครงการ Ten Osaka	28
ภาพที่ 4.3 แสดงการรวมกลุ่มในครั้งแรกที่อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย.....	30
ภาพที่ 4.4 แสดงสภาพแวดล้อมโดยรอบใกล้เคียงที่ตั้งโครงการ.....	35
ภาพที่ 4.5 แสดงการออกแบบเบื้องต้น และใช้กล่องพิชชาทำแบบจำลอง	36
ภาพที่ 4.6 แสดงพัฒนาการการออกแบบด้วยแบบจำลอง.....	37
ภาพที่ 4.7 แสดงการประชุมร่างบันทึกข้อตกลงในการอยู่อาศัยร่วมกันเบื้องต้น.....	41
ภาพที่ 4.8 แสดงปัญหาของระบบห่อสระว่าyan้ำที่อยู่ภายนอกของโครงการ.....	57

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
อุปกรณ์มหा�วิทยาลัย**

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยในประเทศไทยในปัจจุบันได้ขยายเป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ที่มีผลกับเศรษฐกิจของประเทศไทย ในขณะที่ปัจจัยสำคัญในการผลิตของตลาดด้านต้นทุน ที่ดิน และการจัดการ ถูกกำหนดโดยผู้ประกอบการพัฒนาที่อยู่อาศัย ซึ่งพัฒนาวูปแบบที่อยู่อาศัยหรือสินค้าให้ตอบสนองการผลิตแบบ อุตสาหกรรม(MASS PRODUCT) ทำให้สามารถควบคุมต้นทุน การผลิต และมีผลกำไรที่สูง จึงมีการแข่งขันกันในอุตสาหกรรมพัฒนาสินค้า เพื่อตอบสนองความต้องการพื้นฐานของผู้บริโภคลุ่มใหญ่ในตลาดเป็นหลัก และมีได้มีการส่งเสริมการสร้างความสัมพันธ์ในชุมชนใหม่เท่าที่ควรจะเป็นจะเห็นได้จากยอดการจัดตั้งนิติบุคคลบ้านจัดสรร (ศูรศิทธิ์ สนัชธรรมวงศ์, 2552) โดยเฉพาะโครงการขนาดใหญ่ที่มีเพียงไม่ถึง 5% ของจำนวนโครงการที่ขออนุญาตจัดสรรมบูรณะในช่วงเวลา 8 ปีที่ผ่านมา ซึ่งถือว่า่น้อยมาก

ราษฎร์ที่ต้องการอยู่อาศัยในประเทศไทย โดยเฉพาะสังคมชนบทที่ยังคงรักษาวิถีชีวิตที่พื้นที่ทางสังคมของชุมชนในสังคมไทย โดยเฉพาะสังคมชนบทที่ยังคงรักษาวิถีชีวิตที่พื้นที่ทางสังคมของชุมชนที่เข้มแข็ง โครงสร้างหน่วยทางสังคมไทย คือ ครอบครัวแบบเศรษฐกิจชุมชนร่วมกันเป็นชุมชนที่เข้มแข็ง โครงสร้างหน่วยทางสังคมไทย คือ ครอบครัวแบบชุมชนที่มีการอยู่ร่วมกัน ปลูกบ้านบริเวณเดียวกัน ใช้พื้นที่บ้านส่วนร่วมกัน เช่น พื้นที่พักผ่อน พบปะ ทำอาหาร และรับประทานร่วมกันถือเป็นความเข้มแข็งทางสังคมทางวัฒนธรรมของประเทศไทย หากแต่ยุคสมัยที่ การแข่งขันทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคม การดำเนินชีวิตที่เปลี่ยนไปวิถีชีวิตของสังคมเมืองทำให้การอยู่อาศัยในชุมชนเมืองขาดการพึ่งพาภักน์ ในขณะเดียวกันสังคมที่เกิดจากการอยู่อาศัยในโครงการของผู้ประกอบการที่พัฒนาโครงการเป็นอุตสาหกรรม ก็สะสมปัญหาในมิติที่ขาดหายไป เช่น มิติด้านสิ่งแวดล้อม มิติด้านสังคมของผู้อยู่อาศัย มิติด้านการอนุรักษ์พลังงาน เป็นต้น ส่งผลให้สังคมไทยเป็นสังคมเน้นการบริโภค เน้นการอยู่ตัวคนเดียว ที่มีชีวิตท่ามกลางเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรมที่ความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับคนอื่นลดน้อยลงไป การอยู่ร่วมกันในสังคมไทยที่เกิดขึ้น จึงสนับสนุนให้เกิดการแข่งขันกับบริโภคมากขึ้น ละเลยแนวคิดทางสังคมที่เคยเป็นรากฐานทางสังคมของไทย คือ การมีชุมชนที่อยู่อาศัยร่วมกันแบบพึ่งพาและแบ่งบัน ลดการบริโภค สร้างความเข้มแข็งของสังคม ตั้งแต่ระดับครอบครัว และชุมชน

ในขณะเดียวกันสังคมที่เกิดจากการอยู่อาศัยในโครงการของผู้ประกอบการที่พัฒนาโครงการเป็นอุตสาหกรรม ก็สะสมปัญหาในมิติที่ขาดหายไป เช่น มิติด้านสิ่งแวดล้อม มิติด้านสังคมของผู้อยู่อาศัย มิติด้านการอนุรักษ์พลังงาน เป็นต้น ส่งผลให้สังคมไทยเป็นสังคมเน้นการบริโภค เน้นการอยู่ตัวคนเดียว ที่มีชีวิตท่ามกลางเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรมที่ความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับคนอื่นลดน้อยลงไป การอยู่ร่วมกันในสังคมไทยที่เกิดขึ้น จึงสนับสนุนให้เกิดการแข่งขันกับบริโภคมากขึ้น ละเลยแนวคิดทางสังคมที่เคยเป็นรากฐานทางสังคมของไทย คือ การมีชุมชนที่อยู่อาศัยร่วมกันแบบพึ่งพาและแบ่งบัน ลดการบริโภค สร้างความเข้มแข็งของสังคม ตั้งแต่ระดับครอบครัว และชุมชน

นายแพทย์ปราเวศ วงศ์ (ประเวศ วงศ์, 2540) อธิบายถึงประชาชนว่า เป็นการสร้างความเป็นชุมชน ซึ่งหมายถึง การที่ประชาชนจำนวนหนึ่งมีวัตถุประสงค์ร่วมกัน มีอุดมคติร่วมกัน หรือความเชื่อมั่นในบางเรื่อง มีการติดต่อสื่อสารรวมกันหรือมีการรวมกลุ่มกัน จะอยู่ห่างกันออกไปได้ มีความเอื้ออาทรต่อกัน มีเรื่องจิตใจเข้ามาร่วมด้วย มีความรักมิตรภาพ มีการเรียนรู้ร่วมกันในการกระทำการปฏิบัติบางสิ่งบางอย่างจะเป็นเรื่องใดก็ได้ เมื่อเวลาเราดูความเป็นชุมชนเกิดขึ้น เรายังเห็นภาษาในชุมชนมีสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น

1. เกิดความสุข เป็นความสุขของคนร่วมกันจึงจะมีการแบ่งปันสิ่งต่าง ๆ ด้วยกัน
2. มีประสิทธิภาพที่จะทำให้งานประสบความสำเร็จ ซึ่งเรื่องนี้จะมีสูงมาก เรียกว่าสูงอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ทำอะไรก็สำเร็จได้ง่าย
3. มีการจัดการ เมื่อมีองค์กรขึ้น มีความรับผิดชอบ ก็ต้องมีการจัดการ ซึ่งเป็นการจัดให้มีการเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งจะมีพลังที่มีคนบอกว่า “การจัดการทำสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ให้เป็นไปได้”
หัวใจของการพัฒนาแบบยั่งยืนอยู่ที่ Community Organization ซึ่งประกอบด้วย
 1. Community Organization มีการรวมตัวเป็นชุมชน
 2. Learning ต้องเป็น Active learning ไม่เป็น Teaching
 3. Knowledge คือตัวความรู้ซึ่งจะต้องมีการเรียนรู้และทำให้ความรู้นั้นมีประโยชน์
ความเป็นชุมชนจะต้องเป็นอิสระเป็น Voluntary ซึ่งคนมาร่วมกันด้วยจิตวิญญาณ เกิดขึ้นพยายามทำเพื่อส่วนรวม ลดความเห็นแก่ตัว ซึ่งเป็นธรรมอย่างสูง มนุษย์ควรจะถึงคราวมหาบูรณะการ ไม่ควรปฏิเสธ ไม่คิดสุดโต่งไปข้างเดียว แต่จะบูรณาการความรู้เข้ามา ถ้าบูรณาการได้จะมีความรู้ที่ยิ่งใหญ่ ซึ่งจะมีความรู้ทางศาสตรา ความรู้วิทยาศาสตร์ ความรู้เรื่องชุมชน ความรู้การจัดการ เป็นต้น

ปัจจุบันมีรูปแบบการพัฒนาที่อยู่อาศัยโดยรวมกลุ่มกันพัฒนาเป็นชุมชน ที่ตั้งใจอยู่ร่วมกัน (Intentional Community) หลายรูปแบบหนึ่งในนั้น คือ โครงการที่อยู่อาศัย โค-เยาส์ซิง (Co-Housing) ที่สมาชิกในชุมชนจะมีบทบาทอย่างแข็งขันในกระบวนการตั้งแต่ การเลือกผู้ที่จะมาอยู่อาศัยร่วมกัน การเลือกทำเล การจัดหาที่ดิน การกำหนดรูปแบบบ้าน การกำหนดสภาพแวดล้อมของการอยู่อาศัยร่วมกัน ตลอดจนการวางแผนจัดการภายในชุมชนตั้งแต่เริ่มต้น สมาชิกในชุมชนจะรู้จักเพื่อนบ้านเป็นอย่างดี และมีความรู้สึกถึงความเป็นชุมชนร่วมกัน ชุมชน Co-housing ประกอบด้วยบ้านที่ยังคงรวมสิทธิ์ของแต่ละบุคคล แต่ใช้สิ่งอำนวยความสะดวก เช่นพื้นที่กิจกรรม พื้นที่พักผ่อน พื้นที่ซักล้าง สร่าว่ายน้ำ ห้องออกกำลังกาย พื้นที่ทำงาน ห้องสมุด ห้องเก็บเครื่องมือ เป็นต้น

มีชุมชน Co-housing เกิดขึ้นแห่งแรก และนับร้อยแห่งในประเทศไทยเดนมาร์ก และขยายไปในประเทศไทยและเนื้อในสหราชอาณาจักรมีชุมชน Co-housing มา กว่า 113 แห่ง และอีกมากกว่า ร้อยแห่งอยู่ระหว่างการวางแผน ชุมชน Co-housing ได้ขยายไปในอีกหลายประเทศทั้งในแคนาดา อังกฤษ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และประเทศไทยเองเช่น ญี่ปุ่น เป็นต้น

ในประเทศไทยมีหน่วยงานที่ให้ความสนใจเชิงทางภาครัฐฯ และภาคเอกชน ที่กำลังศึกษา และกำลังพัฒนาโครงการชุมชน Co-housing อยู่มีหลายกลุ่มน่าสนใจ เช่น

1. โครงการพาสุข ของภาครัฐฯ ร่วมกับ คณะกรรมการราษฎร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 1 โครงการ (ภาครัฐแห่งชาติ, 2553)

1) โครงการพาสุข

ตั้งอยู่บนถนนร่วมเกล้า เขตตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

2. โครงการบ้านเดียวกัน ของกลุ่มสถาบันอาศรมศิลป์ 4 โครงการ (สถาบันอาศรมศิลป์, 2553)

1) โครงการหมู่บ้านบางครุ

ที่ตั้ง อยู่ติดริมคลองบางมด ใกล้โรงเรียนรุ่งอรุณ

เจ้าของโครงการ : มีสมาชิก 20 ครอบครัวโดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มบ้าน

1. กลุ่มบ้านคุณครูศิลปะและเจ้าหน้าที่
2. กลุ่มบ้านคุณครูและอาจารย์
3. กลุ่มบ้านแม่บ้าน

2) โครงการบ้าน ร่วมครัว + สารสติ + ไฮเมເຊາ

ที่ตั้งถนนพระราม 2 แยก 47 แขวงท่าข้าม เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

เจ้าของโครงการ : กลุ่มคน 3 กลุ่ม ซึ่งส่วนใหญ่ทำงานอยู่ที่สถาบันอาศรมศิลป์

และโรงเรียนรุ่งอรุณ

3) โครงการบ้าน ปลูกรัก

ที่ตั้ง : ที่ดินเดิม อ. บางใหญ่ จ.นนทบุรี

เจ้าของโครงการ : ครอบครัว สุพฤตพานิชย์

4) โครงการบ้านตั้งได้ร่มไม้

ที่ตั้ง : ถนนประชาชื่น เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร

เจ้าของโครงการ : ครอบครัว เกษม-เตียง ตั้งทัดสวัสดิ์

3. โครงการ TEN BANGKOK ของ กลุ่มสถาปนิกชุมชนเพื่อที่อยู่อาศัย และ สภาพแวดล้อม หรือ CASE (Community Architects for Shelter And Environment) และเพื่อน 1 โครงการ (กลุ่มสถาปนิกชุมชนเพื่อที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม, 2553)

โครงการ TEN BANGKOK

ที่ตั้ง : ซอยสาครแสวงผล ถนนรามคำแหง เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร

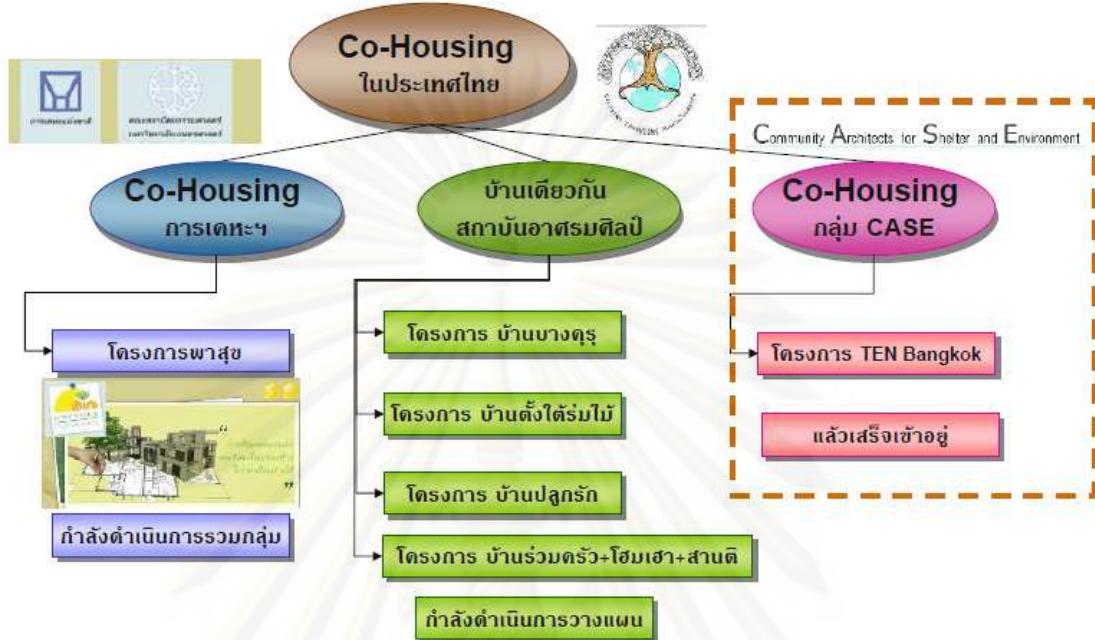
เจ้าของโครงการ : กลุ่มสถาปนิก และเพื่อน

ซึ่งเป็นโครงการเดียวที่พัฒนาแล้วเสร็จมีการเข้าอยู่แล้ว

โครงการ TEN BANGKOK ซึ่งเป็นโครงการที่มีการร่วมกันคิด ร่วมกันสร้าง และร่วมกันอยู่ ของกลุ่มนบุคคลที่เป็นกลุ่มเพื่อนกัน แต่มีความแตกต่างกันหลายด้าน เช่น รูปแบบการดำเนินชีวิต ความต้องการของที่อยู่อาศัย ฐานะทางด้านการเงิน เป็นต้น ด้วยความแตกต่างของสมาชิกในโครงการแต่สามารถร่วมมือกันพัฒนาและอยู่ร่วมกันได้ และที่สำคัญอีกประการ คือ เป็นรูปแบบการพัฒนาที่อยู่อาศัยแบบ Co-housing โครงการแรกในประเทศไทยจึงมีปัญหาและอุปสรรคที่เป็นข้อจำกัดของการพัฒนาโครงการมาอย่างมาก เช่น การขอสินเชื่อพัฒนาโครงการ ในเงื่อนไขของธนาคารที่ไม่อนุมัติสินเชื่อให้กับการขอสินเชื่อของกลุ่มนบุคคล การขอแบบแปลงขอจะอนุญาตก่อสร้างอย่างไร เพื่อให้สมาชิกทุกคนสามารถเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในพื้นที่ของตนได้ เป็นต้น และอื่นๆ อีกมากที่โครงการ TEN BANGKOK ต้องหาวิธีการแก้ไขจนแล้วเสร็จ สามารถตอบโจทย์ที่ความเหมาะสมให้กับสมาชิกทุกคนได้ จึงมีความน่าสนใจในฐานะที่เป็นโครงการแรกที่พัฒนาในประเทศไทย

**ศูนย์วิทยหัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

แผนภาพที่ 1.1 แสดงหน่วยงานในประเทศไทยที่กำลังศึกษา และพัฒนาโครงการ Co-housing

การพัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยชุมชน Co-housing ถือว่ากำลังเป็นเป็นช่วงเริ่มต้นในประเทศไทย และเป็นเรื่องที่หลายหน่วยงานให้ความสนใจ เรียนรู้ เนื่องจากเป็นโอกาสในการพัฒนาที่อยู่อาศัยรูปแบบที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืนดังแนวคิดข้างต้น ตลอดจนเป็นการส่งเสริมรากฐานทางวัฒนธรรมของชุมชนในสังคมไทย

ฉะนั้นผู้วิจัยจึงต้องการหาคำตอบของผลการดำเนินงานของโครงการ TEN BANGKOK เพื่อรวบรวม วิเคราะห์สรุปผล ข้อดี และข้อจำกัดในการพัฒนาโครงการชุมชน Co-housing ขัน เป็นการนำไปสู่แนวทางการพัฒนาโครงการ Co-housing ที่ดีขึ้นในอนาคต และสามารถนำไปสู่ใน การมีชุมชนที่ดีขึ้นในสังคมไทยต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาแนวคิด และกระบวนการดำเนินงานของโครงการ TEN BANGKOK
- เพื่อศึกษาผลของการดำเนินงานของการพัฒนาโครงการ Co-housing กรณีศึกษาโครงการ TEN BANGKOK

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ด้านแนวคิด และการดำเนินงานโครงการTEN Bangkok ตามกรอบแนวคิดของ Co-housing ลักษณะ (สมาคมโศ-ເຊາສີ່ງແຮ່ງສຫະລຸອມເມົາ, 2553)

1. กระบวนการมีส่วนร่วม (Participatory Process)
2. การออกแบบชุมชน (Neighborhood Design)
3. สิ่งอำนวยความสะดวก (Common Facility)
4. การบริหารจัดการตนเอง (Self-Management)
5. มีความเสมอภาค (No Hierarchical Structure)
6. มีแหล่งที่มาของรายได้แยกกัน (Separate Income Sources)

1.3.2 ขอบเขตด้านพื้นที่

โครงการ TEN BANGKOK ที่ตั้ง : ซอยสาครแสงผล ถนนรามคำแหง 192 เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร เจ้าของโครงการ คือ กลุ่มสถาปนิกชุมชนเพื่อที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม CASE (Community Architects for Shelter And Environment) และเพื่อน สมาคมรวม 8 ครอบครัวต่างดิบรวมสิทธิ์ กับ 1 พื้นที่ส่วนกลางที่ถือกรรมสิทธิ์ร่วม

1.3.3 ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่าง

- สมาชิกของโครงการ TEN BANGKOK
- ผู้พัฒนาโครงการ Co-housing อื่น
- นักวิชาการหรือผู้เชี่ยวชาญด้านที่อยู่อาศัย

1.4 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

Co-housing หมายถึง รูปแบบของชุมชนที่ตั้งใจอยู่ร่วมกัน สมาชิกในชุมชนจะมีบทบาทอย่างแข็งขันในกระบวนการมีส่วนร่วม ตั้งแต่การออกแบบภายภาคชุมชน มีพื้นที่และการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกร่วมกันในกิจวัตรประจำวัน เช่น ส่วนรับประทานอาหารร่วมกัน ห้องกิจกรรมเด็ก ครัว หรือส่วนซักล้าง เป็นต้น ซึ่งเป็นการสร้างความสัมพันธ์ จนถึงการจัดการภายในชุมชน ทุกคนมีความเสมอภาค และร่วมกันแบ่งปันความรับผิดชอบ มีกรรมสิทธิ์เป็นของตัวเอง ไม่มีแหล่งรายได้หรือผลประโยชน์ร่วมกัน

สมาชิก หมายถึง สมาชิกผู้มีกรรมสิทธิ์ และอยู่อาศัยของโครงการ TEN BANGKOK

1.5 วิธีดำเนินการวิจัย

1.5.1 ทบทวนวรรณกรรม จากเอกสาร หนังสือ บทความ เว็บไซต์ ที่เกี่ยวกับการพัฒนาโครงการ Co-housing

1.5.2 ข้อมูลทุติยภูมิ

- จากหนังสือ เอกสาร บทความ เว็บไซต์ และงานวิจัยต่างๆ เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลโครงการ Co-housing ในประเทศไทย

1.5.3 ข้อมูลปฐมภูมิ

- สำรวจภาคสนาม โดยใช้วิธีการ สังเกต (Observation) บันทึกข้อมูลถ่ายภาพ และการสัมภาษณ์ (Interview) เพื่อสรุปความสำคัญของเรื่องที่ต้องการศึกษา โดยกำหนดคุณลักษณะและขอบเขตงานวิจัย

- เก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานอันประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ การศึกษา ความสัมพันธ์ แนวความคิด และกระบวนการดำเนินงานอื่นๆ ของสมาชิกในโครงการ TEN BANGKOK โดยใช้แบบสัมภาษณ์

- สัมภาษณ์ความคิดเห็นผู้พัฒนาโครงการ Co-housing อื่นๆ เพื่อใช้ประกอบการวิเคราะห์ เช่น สถาบันอาศรมศิลป์ การเคหะแห่งชาติ เป็นต้น

- สัมภาษณ์ความคิดเห็นนักวิชาการ หรือผู้เชี่ยวชาญด้านที่อยู่อาศัย เพื่อวิเคราะห์แนวคิดเรื่อง Co-housing ที่ใช้ในการพัฒนาโครงการ TEN BANGKOK

1.5.4 สรุปผลการดำเนินงานของการพัฒนาโครงการ TEN BANGKOK

1.5.5 วิเคราะห์ข้อดี และข้อจำกัดของการพัฒนาโครงการ Co-housing ในประเทศไทย

1.5.6 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

1.5.7 จัดทำเล่มรายงานการวิจัย

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบผลการดำเนินงานข้อดี และข้อจำกัดในการพัฒนาโครงการ Co-housing
2. ใช้เป็นแนวทางการพัฒนาโครงการชุมชน Co-housing ที่เหมาะสมกับวิถีชีวิตไทยให้ประสบความสำเร็จ และยั่งยืนต่อไป

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎี

การศึกษาเรื่องการติดตามผลของโครงการ Ten Bangkok ด้านแนวคิด และกระบวนการดำเนินงานนั้น เพื่อความเข้าใจและประกอบการวิเคราะห์ผลการศึกษา ต้องมีการศึกษาแนวคิด และทฤษฎีให้ถูกต้องเหมาะสมกับหัวข้อดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดและประวัติเกี่ยวกับ Co-housing
- 2.2 แนวคิดกระบวนการมีส่วนร่วม (Participation)
- 2.3 แนวคิดแนวทางสร้างชุมชน
- 2.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและประวัติเกี่ยวกับ Co-housing

2.1.1 แนวคิดเกี่ยวกับ Co-housing

ในปี 1968 สถาปนิก Jan Gudmand Hoyer จากมหาวิทยาลัยไฮร์วาร์ด ได้เขียนบทความชื่อ "The Missing Link between Utopia and the date One-Family House" Gudmand-Hoyer, Jan. "Det manglende led mellem utopi og det forældede en familiehus." "Information" 26 June 1968 เสนอแนวคิด ชุมชน Co-housing

ในปัจจุบันมีการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับ Co-housing community โดยนักวิชาการและผู้ที่สนใจทั่วไปมาก-many ซึ่งรวมถึงงานวิจัย โดย Dr.Graham Meltzer ที่ปรากฏในหนังสือ "Sustainable Community: Learning from the Cohousing model"(Meltzer,2005) ซึ่งได้กล่าวถึงเกี่ยวกับแนวคิดไว้ดังนี้

แนวคิดเกี่ยวกับ Co-housing community ปรากฏขึ้นครั้งแรกที่ประเทศเดนมาร์กในทศวรรษที่ 1970 โดยได้ขยายไปทั่วยุโรปเนื่อในช่วงทศวรรษที่ 1980 มีลักษณะพิเศษทางด้านสถาปัตยกรรม และการวางแผนโดยสร้างตามวัตถุประสงค์ เป็นการผ่อนเป็นหนึ่งเดียวกันระหว่างที่อยู่อาศัย สาธารณูปโภคและส่วนสันนาการร่วมกัน เช่น ห้องครัว ห้องอาหาร ห้องปฏิบัติการ และพื้นที่เด็กเล่น เป็นต้น จำนวนครัวเรือนมีขนาดตั้งแต่ 6 ครัวเรือนไปจนถึงมากกว่าห้องครัวเรือนแต่โดยมากจะอยู่ระหว่าง 20-40 ครัวเรือน

Co-housing จึงเป็นการตอบปัญหาทางสังคมในช่วงปลายศตวรรษที่ 20 ซึ่งมุ่นหมายความเห็นห่างและจำกัดภาระกัน สมาชิกเสาะแสวงหาการสร้างความสัมพันธ์และเกื้อกูลที่แน่นแฟ้นตลอดจนการใช้ประโยชน์จากการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกร่วมกัน เพื่อให้เกิดชุมชนที่มีความสมบูรณ์ เกิดสังคมที่มีชีวิตชีวา มีกิจกรรมสันทนาการ วัฒนธรรม และการงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแบ่งปันและรับประทานอาหารร่วมกัน ซึ่งถือเป็นกิจกรรมสำคัญในการสร้างปฏิสัมพันธ์ขึ้น เป็นสัญลักษณ์ของ “ชุมชนตามเจตนา真面目” (Intentional community) นับแต่ศตวรรษที่ 1960 ในโลกตะวันตกมีกลุ่มคนจำนวนนับไม่ถ้วนที่อยู่ร่วมกันแบบแบ่งปัน โดยมีข้อผูกมัดในการดำเนินชีวิต คือ การอยู่อย่างเรียบง่ายกว่าปกติภายในบ้านที่มีขนาดเล็กลงและมีการตกลงแต่งต่องานตลอดจนการครอบครองด้านวัตถุที่น้อยลงกว่าเดิม ความสัมพันธ์ร่วมภายในชีวิตประจำวันน้อยลง มีการกำหนดการเดินทางไปด้วยกัน ซึ่งนับเป็นการดำเนินชีวิตที่มีการสนับสนุนเกื้อกูลกันทางสังคมที่สัมผัสได้ ผู้อาศัยมีการคำนึงถึงคุณค่าของสิ่งแวดล้อมมากและสามารถนำคุณค่าเข้ามามาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันโดยการบริโภคที่น้อยลงการนำของที่ทิ้งแล้วกลับมาใช้ใหม่ และการใช้ชีวิตที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม อย่างไรก็ตามการดำเนินชีวิตในทางเลือกนี้ดึงดูดเฉพาะชนกลุ่มน้อยเท่านั้น แต่ไม่สามารถดึงดูดความสนใจหรือภูมิใจไปใช้กับชนกลุ่มใหญ่โดยทั่วไป ซึ่งไม่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืนได้ หน้าที่สำคัญคือการสร้างลักษณะแบบอย่างของสังคมที่ยั่งยืนในอนาคต และชี้ให้เห็นว่าการบริโภคนิยมอาจถูกต่อต้านได้หากเกิดภาวะความต้องการที่เปลี่ยนแปลง

แนวคิด Co-housing ได้ถูกกล่าวถึงครั้งแรกในหนังสือ “Co-housing: A Contemporary Approach to Housing Ourselves” โดย Kathryn McCamant และ Charles Durrett (1994) และหนังสือ คู่มือ Co-housing (Chris ScottHanson and Kelly ScottHanson, 2004)

ลักษณะทั่วไปของ Co-housing (Common Characteristics of Co-housing) (สมาคมโคล-ເ夷สซึ่งแห่งสหรัฐอเมริกา, 2553)

Co-housing มีลักษณะพิเศษ 6 ข้อ ซึ่ง ลักษณะพิเศษประกอบด้วย

1. กระบวนการมีส่วนร่วม (Participatory Process)

สมาชิกจะมีส่วนร่วมตั้งแต่การออกแบบชุมชน ซึ่งเป็นจุดแข็งของ Co-housing ตลอดจนรูปแบบการอยู่อาศัยกันในแต่ละวัน มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ โดยมีการพูดคุยเพื่อ обอกความต้องการของตน บางโครงการก่อตั้งชุมชนขึ้นโดย ผู้พัฒนาโครงการ ซึ่งส่วนใหญ่ทำให้ขาดกระบวนการมีส่วนร่วมไปและเกิดการขึ้นนำขึ้น ปอยคัร์งที่มักจะเริ่มต้นจากกลุ่มครอบครัวประมาณ 6-12 ครอบครัว

2. การออกแบบชุมชนและแวงบ้าน (Neighborhood Design)

การออกแบบความเป็นเพื่อนบ้าน ส่วนมากมักขึ้นอยู่กับลักษณะทางกายภาพของที่ดิน และมีบรรยากาศของวิถีการอยู่อาศัยที่มีความสัมพันธ์กันของชุมชนอย่างแน่นแฟ้น สะท้อนความต้องการของอยู่ร่วมกันอย่างครบถ้วน และรองรับกลุ่มสมาชิกในรัยต่างๆ เช่น กลุ่มเด็ก และกลุ่มผู้สูงอายุ เป็นต้น

3. สิ่งอำนวยความสะดวกร่วม (Common Facility)

การมีกิจกรรมร่วมกันของสมาชิกถือเป็นหัวใจสำคัญ จึงมีการจัดพื้นที่ใช้สอยเพื่อทำกิจกรรมความสัมพันธ์ร่วมกัน และมีการใช้สอยร่วมกันเป็นกิจวัตรประจำ เช่น ห้องเลี้ยงเด็ก ซึ่งมีกิจกรรมสำหรับเด็ก ห้องรับประทานอาหาร หรือห้องนั่งเล่นพักผ่อน เพื่อมีการสังสรรค์กันเป็นประจำ ห้องสมุด ห้องซักอบ สะดวกสบาย สร้างความสุข โรงซ้อมรถ เป็นต้น

4. การบริหารจัดการตนเอง (Self-Management)

ส่วนใหญ่มีการนัดพบประจำเดือนละ 1 ครั้ง เพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสารและแก้ไขปัญหาทำความเข้าใจกัน มีการแบ่งความรับผิดชอบในการดำเนินงานส่วนกลาง เช่น ห้องครัว ก็จะมีการแบ่งหน้าที่ในการทำอาหาร ทำความสะอาดครัว และการดูแลบำรุงรักษาส่วนกลางอื่นๆ เป็นต้น

5. มีความเสมอภาค (No Hierarchical Structure)

ไม่มีลำดับชั้นในการปกครองระหว่างสมาชิก ในกรอบชุมชนที่มีความเข้าใจในสิทธิของตนเอง และเคารพในสิทธิของสมาชิกท่านอื่น แต่ละคนมีโอกาส, หน้าที่, และความรับผิดชอบในกระบวนการตัดสินใจอย่างเท่าเทียมกัน

6. มีแหล่งที่มาของรายได้แยกกัน (Separate Income Sources)

สมาชิกแต่ละคนควรมีฐานะ ที่มาและความแตกต่างทางด้านการเงิน มีหนทางในการหารายได้แยกกัน และไม่นำรายได้มารวมกัน หรือไม่มีผลประโยชน์ตอบแทนระหว่างสมาชิก ซึ่งเป็นความเสียของโครงการ เช่น ด้านการเงิน ด้านความสัมพันธ์ เป็นต้น และเป็นเรื่องปกติที่สมาชิกจะมีฐานะแตกต่างกันไป ซึ่งเป็นความท้าทายที่จะหาจุดสมดุลระหว่างสมาชิกที่มีฐานะแตกต่างกัน

2.1.2 ประวัติความเป็นมาและวิวัฒนาการของ Co-housing

Co-housing ได้ถูกพัฒนาในหลายภูมิภาคของโลกในช่วงเวลาที่แตกต่างกัน โดยเริ่มต้นจากยุโรปเหนือในปี 1970 และขยายออกไปยังส่วนต่างๆ ของโลก Co-housing เข้าสู่อเมริกาเหนือในปลายศตวรรษที่ 1980 และเพื่องฟูจนถึงปัจจุบัน ในช่วงปีศตวรรษที่ 1990 Co-housing ได้ขยายออกไปถึงประเทศออสเตรเลียและประเทศไทยแลนด์ และหลังจากนั้นก็ขยายต่อสู่ประเทศญี่ปุ่น วิวัฒนาการของ Co-housing ในส่วนต่างๆ ของโลกซึ่งเป็นข้อสรุปจากหนังสือ "Sustainable Community : Learning from the Cohousing model"(Meltzer,2005) มีดังนี้

1) ประเทศเดนมาร์ก ประเทศสวีเดน และประเทศเนเธอร์แลนด์

เชื่อกันว่า Co-housing เกิดขึ้นในประเทศเดนมาร์ก โดย Kathryn McCamant และ Charles Durrett เป็นผู้กำหนดให้คำว่า Co-housing ซึ่งเชื่อว่าเป็นทางออกที่ชาวเดนมาร์กใช้ในการแก้ปัญหาทางสังคมในช่วงหลังอุตสาหกรรม (ปลายศตวรรษที่ 20) ในปีศตวรรษที่ 1970 มีการก่อสร้าง Co-housing โดยสถาบันนิกษาอเมริกัน Kathryn McCamant และ Charles Durrett ชื่อโครงการว่า "Bofaellesskab"(Living community) เกิดขึ้นเพื่อสร้างความสัมพันธ์ทางสังคมและชุมชนที่ลึกซึ้ง มีการจัดการตนเองโดยใช้บริการมีอาชีพที่จดหมายอาหาร, ทำงานบ้านและดูแลเด็ก ต่อมาประเทศเนเธอร์แลนด์ เกิดโครงการ Central Women จะกระจายออกเป็นกลุ่มเล็กๆ ประมาณ 6-8 หลังคาเรือน มีการใช้ห้องครัวและห้องอาหารร่วมกัน เป็นการเพิ่มความสนิทสนมให้มากขึ้น โดยสามารถร่วมหรืออยกัยการใช้พื้นที่ร่วมระหว่างกลุ่มได้ และประเทศสวีเดน เกิดโครงการ Kollektivhuset ซึ่งเน้นด้านการปฏิบัติ โดยต้องการลดภาระงานบ้านของผู้หญิงที่ต้องทำงานและช่วยแก้ไข กรณีเด็กที่ต้องอยู่กับผู้ปกครองที่ต้องทำงาน ซึ่งในแต่ละประเทศได้พัฒนาให้เป็นทางเลือกใหม่ ถึงแม้ว่าในหลักการและการปฏิบัติสนับสนุนว่าเป็นลักษณะของสังคมเดิม อย่างไรก็ตาม Co-housing มีความแตกต่างไปจากชุมชนดั้งเดิมเป็นอย่างมาก และมีความแตกต่างไปในแต่ละประเทศ

2) สหรัฐอเมริกาและประเทศแคนาดา

Kathryn McCamant และ Charles Durrett (1980) ได้นำความรู้และประสบการณ์ด้าน Co-housing มาประชุมสัมพันธ์สู่สาธารณะใน California สหรัฐอเมริกา โดยจัดแสดงงาน และ Workshop ในปี 1988 เกิดชุมชน Co-housing ในอเมริกาแห่งแรกชื่อ Muir Commons ในเมือง Davis, California ซึ่งนับเป็นจุดเริ่มต้นโครงการแรกในสหรัฐอเมริกาที่สำเร็จในปี 1991 ภายหลังต่อมาไม่กี่ปีได้เกิด Co-housing ทางตอนเหนือของรัฐ California, Washington State, Massachusetts และรัฐ Colorado ซึ่งได้รวมลักษณะทางภาษาพูดของ Co-housing ในประเทศ

เดนมาრ์ก ที่เป็นอาคาร 1-2 ชั้นติดกัน มีศูนย์กลางพื้นที่อำนวยความสะดวก และการจอดรถรอบนอก เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ได้มีการนำลักษณะทางด้านสถาปัตยกรรมในรูปแบบใหม่ๆ มาใช้

ปัจจุบัน Co-housing มีตัวอย่างอีกหลายประเทศในได้เริ่มมีการแพร่ขยายการพัฒนาโครงการมาสู่กลุ่มประเทศตะวันออกบ้างแล้ว และมีแนวโน้มที่จะขยายเพิ่มขึ้นในอนาคตต่อไป

2.1.3 กระบวนการพัฒนาโครงการ Co-housing

กระบวนการในการพัฒนาของแต่ละโครงการCo-housing อาจจะแตกต่างกัน ในบางกรณีกลุ่มอาจเกิดขึ้นจากเจตนาของการพัฒนาเฉพาะที่ตั้ง บางกลุ่มจัดตั้งขึ้นโดยพัฒนาจากการตั้งเป้าหมาย และกำหนดวัตถุประสงค์ก่อนทำการทำเลที่ตั้ง และปอยครั้งที่นลายกลุ่มนี้แนวทางเริ่มต้นกระบวนการดังกล่าวเกิดขึ้นพร้อมกัน แต่จะแตกต่างกันที่ลำดับขั้นตอนในการพัฒนา (Kathryn M. McCamant and Charles R. Durrett with Ellen Hertzman, 1994)

การเริ่มต้น

- ก. ค้นหาผู้ที่มีความสนใจในสิ่งเดียวกันนี้
- ข. จัดวางโครงสร้างของกลุ่มสมาชิก
- ค. ตั้งเป้าหมาย เสนอทำเล และความคาดหวังทางด้านการเงิน
- ง. ทำข้อตกลงเลือกวิธีการในการมีส่วนร่วมการตัดสินใจจากโครงสร้างของกลุ่มสมาชิก

การวางแผนและเตรียมการพัฒนา

- จ. กำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน และความสำคัญ
- ฉ. เลือกที่ปรึกษา เช่น สถาปนิก ที่ปรึกษาทางการเงิน ที่ปรึกษาทางด้านกฎหมาย
- ช. ศึกษาศักยภาพของที่ตั้ง
- ช. กำหนดกลยุทธ์ในการพัฒนา : ในสิ่งที่เป็นห่วงทั้งหมด บทบาทของสมาชิก และบทบาทของผู้พัฒนาโครงการ
- ฉ. พิจารณาทางเลือกด้านการเงิน
- ญ. พิจารณาวัตถุประสงค์และความต้องการในด้านการออกแบบ
- ภ. เขียนบันทึกข้อตกลงทางด้านกฎหมาย ระหว่างทีมงานที่ร่วมพัฒนาโครงการ
- ภ. สรุปซื้อที่ดินเพื่อพัฒนาโครงการ
- ภ. กำหนดช่วงระยะเวลาในการพัฒนาโครงการ

การออกแบบและจัดเตรียมเอกสารด้านการก่อสร้าง

- ท. พัฒนาการออกแบบตามแผนที่ได้ตั้งไว้

๘. พัฒนาการออกแบบให้เสร็จสมบูรณ์
๙. ตรวจสอบและรับรองความถูกต้องของแผน
๑๐. จัดการด้านการเงินให้มีความแน่นอน
๑๑. เขียนแบบก่อสร้าง และรายการประกอบแบบให้ครบถ้วนสมบูรณ์
๑๒. ขอใบอนุญาตในการก่อสร้าง
๑๓. เปิดประมวลราคาด้านงานก่อสร้าง
๑๔. คัดเลือกผู้รับเหมางานก่อสร้าง
๑๕. สรุปงานทำสัญญาด้านก่อสร้าง สินเชื่อ และแผนการทำงาน
- การก่อสร้าง
๑๖. ติดตามผลด้านงานก่อสร้างให้เป็นไปตามแผน
๑๗. ขอสินเชื่อรายย่อย
๑๘. จบงานก่อสร้างให้เสร็จสมบูรณ์

2.2 แนวคิดกระบวนการมีส่วนร่วม (Participation)

นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์ (2527) กล่าวว่า แนวความคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในกิจกรรมต่างๆ ของชุมชนนั้นได้บังเกิดขึ้นในชุมชนต่างๆ ได้พัฒนาความเป็นอยู่ของมนุษย์ใน ครอบครัวและ ในสังคมให้เจริญก้าวหน้าและผาสุกเรื่อยมา การมีส่วนร่วมเกิดจากแนวความคิด สำคัญ 3 ประการ คือ

1. ความสนใจและความห่วงกังวลร่วมกัน เป็นความสนใจและความห่วงกังวลส่วนบุคคลซึ่ง บังเอิญพ้องต้องกัน กลายเป็นความสนใจและความห่วงกังวลร่วมกันของส่วนรวม
2. ความเดือดร้อนและความไม่เพียงพอใจร่วมกัน ที่มีต่อสถานการณ์ที่เป็นอยู่นั้น ผลักดันให้พุ่ง ไปสู่ การรวมกลุ่มวางแผน และลงมือกระทำการร่วมกัน
3. การตกลงใจร่วมกันที่จะเปลี่ยนแปลงกลุ่ม หรือชุมชนไปในทิศทางที่พึงปรารถนา การ ตัดสินใจร่วมกันนี้ จะต้องรุนแรงมากพอที่จะทำให้เกิดความริเริ่ม การกระทำที่สนองตอบความเห็น ของคนส่วนใหญ่ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนั้น

นอกจากนี้ นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์ (2527) ยังกล่าวเพิ่มเติมอีกว่า การมีส่วนร่วมของประชาชน ยังมีเงื่อนไขอย่างน้อย 3 ประการ คือ

1. ประชาชนต้องมีอิสรภาพที่จะมีส่วนร่วม
2. ประชาชนต้องสามารถที่จะมีส่วนร่วม
3. ประชาชนต้องเติมใจที่จะมีส่วนร่วม

ความสำเร็จของการมีส่วนร่วม นอกเหนือจากเงื่อนไขสำคัญ 3 ประการ ดังกล่าวยังขึ้นอยู่กับเงื่อนไขดังต่อไปนี้

1. ประชาชนต้องมีเวลาที่จะมีส่วนร่วมก่อนเริ่มกิจกรรม การมีส่วนร่วมไม่เหมาะสมในสถานการณ์ฉุกเฉิน
2. ประชาชนต้องไม่เสียเงินเสียทอง ค่าใช้จ่ายในการมีส่วนร่วมมากเกินกว่าที่เข้าประเมินค่าตอบแทนที่จะได้รับ
3. ประชาชนต้องมีความสนใจที่สัมพันธ์สอดคล้องกับการมีส่วนร่วมนั้น
4. ประชาชนต้องสามารถสื่อสารรู้เรื่องกันทั้งสองฝ่าย
5. ประชาชนต้องไม่รู้สึกกระทบกระเทือน ต่อตำแหน่งหน้าที่หรือสถานภาพทางสังคมหากจะมีส่วนร่วม

สำนักงานแรงงานระหว่างชาติ (International Labour Office) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมไว้ว่า “การมีส่วนร่วม หมายถึง ความร่วมมือ (Cooperating) การมีส่วนร่วมในบางสิ่งบางอย่าง ซึ่งรวมถึงความรับผิดชอบ” (International Labour Office, 1971:7)

Reeder ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้ว่า “การมีส่วนร่วม หมายถึง การมีส่วนร่วมในการประทัศสังสรรค์ทางสังคม ซึ่งรวมทั้งการมีส่วนร่วมของปัจเจกบุคคล และการมีส่วนร่วมของกลุ่ม” (William W. Reeder, 1974:70)

จากการความหมายต่างๆ พอสรุปได้ว่า “การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง ความร่วมมือของประชาชนในการคิด ตัดสินใจ และร่วมรับผิดชอบในการแก้ปัญหาของตนเอง ไม่ว่าของปัจเจกบุคคล หรือกลุ่มคนที่เห็นพ้องต้องกัน เพื่อการดำเนินการพัฒนา และเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ต้องการ โดยการกระทำผ่านกลุ่มหรือองค์การ เพื่อให้บรรลุถึงความเปลี่ยนแปลงที่พึงประสงค์”

ไพรัตน์ เดชะวินทร์ (2527) ได้กล่าวถึงหลักการและแนวทางการพัฒนาโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนดังนี้

1. ต้องยึดหลักความต้องการและปัญหาของประชาชนเป็นจุดเริ่มต้นของกิจกรรม หากกิจกรรมที่จะนำไปให้ประชาชนเป็นเรื่องใหม่ก็ต้องใช้เวลาในการกระตุ้นเร่งร้าความสนใจ ให้ความรู้ ความเข้าใจจนประชาชนยอมรับความจำเป็น และประโยชน์ในการที่จัดทำกิจกรรมเหล่านั้น

2. กิจกรรมต้องดำเนินการโดยลักษณะกลุ่มเพื่อสร้างพลังกลุ่มในการรับผิดชอบร่วมกันสร้างความสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างสมาชิกกลุ่ม ปลูกฝังทัศนคติและพฤติกรรมที่เห็นแก่ส่วนรวม ทำงานได้ยั่งยืนเพื่อประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว

3. แนวทางการพัฒนากิจกรรมต่างๆ ในชุมชน ต้องคำนึงถึงขีดความสามารถของประชาชนที่ได้รับดำเนินการต่อไปได้ โดยไม่ต้องพึ่งพาภายนอกโดยเฉพาะในระยะเริ่มแรก ต้องไม่ทุ่มเทในลักษณะการให้เปล่าโดยสิ้นเชิง ต้องทำให้ประชาชนเกิดความสำนึกรู้เป็นเจ้าของกิจกรรม และต้องสามารถทำต่อไปได้เอง เมื่อการช่วยเหลือจากภายนอกสิ้นสุดลง การช่วยเหลือตนเองและการพึ่งพาตนเองเป็นหลักสำคัญที่ต้องเริ่มตั้งแต่ต้น

4. กิจกรรมการพัฒนาที่นำเข้าไปในชุมชนต้องสอดคล้องกับสภาพสิ่งแวดล้อมพร้อมรับของชุมชน ซึ่งหมายรวมทั้งการใช้ทรัพยากรชุมชน การสอดคล้องกับขบวนธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมของชุมชน

5. การเริ่มต้นกิจกรรมต้องอาศัยผู้นำชุมชน ซึ่งหมายถึงผู้นำตามธรรมชาติที่ชาวบ้านเคารพนับถือ ผู้นำทางศาสนา ผู้นำที่ได้รับการเลือกตั้ง หรือแต่งตั้งจากทางราชการเพื่อ เป็นผู้นำเบิกและขักนำชาวบ้านต่อไป ผู้นำชุมชนโดยทั่วไปสามารถปรับทัศนะและการยอมรับสิ่งใหม่ๆ ได้เร็วกว่า และเป็นผู้ที่ชาวบ้านมีศรัทธาในตัวอยู่แล้ว การเริ่มจากผู้นำจึงไปได้เร็วกว่าและได้รับการยอมรับมากกว่าประชาชนทั่วไป

ขั้นตอนการดำเนินงานต่างๆ ต้องให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่ขั้นต้น กล่าวคือ ร่วมหาข้อมูลร่วมหาสาเหตุปัญหา ร่วมปรึกษาหารือทางแก้ไขปัญหา ร่วมการตัดสินใจ ร่วมวางแผน ร่วมการปฏิบัติงาน ร่วมการติดตามผลงาน จนถึงขั้นการร่วมบำบัดรักษาในระยะยาว

2.3 แนวคิดแนวทางสร้างชุมชน

พงษ์พิพิธ สำราญจิตต์ (2534) ให้แนวคิดในการสร้างชุมชนซึ่งเป็นเรื่องที่จำเป็นจะต้องมีแนวคิดในการพัฒนาที่เข้มแข็งและถูกต้อง เพื่อนำมาไปสู่ความเข้าใจในการวิเคราะห์ นอกเหนือจากการลงพื้นที่ทำงานจริงดัง โดยแนวคิดดังกล่าวมีต่อไปนี้

2.3.1 แนวคิดเรื่อง “แนวทางสร้างชุมชน”

- การกำหนดแนวคิดและเป้าหมายของชุมชนให้ชัดเจนสื่อสารให้เป็นที่เข้าใจ
- การกำหนดกิจกรรมร่วมของชุมชน เพื่อเสริมสร้างกำลังใจในการร่วมพันฝึกสร้างค่านิยมของชุมชนได้

- สร้างสัมพันธ์ที่มีความมั่นคงระหว่างสมาชิก ถ้าสมาชิกไม่มีความสุขในการอยู่ร่วมกันแล้ว กระบวนการต่างๆ ในชุมชนก็จะไม่เกิดอะไรเลย
- ยกระดับกระบวนการแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง โดยเน้นให้ระวังเรื่องปัญหาการสื่อสาร
- ทุ่มเทเพลิงเพื่อชุมชน เพื่อให้สมาชิกเรียนรู้ที่จะรองรับความเป็นกลุ่ม ให้ป้าเจกบุคคลมา รวมกันๆ เพื่อพัฒนาการสร้างสรรค์
- ยกระดับความคิดความรู้สึกที่ดี ความเสียสละและการรักษาพันธุ์สัณ്ഘญา
- สร้างความรัก ความศรัทธาและความมุ่งมั่น
- สร้างและรักษาสิ่งแวดล้อมที่เป็นระเบียบและสวยงาม
- สร้างสำนึกรักในผืนดินและสิ่งแวดล้อม
- สร้างความเป็นหนึ่งกับสrophชีวิต
- จดหมายช่วงเวลาที่เหมาะสม สำหรับการเติบโตของคน
- สร้างอุดมคติให้ปรากฏเป็นจริง
- แยกตนเองจากความสำเร็จหรือความล้มเหลวของชุมชน

2.3.2 แนวคิดเรื่อง “อนาคตของชุมชน”

- พัฒนาสู่ชุมชนแห่งพื้นพิภพ คือ สถานที่ที่นำเอาพื้นที่ใหม่แห่งชีวิตมาเข้าไว้ด้วยกัน แล้วฟูมฟักให้เติบโตแข็งแรง
- การขยายตัวของเครือข่ายชุมชน เครือข่ายชุมชนในระดับท้องถิ่นจำนวนมากสามารถ ขยายกลไกเป็นเครือข่ายชุมชนในระดับชาติได้
- เติมผนังให้เต็ม สิ่งที่ชุมชนเหล่านี้มีคือ บทเรียน และประสบการณ์การใช้ชีวิต วิถีการ ดำเนินชีวิตที่ได้พัฒนาตนเอง สะท้อนความรู้สึกถึงความอบอุ่น มั่นคง ในสัมพันธ์ที่มุ่งช่วย ด้วยกันและรวมชาติมอปให้ในชุมชน

**ศูนย์วิทยบริการ
อุปกรณ์รวมมหาวิทยาลัย**

ตารางที่ 2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดของ Co-housing กับแนวทางการสร้างชุมชน (สถานแสดงอุปถัมภ์)

Cohousing	กระบวนการมีส่วนร่วม (Participatory Process)	การออกแบบชุมชน (Neighborhood Design)	สิ่งอำนวยความสะดวกและที่ดินร่วม (Common Facility)	การบริหารจัดการตนเอง (Self-Management)	โครงสร้างশีম Hogan (No Hierarchical Structure)	เงินเดือนที่มาของรายได้แยกกัน (Separate Income Sources)
สถานแสดงอุปถัมภ์						
การกำหนดแนวคิดและเป้าหมายของชุมชน	*	*	*	*	*	*
การกำหนดกิจกรรมร่วมของชุมชน	*	*	*	*		*
สร้างสัมพันธ์ที่มีความมั่นคงระหว่างสมาชิก	*	*			*	*
ยกระดับกระบวนการแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง	*			*	*	
ทุ่มเทเพลิดเพื่อชุมชน	*					
ยกระดับความคิดความรู้สึกที่ตี ความเสียสละและการรักษาพื้นที่สัญญา	*					
สร้างความรัก ความศรัทธาและความมุ่งมั่น	*	*				
สร้างและรักษาลิสต์แนวตั้ง	*	*				
สร้างสำนักในฝืนคืนและลิสต์แนวตั้ง	*	*				
สร้างความเป็นหนึ่งกับสหภาพชีวิต	*	*				
ขออยู่ช่วงเวลาที่เหมาะสม สำหรับการเติบโตของคน						
สร้างอุดมคติให้ปรากฏเป็นจริง						
แยกตนออกจากความสำเร็จหรือความล้มเหลวของชุมชน						

* หมายถึงความสัมพันธ์ที่มีแนวคิดหรือกระบวนการฯที่พอกอดซึ่งกัน
ที่มา : จากการสรุปโดยเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดของ Co-housing กับแนวทางการสร้างชุมชน (สถานแสดงอุปถัมภ์) ของผู้วิจัย

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยนำลักษณะพิเศษ 6 ข้อของ “Co-housing” ที่ศึกษา มาสร้างความสัมพันธ์เทียบกับแนวคิดเรื่อง “แนวทางสร้างชุมชน” จาก สถานแสดงอุปถัมภ์ สร้างสรรค์ ชุมชนบนเส้นทางสู่สังคมใหม่ พบว่า

1. ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการมีส่วนร่วมของ Co-housing กับแนวทางสร้างชุมชน(سانแสงอรุณ) คือ

การเริ่มต้นออกแบบทางไปปัจจุบันที่ได้ก็ตาม ย่อมต้องมีตำแหน่งจุดหมายปลายทาง และมีเข็มทิศทางว่าจะเดินไปในทิศทางใด เช่นเดียวกับการดำเนินงานพัฒนาชุมชนย่อมต้องมีการกำหนดแนวคิดทิศทาง และที่สำคัญ คือ ต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจนก่อน เพื่อความเข้าใจ และเห็นภาพในทิศทางที่ต้องกันของสมาชิก และเป็นการตั้งเข็มทิศของกระบวนการมีส่วนร่วมกัน ฉะนั้นความสัมพันธ์ของกระบวนการมีส่วนร่วมของ Co-housing จึง สอดคล้อง กับ การกำหนดแนวคิดและเป้าหมายของชุมชน ของ แนวทางสร้างชุมชน เช่นเดียวกับการกำหนดกิจกรรมร่วมของชุมชน ซึ่งถือว่าเป็นการที่ชุมชนร่วมกันสร้างสรรค์กิจกรรมต่างๆ ให้คนในชุมชนมีส่วนร่วม รับผิดชอบงานด้านต่างๆ โดยให้สอดคล้องกับเป้าหมายข้างต้น เพื่อประโยชน์สุขและความสำเร็จ ของชุมชน Co-housing อีกทั้งเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่มีความมั่นคงระหว่างสมาชิก ต่อไปอย่างไรก็ตามการที่มุ่งเน้นไปที่ความสัมพันธ์กันก็ย่อมเกิดปัญหาความขัดแย้งขึ้นได้ตลอดเวลา หากมีการพัฒนากระบวนการมีส่วนร่วมของ Co-housing อย่างต่อเนื่องก็จะส่งผลสอดคล้องทำให้เป็นการยกระดับกระบวนการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งให้ดีขึ้นได้ เมื่อสมาชิกในชุมชนมีความสัมพันธ์ที่ดีขึ้น การร่วมกันเห็นด้วยกันเรื่องความร่วมใจกันทำงาน ย่อมสร้าง ความรัก ความศรัทธา และความมุ่งมั่นให้กับสมาชิกได้เป็นอย่างดี เมื่อสมาชิกมีทัศนคติที่เป็นบวกแล้วการยกระดับความคิดความรู้สึกที่ดี ความเสียสละ และการรักษาพันธุ์สัญญา การต่อเป้าหมายการสร้างชุมชน ซึ่งเป็นแนวคิดที่สำคัญของการประสบความสำเร็จในทุกด้าน ถือเป็นสิ่งที่สำคัญอีกอย่างในกระบวนการมีส่วนร่วม

กระบวนการมีส่วนร่วมทั้งหมดที่กล่าวไว้ข้างต้นผู้เขียนมีแนวความคิดว่าการปลูกฝังแนวคิดหรือจิตสำนึกด้านต่างๆที่ดี เช่น สร้างและรักษาสิ่งแวดล้อม สร้างสำนึกรักในผืนดินและสิ่งแวดล้อม สร้างความเป็นหนึ่งกับสิ่งแวดล้อม เป็นต้น ถือเป็นการปลูกฝังคุณธรรมที่ดี มีจิตใจที่อ่อนโยนให้กับสมาชิกชุมชน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อสังคมในชุมชน และสังคมข้างเคียงโดยรวม

2. ความสัมพันธ์ระหว่างการออกแบบแบบชุมชนของ Co-housing กับ แนวทางสร้างชุมชน(سانแสงอรุณ) คือ

การออกแบบชุมชนเป็นการออกแบบทางด้านกายภาพ ซึ่งเกิดจากแนวคิด และเป้าหมายร่วมกันของชุมชนที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดกิจกรรมการมีปฏิสัมพันธ์ของสมาชิก ในการออกแบบ โครงการชุมชนขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ เช่น สภาพภูมิอากาศ ลักษณะภูมิประเทศ และวัฒนธรรม เป็นต้น ฉะนั้นความรู้สึกสำนึกรักในผืนดิน สิ่งมีชีวิต และการรักษาสิ่งแวดล้อม ก็มีความสอดคล้อง

กับการออกแบบชุมชนเป็นอย่างยิ่ง ว่าชุมชนจะสามารถดำเนินรักษาชีวิสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และวัฒนธรรมได้อย่างไร ไม่ว่าจะเป็นการประทัยดพลังงาน การรักษาแหล่งน้ำ เป็นต้น

3. ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งอำนวยความสะดวกของ Co-housing กับแนวทางสร้างชุมชน(سانแสงอรุณ) คือ

เป็นการนำแนวคิด และเป้าหมายของชุมชน มาการกำหนดพื้นที่ใช้สอยที่ใช้ร่วมกันในชีวิตประจำวันของสมาชิกในชุมชน เช่น ห้องสำหรับเด็ก ห้องเล่นเกมส์ พื้นที่ห้องพระ สวนครัว ห้องอาหารที่สามารถรองรับการรับประทานอาหารร่วมกัน พื้นที่ซักล้าง ห้องทำงาน ห้องสมุด และพื้นที่ออกกำลังกาย เป็นต้น

4. ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการตนเองของ Co-housing กับแนวทางสร้างชุมชน(سانแสงอรุณ) คือ

ผู้อยู่อาศัยในชุมชน Co-housing นำแนวคิด และเป้าหมายของชุมชนมากำหนดความรับผิดชอบในการบริหารจัดการพัฒนาโครงการ รวมถึงการกำหนดกิจกรรมและภาระหน้าที่ที่จำเป็นในชีวิตประจำวันของคนในชุมชน อีกทั้งขนาดจำนวนสมาชิกของกลุ่ม Co-housing ควรจะไม่ใหญ่หรือเล็กจนเกินไปที่จะทำให้ควบคุมการบริหารยาก หากมีการจัดการที่ดีก็ยังเป็นการยกระดับกระบวนการแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง ได้อย่างหนึ่ง

5. ความสัมพันธ์ระหว่างการมีความเสมอภาคของ Co-housing กับแนวทางสร้างชุมชน(سانแสงอรุณ) คือ

การมีความเสมอภาคในการอยู่ร่วมกันของสมาชิกในชุมชน เริ่มปลูกฝังตั้งแต่การกำหนดแนวคิด และเป้าหมายของชุมชน สมาชิกแต่ละคนมีโอกาส หน้าที่ และความรับผิดชอบในกระบวนการตัดสินใจอย่างเท่าเทียมกัน เป็นสิ่งที่ท้าทายหากชุมชนได้สามารถพัฒนาได้ ก็เป็นการยกระดับกระบวนการแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง และยังสร้างสัมพันธ์ที่มั่นคงระหว่างสมาชิก เกิดชุมชนที่เข้มแข็งได้มากขึ้น

6. ความสัมพันธ์ระหว่างการมีแหล่งที่มาของรายได้แยกกันของ Co-housing กับแนวทางสร้างชุมชน(سانแสงอรุณ คือ

สมาชิกแต่ละคน หรือแต่ละครัวเรือนมีหนทางในการหารายได้ด้วยตนเอง เป็นเรื่องปกติ ทั่วไปที่สังคมจะมีความแตกต่างกันไป ซึ่งเป็นความหลากหลายที่สามารถเก็บกู้ลกันได้ในชุมชนนั้นๆ

บทวิเคราะห์สรุปความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะแนวคิดของ Co-housing กับ แนวทางการสร้างชุมชน (سانแสงอรุณ)

Co-housing มีแนวคิดในการพัฒนาชุมชนที่ดี มีเป้าหมายและเจตนารวมถึงที่ชัดเจนที่ต้องการให้ชุมชนมีความยั่งยืน เมื่อนำแนวคิดการสร้างชุมชนมาวิเคราะห์ความสัมพันธ์กับว่า มีความสัมพันธ์สอดคล้องกันมาก แต่ในส่วนของแนวคิดสถานแสงอรุณแนวทางการสร้างชุมชนนั้น ให้แบ่งคิดกับผู้พัฒนาอย่างละเอียดก่อน เน้นเรื่องแนวคิดและจิตวิญญาณในการสร้างชุมชน และกล่าวถึงคนที่ทำงานสร้างชุมชน ซึ่งเป็นรายละเอียดที่มีความลึกซึ้งถึงความรู้สึก และจิตใจ ประกอบกับแนวคิดในการบริหารความรู้สึก ที่มีตั้งแต่เริ่มต้นสร้างชุมชน จนการรอคอยความสำเร็จ หรือแม้กระทั่งเข้าใจในความล้มเหลว ในแง่ของการพัฒนาโครงการ Co-housing ที่เป็นกรณีศึกษานั้น แต่ละ Case ก็มีรายละเอียดความเป็นมาที่สอดคล้องกับแนวคิดสถานแสงอรุณอยู่ หลายประเด็น เช่น การคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม กรณีโครงการ Sun&Wind ของเดนมาร์ก ที่ใช้โซล่าเซล และกังหันลมในการประหยัดพลังงาน กรณีโครงการ Windsong Co-housing ของแคนาดา ที่ออกแบบผังโครงการที่มีการอนุรักษ์ธรรมชาติ แหล่งน้ำอันเป็นที่อาศัยของสัตว์นานาชนิดที่มีความอุดมสมบูรณ์ของถิ่นเดิม เป็นต้น มีการกล่าวถึงจำนวนสมาชิกในชุมชน เหมือนกัน ว่าควรมากพอที่หากสมาชิกขาดหายไปก็ไม่กระทบส่วนที่เหลือ และไม่สามารถเกินกว่าสมาชิกจะทำความรู้จักกันในที่ประชุมได้

โดยสรุปความเห็นของผู้ศึกษา หากแนวทางการพัฒนาโครงการ Co-housing ได้นำแนวคิดการสร้างชุมชนที่มีรายละเอียดที่ลึกซึ้งถึงจิตใจลงไว้รวมพัฒนาภัยจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการดำเนินงานและความเข้าใจของผู้พัฒนาชุมชน ตลอดจนความสำเร็จของโครงการสร้างชุมชนที่น่าอยู่อย่าง Co-housing ต่อไป

2.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความคุ้มค่าของโครงการที่อยู่อาศัยแบบร่วมกันสร้าง กรณีศึกษา โครงการร่วมกันสร้าง ลาดพร้าว 101 (ชาลิต นิตยะ และ บุษรา ศรีพานิชย์, 2544)

การพัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแบบร่วมกันสร้าง มีการกล่าวถึง การวางแผนโครงการ ซึ่งโดยทั่วไปโครงการร่วมกันสร้างที่ทำในที่ต่างๆทั่วโลก มักจะแบ่งชาวบ้านให้ทำงานเป็นกลุ่มเล็กๆ และแต่ละกลุ่มสร้างบ้านในกลุ่มตนเอง (Cluster of House) เป็นกลุ่มละประมาณ 20 ครัวเรือน การแบ่งกลุ่มชุมชนออกเป็นกลุ่ม ทำให้สะดวกต่อการวางแผน และการบริหารงานก่อสร้าง นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดความสัมพันธ์กัน และมีความรู้สึกร่วมกันที่จะสร้างบ้านในกลุ่มของตนเอง ถ้าจำนวนคนมากเกินไป ไม่มีการแบ่งเป็นกลุ่มย่อย การทำงาน จะยากขึ้นและไม่สามารถเรียนรู้ได้ทั้งระบบ จะนั่นขนาดของกลุ่มครัวเรือน มีผลต่อการดำเนินงานพัฒนาโครงการ โดยเฉพาะโครงการที่มีลักษณะการร่วมกันสร้าง และการมีส่วนร่วม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาการดำเนินงานโครงการ Co-housing กรณีศึกษา โครงการ TEN Bangkok เป็นการศึกษาเรื่องการพัฒนาที่อยู่อาศัยแบบ Co-housing ด้านแนวคิด กระบวนการ และผลการดำเนินงานของโครงการ โดยมีขั้นตอนในการศึกษาดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

สำหรับการทำการวิจัยครั้งนี้ แบ่งกลุ่มประชากรเป้าหมาย 3 กลุ่ม คือ

3.1.1 สมาชิกของโครงการ TEN Bangkok หมายถึง สมาชิกที่อาศัยในโครงการที่มีกรรมสิทธิ์มี 8 คน ซึ่งมีทั้งสมาชิกที่มีส่วนร่วมเป็นผู้ทำงานหลักในการพัฒนาโครงการ เป็นผู้รวบรวมเอกสาร ข้อมูล และบันทึกต่างๆ ไว้ สมาชิกผู้มีส่วนร่วมดำเนินการในด้านแนวคิด การดำเนินงานบางส่วน และด้านการอยู่อาศัย

3.1.2 ผู้พัฒนาโครงการ Co-housing อื่นๆ เช่น

- 1) สถาบันอาชرمศิลป์ เป็นหน่วยงานเอกชนที่กำลังดำเนินการพัฒนาโครงการ โดยตัวแทนกลุ่ม คือ ผู้อำนวยการโครงการชุมชน อาจารย์วิรัช เตรียมพงศ์พันธ์
- 2) การเคหะแห่งชาติ เป็นหน่วยงานภาครัฐฯ ที่กำลังดำเนินการพัฒนาโครงการ โดย ทีมงานฝ่ายวิชาการการเคหะแห่งชาติ

3.1.3 นักวิชาการหรือผู้เชี่ยวชาญด้านชุมชน คือ ประธานกรรมการมูลนิธิศูนย์ศึกษาที่อยู่อาศัยแห่งเอกอี๊ คุณสมสุข บุญญาบัญชา

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบไปด้วย

3.2.1 การสังเกต (Observation) เป็นการเก็บข้อมูลทางกายภาพของโครงการ เป็นข้อมูลพื้นฐาน พร้อมทั้งมีการเก็บข้อมูลบันทึกภาพถ่าย

3.2.2 การสัมภาษณ์ (Interviewing) ซึ่งโครงสร้างของแบบสัมภาษณ์ต้องให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามแนวคิด ประสบการณ์ วิธีการขั้นตอน และความคิดเห็น ในช่วงแรกนั้นเป็นแบบเป็นพิธีการ ต้องมีหลักเกณฑ์ ผู้สัมภาษณ์ต้องมีการเตรียมตัว และต้องมีการนัดหมายบุคคลที่จะให้สัมภาษณ์ไว้ล่วงหน้า ช่วงหลังจากนั้นเป็นแบบไม่เป็นพิธีการ เนื่องจากมีความคุ้นเคยกันแล้ว ไม่ต้องมีการเตรียมการมาก และเป็นข้อมูลในรายละเอียดเพิ่มเติม ที่ต้องค้นหาเอกสารบันทึกต่างๆ

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเริ่มจากการเก็บข้อมูลทุติยภูมิเพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษา และเตรียมการสำหรับลงพื้นที่ การเก็บข้อมูลปฐมภูมิ จะเริ่มจากการเยี่ยมชมโครงการ TEN Bangkok เพื่อเก็บข้อมูลภาพรวม และข้อมูลทางกายภาพทั่วไป โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.3.1 ข้อมูลทุติยภูมิ เป็นข้อมูลที่ได้จากเอกสาร เว็บไซด์ รายงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับการศึกษาจากหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลโครงการ Co-housing ในประเทศไทย

3.3.2 ข้อมูลปฐมภูมิ เป็นข้อมูลภาคสนามที่ผู้วิจัยได้รวบรวมจากประชากรที่ศึกษาในที่นี่คือ สมาชิกในโครงการ โดยผู้วิจัยได้ติดต่อและได้รับความอนุเคราะห์ข้อมูล และรายละเอียดต่างๆ จากอาจารย์ปฐuma หรุ่นรักวิทย์ และสมาชิก โดยใช้วิธีการสำรวจ มีแบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือ มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.3.2.1 สำรวจภาคสนาม โดยใช้วิธีการ สังเกต (Observation) บันทึกข้อมูลถ่ายภาพ โครงการ TEN Bangkok และการสัมภาษณ์ (Interview) ในส่วนภาพรวมข้อมูลของโครงการ และกระบวนการดำเนินงานพัฒนาโครงการ Ten Bangkok จากสมาชิกผู้ริเริ่ม และเป็นผู้ทำงานหลักในการพัฒนาโครงการ ฉะนั้นขั้นตอนนี้จะเก็บข้อมูลส่วนขั้นตอนการดำเนินงาน และแนวคิดขั้นต้น

3.3.2.2 เก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานอันประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ การศึกษา แนวความคิด และอื่นๆ ของสมาชิกผู้ร่วมดำเนินการในโครงการ TEN Bangkok โดยใช้แบบสัมภาษณ์ เพื่อทราบถึงแนวคิดที่มีต่อโครงการ และความเห็นของกระบวนการในการดำเนินงาน โครงการ TEN Bangkok

3.3.2.3 สัมภาษณ์ความคิดเห็นผู้พัฒนาโครงการ Co-housing อื่นๆ เพื่อใช้ประกอบการวิเคราะห์ เช่น สถาบันอาศรมศิลป์ การเคหะแห่งชาติ เป็นต้น

3.3.2.4 สัมภาษณ์นักวิชาการ หรือผู้เชี่ยวชาญ คือ ประธานกรรมการมูลนิธิศูนย์ศึกษาทีอู่ค่าศัยแห่งเชียะ เพื่อวิเคราะห์แนวคิดเรื่อง Co-housing ที่ใช้ในการพัฒนาโครงการ TEN Bangkok

3.3.2.5 วิเคราะห์ผลการดำเนินงานของการพัฒนาโครงการ TEN BANGKOK

3.3.2.6 วิเคราะห์ปัญหา และข้อจำกัดของการพัฒนาโครงการ Co-housing ในประเทศไทย

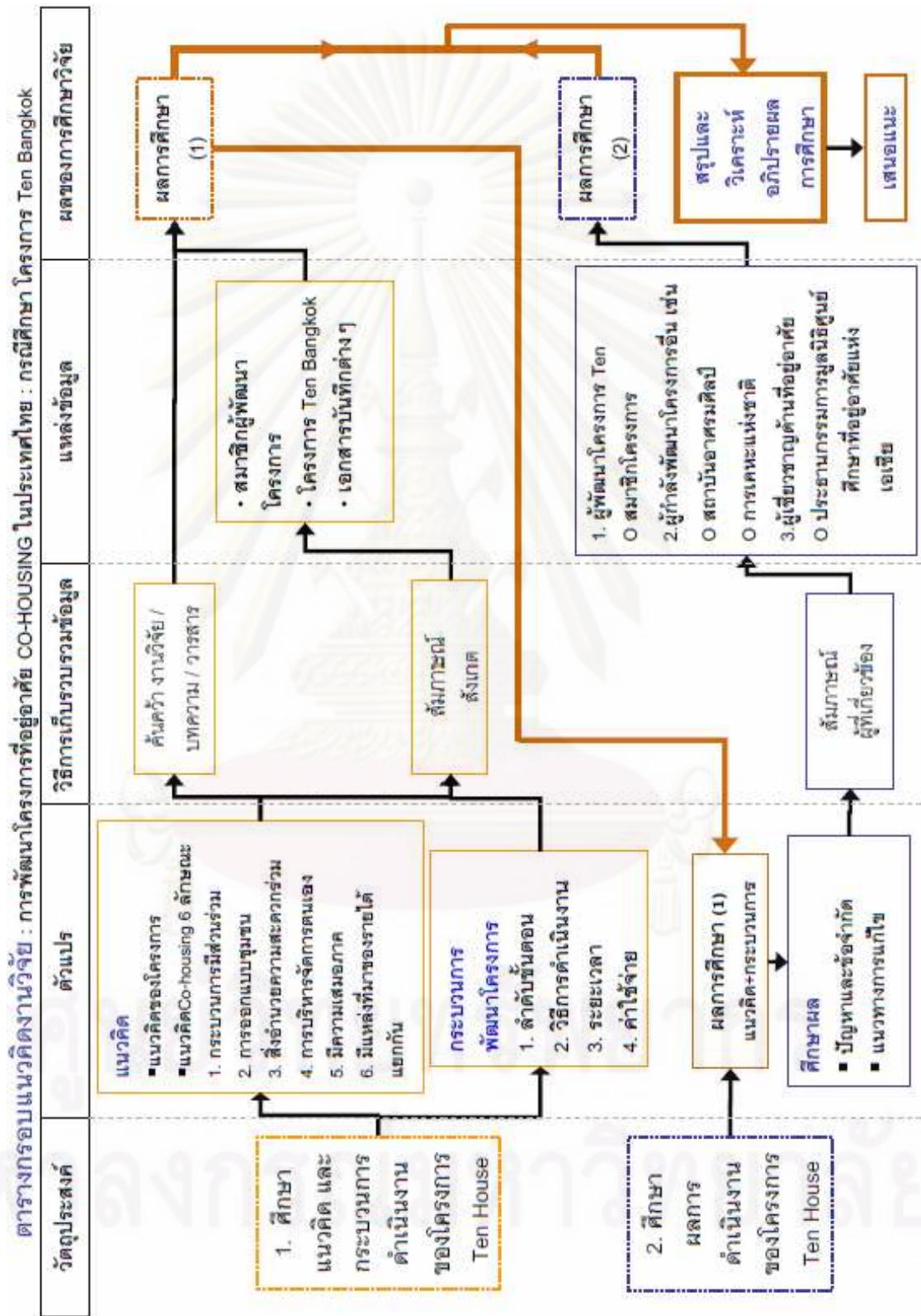
3.3.2.7 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

3.3.2.8 จัดทำเล่มรายงานการวิจัย

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพที่นำข้อมูลทุกภูมิที่เป็นข้อมูลทางวิชาการมาซึ่งกัน และข้อมูลปฐมภูมิ และมาวิเคราะห์ร่วมกัน ในรูปแบบของการพัฒนาเชิงวิเคราะห์ที่ได้จากการสัมภาษณ์สมาชิกในการดำเนินการ ผู้พัฒนาโครงการนี้ และผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับผลการดำเนินงานโครงการ TEN Bangkok เพื่อให้ได้คำตอบตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้

แผนภาพที่ 3.1 แสดงวิธีการดำเนินงานในภารกิจย

บทที่ 4

ผลการศึกษา และการวิเคราะห์ผล

จากผลการศึกษาข้อมูลของโครงการด้านประวัติความเป็นมา และรายละเอียดต่างๆ ผู้วิจัยได้จากการลงพื้นที่สัมภาษณ์สมาชิกของโครงการ โดยรวมข้อมูลจากเอกสาร ภาพถ่าย ทำให้ทราบข้อมูลของโครงการ Ten Bangkok ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิทยานิพนธ์ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- 4.1 ประวัติ ความเป็นมา และรายละเอียดของโครงการ
- 4.2 แนวคิดในการพัฒนาของโครงการ
- 4.3 กระบวนการดำเนินงานของโครงการ
- 4.4 การวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของโครงการ

4.1 ประวัติ ความเป็นมา และรายละเอียดของโครงการ Ten Bangkok

โครงการเท็น แบงคอก(Ten Bangkok) เกิดขึ้นจากแนวคิดของกลุ่มสถาปนิกชุมชนเพื่อที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม (CASE: Community Architects for Shelter and Environment) ซึ่งเป็นกลุ่มสถาปนิกที่ทำงานพัฒนาร่วมกับคนในชุมชนยากจน เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตในการอยู่อาศัยที่ดีขึ้น โดยมีผู้นำกลุ่มคือ อาจารย์ปฐม หรุณลักษณ์ รวมตัวกันเมื่อปี พ.ศ. 2539 ซึ่งมีผลงานออกแบบที่อยู่อาศัยให้กับชุมชน ในโครงการออกแบบบ้านพักชุมชนและโครงการพัฒนาที่อยู่อาศัยต่างๆ เช่น ชุมชนคลองแสนสุข สมุทรปราการ, ชุมชนใต้สะพาน กรุงเทพฯ, คลองเปรมประชากร กรุงเทพฯ, ชุมชนเก้าเส้ง สงขลา, ตลาดสามชุก สุพรรณบุรี, โครงการบ้านพักชุมชน สำหรับผู้ประสบภัยจากสึนามิ พังงา เป็นต้น นอกจากนี้ยังได้รับรางวัลสถาปนิกรุ่นใหม่ที่มีผลงานดีเด่นประจำปี พ.ศ. 2547 จากสมาคมสถาปนิกสยาม ในพระบรมราชูปถัมภ์

โครงการเท็น แบงคอก (Ten Bangkok) เริ่มต้นจากสมาชิกกลุ่มสถาปนิกชุมชนเพื่อที่พักอาศัยและสภาพแวดล้อม หรือ CASE ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจจากการไปเยี่ยมชมงานที่ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งโครงการเท็น โอซาก้า (Ten Osaka) (CASE-JAPAN, 1999) พัฒนาโครงการโดยกลุ่ม CASE JAPAN ซึ่งเป็นกลุ่มพันธมิตรที่ทำงานด้านชุมชน เช่นเดียวกัน และมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์มาโดยตลอด (โดย CASE JAPAN ก่อตั้งขึ้นปี 2542 หลังจาก CASE ในประเทศไทย ซึ่งได้มีการขอใช้ชื่อกลุ่มร่วมกัน) โครงการเท็น โอซาก้า(Ten Osaka) เป็นโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับคนยากจนที่ประเทศไทยญี่ปุ่น ซึ่งมีการสนับสนุนที่ดินสาธารณะที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์จากหน่วยงานท้องถิ่นของเมืองโอซาก้า ลักษณะกรรมสิทธิ์ของผู้อยู่อาศัยเป็นสัญญาเช่าระยะยาว 50

ปีมาพัฒนาร่วมกับคนในชุมชนให้เป็นชุมชนที่น่าอยู่ โดยแนวคิดความต้องการด้านการออกแบบที่อยู่อาศัยของโครงการประกอบไปด้วย

1. เคลื่อนข่องแต่ละบ้านต้องมีความเป็นอิสระสูง
2. มีพื้นที่สำหรับมีกิจกรรมร่วมกันในชุมชน
3. มีพื้นที่สามารถเชื่อมต่อกันเพื่อความสัมพันธ์

โดยแต่ละครอบครัวสามารถการออกแบบพื้นที่ของตนเองได้อย่างอิสระ ความหมายของชื่อ “เท็น” (Ten) มาจากภาษาญี่ปุ่น แปลว่า “สวาร์ค” ซึ่งพ้องกับจำนวนสมาชิกของโครงการ คือ 10 ครอบครัว จากการเยี่ยมชมโครงการพบว่ารูปแบบของที่อยู่อาศัยนั้นมีมาตรฐานที่ดีสวยงามเป็นแนวคิดที่ดี ที่สำคัญดูไม่เหมือนกับที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย กลับเหมือนระดับชนชั้นกลางถึงระดับบนที่มีคุณภาพชีวิตที่ดี

ภาพที่ 4.1 แสดงทัศนียภาพภายนอกอาคารโครงการ Ten Osaka

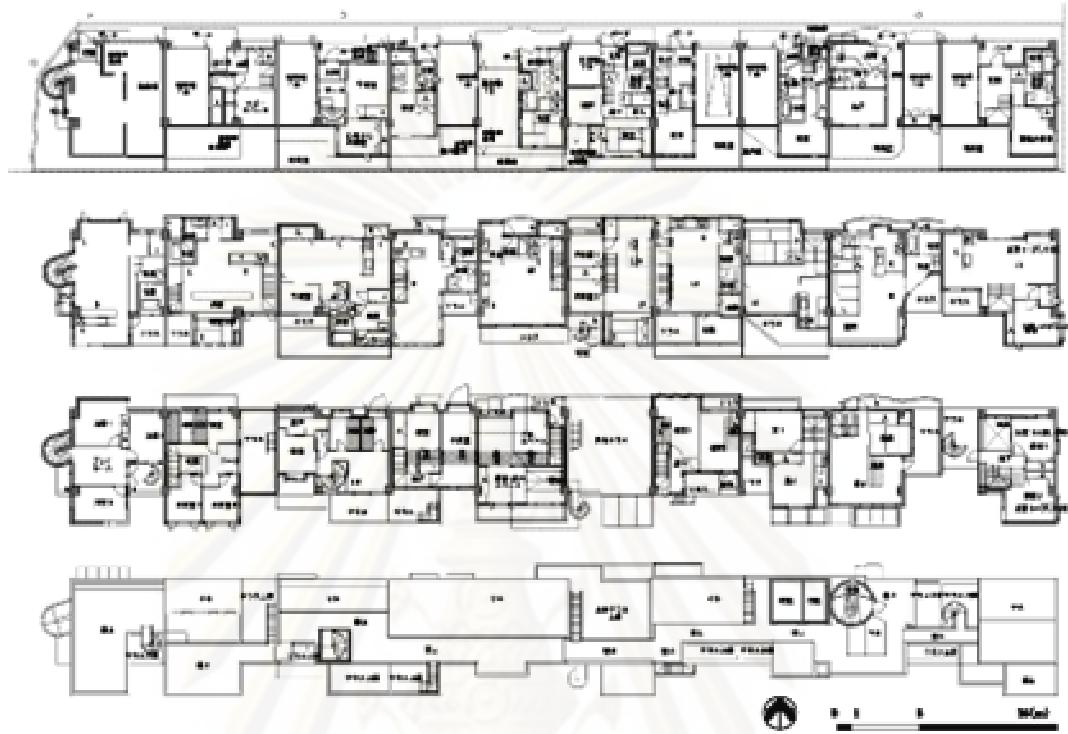

ภาพที่ 4.2 แสดงทัศนียภาพภายในอาคารโครงการ Ten Osaka

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนผังที่ 4.1 แสดงผังพื้นอาคารโครงการ Ten Osaka

4.2 แนวคิดในการพัฒนาของโครงการ Ten Bangkok

จากการได้เยี่ยมชมโครงการที่ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งมีความสอดคล้องกับรูปแบบแนวคิดของการพัฒนาโครงการ Co-housing จึงเกิดเป็นแรงบันดาลใจ และสาเหตุที่สำคัญในการกระตุ้นความต้องการของกลุ่มสมาชิก CASE ที่อยากร่วมมาพัฒนาโครงการเท็น (Ten) ในประเทศไทย สำหรับคนชั้นกลางต่อไป หลังจากกลับประเทศไทยจึงได้มีการนัดรวมกลุ่มกันขึ้นเป็นครั้งแรกเพื่อพุดคุยความคิดในการจะพัฒนาโครงการ Ten ในประเทศไทยขึ้นในวันที่ 8 มิถุนายน 2547 ที่อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย จำนวนสมาชิกในวันนั้น 5 คนที่ร่วมในเหตุการณ์

จากการสัมภาษณ์ ปฐมา หรุ่นรักวิทย์ (2552) พ布ว่า แนวคิดเริ่มต้นที่นำประสบการณ์จริงในการพัฒนาชุมชนและที่อยู่อาศัยให้กับคนจน มีความต้องการจะพัฒนาโครงการเป็นโครงการตัวอย่างนำร่อง (Pilot Project) ที่เป็นโอกาสและทางเลือกในการแก้ปัญหาที่อยู่อาศัยของคนชั้นกลาง ซึ่งอยู่สูงกว่าเกณฑ์ผู้มีรายได้น้อยที่รัฐบาลจะสนับสนุนช่วยเหลือด้านที่อยู่อาศัย มีความสำคัญอย่างมากในการพัฒนาที่อยู่อาศัยของคนชั้นกลางถูกลิมไป ในขณะเดียวกันคนชั้นกลางตั้งกล่าวมีจำนวนมากที่ประสบปัญหาด้านกำลังซื้อที่อยู่อาศัย อีกทั้งกลุ่มเพื่อนๆ ก็ถือว่าเป็นคนกลุ่มนั้นด้วย ซึ่งอยู่ในช่วงเวลาที่มีความต้องการที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง โดยเริ่มแรกตนเองจะ

เป็นผู้ประสานงานโครงการท่านนั้นแต่เพื่อให้ได้ประสบการณ์จริงจากการอยู่อาศัยของด้วยนอกจากประสบการณ์ในการพัฒนาที่อยู่อาศัยให้กับคนจนซึ่งคนจนทำงานยากกว่า จึงร่วมเข้าเป็นสมาชิกและร่วมกับ ผศ.ดร.ตันข้าว ปานิ nth เป็นหุ้นส่วนในยูนิตของตน (แต่ไม่ได้เข้ามาอยู่อาศัยประจำ)

แนวคิดการพัฒนาที่สำคัญอีกอย่างคือ การสร้างรูปแบบชุมชนเล็กๆ ที่อยู่ร่วมกันมีลักษณะ การแบ่งปันกันในการอยู่อาศัย เช่น พื้นที่ใช้สอยบางส่วนร่วมกัน ไม่มีรั้ว มีพื้นที่สามารถทำกิจกรรมร่วมกันได้ ลดปัญหาของว่างความสัมพันธ์ในการอยู่อาศัย สามารถดูแลซึ่งกันและกันได้ ซึ่งมองว่า เป็นวิถีชุมชนความเป็นอยู่แบบไทยๆ เช่น การทำอาหารเพื่อไว้และเดินไปให้เพื่อนบ้าน ฝากรูกไว้ ข้างบ้าน ช่วยกันสอดส่องระวังภัย เป็นต้น ดังนั้นจึงเป็นการนัดรวมกลุ่มเพื่อนๆ ที่ส่วนใหญ่เป็นสถาปนิก CASE และมีบางรายที่ไม่ได้เป็นสถาปนิก เพื่อเป็นการเริ่มต้นรวมกลุ่มสมาชิกขึ้น ในช่วง เริ่มต้นการรวมกลุ่มนักศึกษาที่ให้ความสนใจสามารถรวมกลุ่มสมาชิกได้ 11 คน และมีความต้องการแตกต่างกันจึงทำให้มีการปรับเปลี่ยนสมาชิกบ้าง พร้อมกันนั้นก็เริ่มมีการพูดคุยที่จะหากทำเลที่ตั้งของโครงการขึ้น จากการพูดคุยกันก็เปิดโอกาสให้สมาชิกแต่ละท่านมีส่วนร่วมในการค้นหาและนำเสนอที่ตั้งที่น่าสนใจ ต่อสมาชิกในคราวตัดไป บรรยากาศของการพูดคุยเต็มไปด้วยความดีนเด่น และสนุกใจในโครงการ

ภาพที่ 4.3 แสดงการรวมกลุ่มในครั้งแรกที่อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย

จึงสรุปได้ว่าแนวคิดในการพัฒนาโครงการ Ten Bangkok ได้แรงบันดาลใจจากการดูงานโครงการการพัฒนาที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยที่ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งดูมีคุณภาพมาตรฐานดี ประกอบกับการนำประสบการณ์จริงของกลุ่มสมาชิกในการพัฒนาชุมชนและที่อยู่อาศัยให้กับคนจน มาเป็นโอกาสและทางเลือกในการแก้ปัญหาที่อยู่อาศัยของคนชั้นกลาง โดยการสร้างรูปแบบชุมชนเล็กๆ ที่ไม้อยู่ร่วมกัน มีลักษณะการแบ่งปันกันในการอยู่อาศัยหรือแชร์พื้นที่ใช้สอยบางส่วนร่วมกัน

มีพื้นที่สามารถทำกิจกรรมร่วมกันได้ ลดปัญหาซ่องว่างความสัมพันธ์ในการอยู่อาศัย สามารถเก็บกู้ล้างปืน ดูแลซึ่งกันและกันได้ ดังวิถีชุมชนความเป็นอยู่แบบไทยๆ

4.3 กระบวนการดำเนินงานของโครงการ

จากการสัมภาษณ์กระบวนการดำเนินงานโครงการ Ten Bangkok พอจะสรุปขั้นตอนการดำเนินงานเป็น 3 ช่วง และใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานดังนี้

4.3.1 ช่วงเตรียมการก่อสร้าง	7 ขั้นตอน	ระยะเวลาประมาณ 27 เดือน
4.3.2 ช่วงขั้นตอนการก่อสร้าง	6 ขั้นตอน	ระยะเวลาประมาณ 17 เดือน
4.3.3 ช่วงหลังการก่อสร้าง		ก.พ.2551 จนถึงปัจจุบัน

ซึ่งแต่ละช่วงของการดำเนินงานมีรายละเอียดขั้นตอนพอกที่จะสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงการดำเนินงานของโครงการ Ten Bangkok

4.3.1 ช่วงเตรียมการก่อนการก่อสร้าง ใช้ระยะเวลาประมาณ 27 เดือน

4.3.1.1 การรวมกลุ่มสมาชิกของโครงการ Ten Bangkok

เริ่มต้นการรวมกลุ่มสมาชิก เป็นการนัดรวมกลุ่มเพื่อนๆที่ส่วนใหญ่มืออาชีพเป็นสถาปนิกผู้ร่วมกลุ่ม CASE และมีบางรายที่ไม่ได้เป็นสถาปนิก โดยไม่ได้จำกัดจำนวนของสมาชิก แต่ก็มองว่าไม่ได้ต้องการสมาชิกมากเกินไปนัก ในช่วงเริ่มต้นการรวมกลุ่มนั้นก็มีสมาชิกที่ให้ความสนใจจำนวนมาก แต่การรวมกลุ่มพูดคุยครั้งแรกที่อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย สามารถรวมกลุ่มสมาชิกได้ 6 คน สมาชิกเริ่มต้นประกอบไปด้วย 1. อ.ปฐม 2. อ.ตันข้าว 3. อ.กว 4. คุณเต็อ 5. คุณโจ๊ก 6. คุณนัด หลังจากนั้นการรวมกลุ่มสมาชิกก็มีจำนวนเพิ่มขึ้นเป็น 12 คน สมาชิกที่เพิ่มขึ้น คือ 7. คุณเอี้ยด 8. อ.จิม 9. คุณไก่ 10. คุณปิน 11. คุณหน่อง 12. คุณปุ่น ทั้งหมด 12 คน สมาชิกทั้ง 11 คน มืออาชีพสถาปนิก ยกเว้น คุณปุ่น ซึ่งคุณแม่เป็นเจ้าของที่ดิน ในการนัดหมายพูดคุยกันส่วนใหญ่จะใช้ที่ประชุมที่สำนักงาน CASE ช่วงเวลาประมาณ 18.00 น. เป็นต้นไป

ซึ่งเป็นเวลาหลังเลิกงาน และไม่ได้กำหนดระยะเวลาในการรวมกลุ่ม โดยมีผู้ประสานการนัดหมาย คือ คุณกว และ อารย์ปฐม เป็นผู้นำเสนอแนวคิดในการพัฒนาโครงการให้กับ สมาชิกโดยเฉพาะสมาชิกที่ไม่ได้เป็นสถาปนิก ในการเริ่มต้นการรวมกลุ่มไม่มีปัญหาในด้านการทำางร่วมกันเลยในทางตรงกันข้ามมีบรรยากาศของความกระตือรือร้นในการช่วยกันทำ มีเพียง ปัญหา คือ ความไม่แน่นอนของสมาชิก ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย อันเนื่องจากปัญหาส่วนตัวด้านต่างๆ เช่น ด้านความพร้อมด้านการเงิน ความไม่เห็นด้วยของครอบครัวของสมาชิกเอง ฯลฯ ซึ่ง ส่งผลให้ต้องหาสมาชิกใหม่มาเพิ่มแทน และต้องมีการปรับเปลี่ยนแบบบ้านให้เหมาะสม

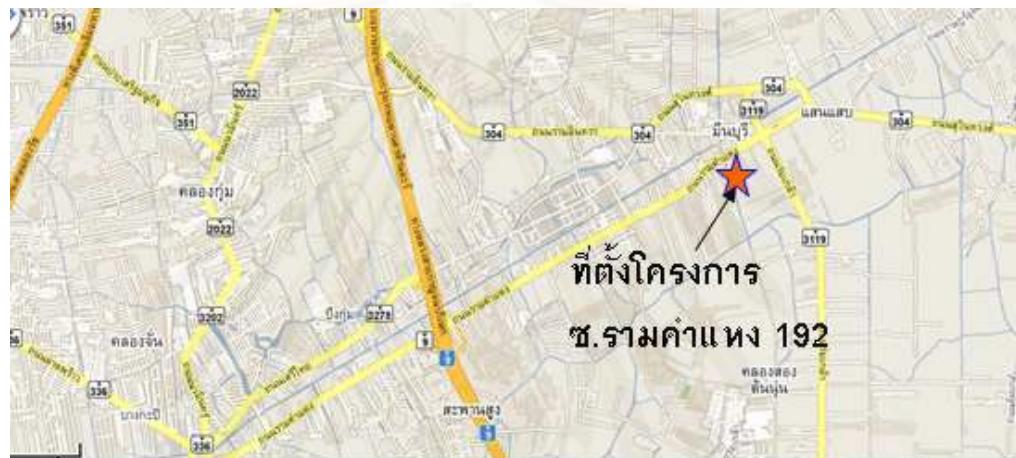
4.1.3.2 การเลือกทำเล และที่ตั้งของโครงการ Ten Bangkok

ในวันที่ 4 กรกฎาคม 2547 ในการนัดหมายพูดคุยกันของสมาชิกก็ได้มีการนำเสนอที่ตั้งของโครงการ โดยมีสมาชิกที่นำเสนอที่ตั้ง 3 แห่ง และได้มีการร่วมวิเคราะห์ความเป็นไปได้ของแต่ละที่ตั้ง เกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการ คือ

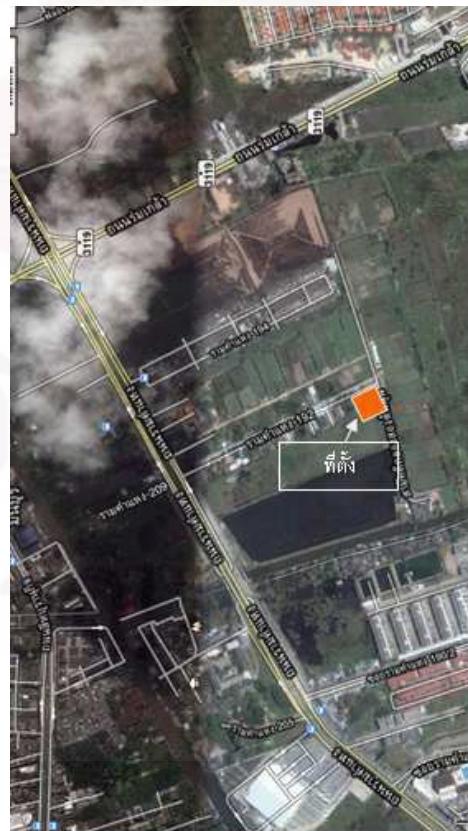
- ราคา ออยู่ในงบประมาณที่ไม่สูงมากนัก สมาชิกสามารถมีกำลังในการจ่ายได้
- ทำเล ออยู่ในทำเลที่ตั้งที่สะดวกในการเดินทาง มีแนวโน้มความเจริญในอนาคต

จึงมีข้อสรุปเลือกที่ตั้ง คือ ตั้งอยู่ที่ ซอยสาครแสงผล (รามคำแหง 192) ถนนรามคำแหง เขตมีนบุรี จังหวัดกรุงเทพมหานคร เป็นแปลงที่ดินที่เป็นของคนรู้จัก คือเป็นเพื่อนของแม่อาจารย์ ปฐมา โดยสามารถให้เงื่อนไขการซื้อที่ดินที่ดี คือ รับเงินมัดจำค่าที่ดินบางส่วน และยินยอมโอนที่ดินให้ก่อนแล้วผ่อนชำระภายหลังได้ และในเวลาต่อมา มีการเชิญชวนเสนอให้เจ้าของที่ดินร่วม เป็นสมาชิกในโครงการ 1 หน่วย คือ คุณปานใจ จาจุลสาร (ปุณ)

แผนที่ 4.1 ภาพแสดงทำเลที่ตั้งโครงการ Ten Bangkok

แผนที่ 4.2 แสดงลักษณะภูมิประเทศของที่ตั้งโครงการ Ten Bangkok

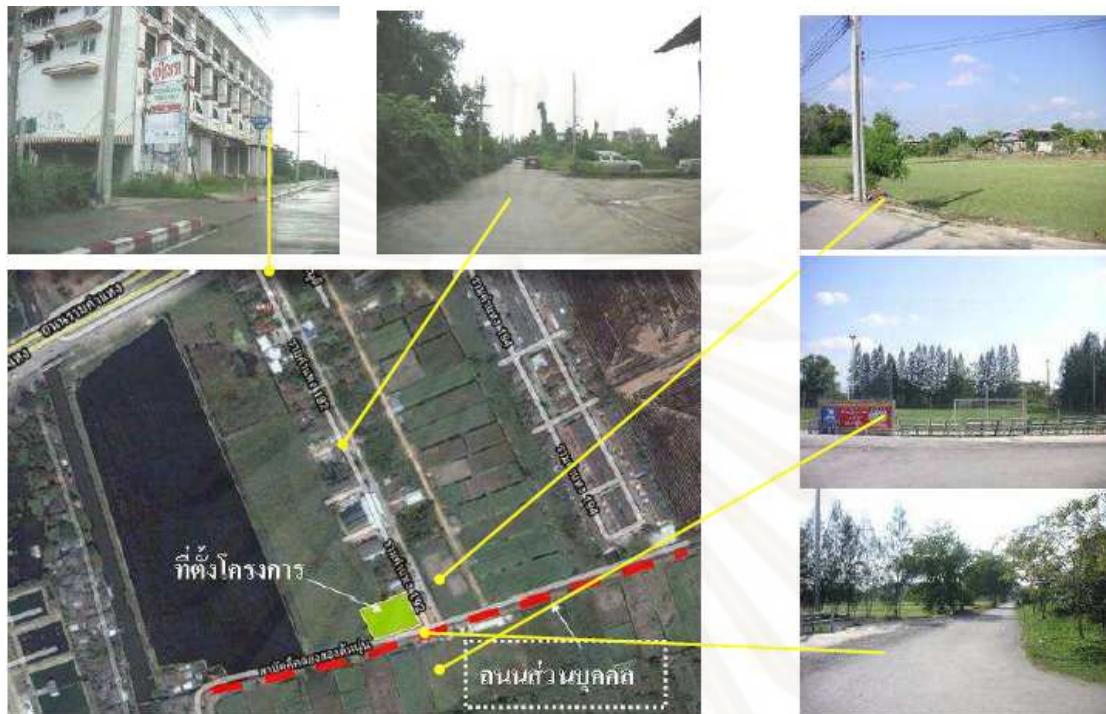
แผนที่ 4.3 แสดงอาณาบริเวณโดยรอบที่ตั้งโครงการ Ten Bangkok

ลักษณะทางกายภาพของที่ตั้ง

ด้านทิศเหนือ	ติดที่ดินบุคคลอื่น ยังไม่ได้พัฒนา
ด้านทิศใต้	ติดลำวางสาธารณณะ และ <u>ถนนส่วนบุคคล</u> (ถนนสามมัคคีคลองสองตันนุ่น)
และฝั่งตรงข้ามเป็นสนามฟุตบอล
ด้านทิศตะวันออก	ติดถนนช้อยรามคำแหง 192 และฝั่งตรงข้ามเป็นแปลงปลูกหญ้าจำหน่าย
ด้านทิศตะวันตก	ติดลำวางสาธารณณะ และที่ดินบุคคลอื่น ยังไม่ได้พัฒนา
- ผลจากการเลือกที่ตั้งโครงการแล้วพบว่าขนาดที่ดินสามารถปลูกสร้างที่พักอาศัยขนาดหน้างร่าง 4 เมตร ได้เพียง 9 หน่วย ในวันนั้นมีสมาชิกจำนวน 12 คน จึงมีการขอสละสิทธิ์ไป 2 ราย คือ คุณนันทพงศ์ ยินดีคุณ (พี่เต็อ) เพื่อให้พอดีกับจำนวนหน่วย และเนื่องจากบ้านอยู่ใกล้ถึง พุทธมณฑล และคุณเชียด ซึ่งติดปัญหาเรื่องที่บ้านไม่เห็นด้วย แต่ก็มีคุณตึกตา เข้ามาแทน(ซึ่ง เรียนใกล้ๆ ที่ต่างประเทศ สุดท้ายกลับมาสอนที่เชียงราย) โดยที่สมาชิกเหลือ 11 คน มี 2 หน่วยที่จะเข้าร่วมที่ร่วมกัน ยูนิตละ 2 คน และในวันนั้นก็มีการเริ่มต้นในการพูดคุยเรื่องการอุดแบบ

ภาพที่ 4.4 แสดงสภาพแวดล้อมโดยรอบใกล้เคียงที่ตั้งโครงการ

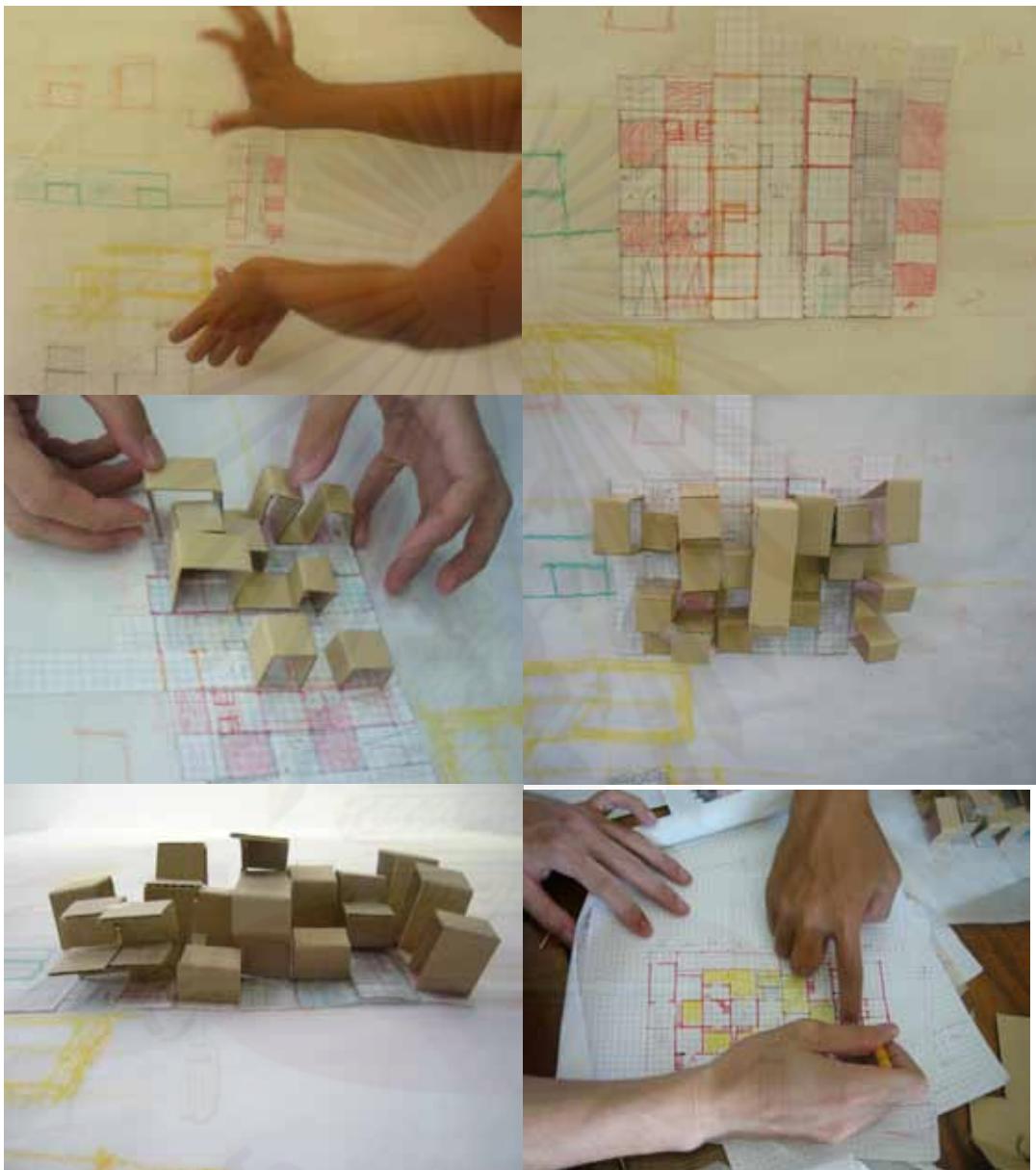

4.3.1.3 การออกแบบร่วมกัน

ในช่วงการออกแบบนั้นสมาชิกทุกท่านมีความสนใจ และให้ความมีส่วนร่วมกันอย่างมากซึ่งมากันอย่างพร้อมหน้า กระบวนการมีส่วนร่วมจึงเกิดขึ้นอย่างชัดเจน ด้วยระดับของโครงการที่ต้องคำนึงถึงบประมาณจึงมีข้อจำกัดด้านขนาดพื้นที่ จึงต้องมีพื้นที่ใช้สอยต่อกันและไม่มีว้าว การออกแบบมีแนวคิดโดยแบ่งพื้นที่ดินออกตามขนาดหน้ากว้าง 4 เมตร ซึ่งเป็นขนาดที่เล็กที่สุดที่สามารถเป็นที่ดินแปลงย่อยๆได้ และเพื่อให้ได้ตามข้อกำหนดก่อสร้างอาคารที่ต้องมีระยะร่วมโดยรอบแนวนอนที่ดินถึงตัวอาคาร 2 เมตร จึงได้เป็นทั้งหมด 9 หน่วย สมาชิกแต่ละคนจึงเริ่มต้นออกแบบบ้านของตน บนพื้นที่ขนาดที่ดินหน้ากว้าง 4 เมตร เพื่อนำมาประกอบติดกันเป็นอาคาร

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

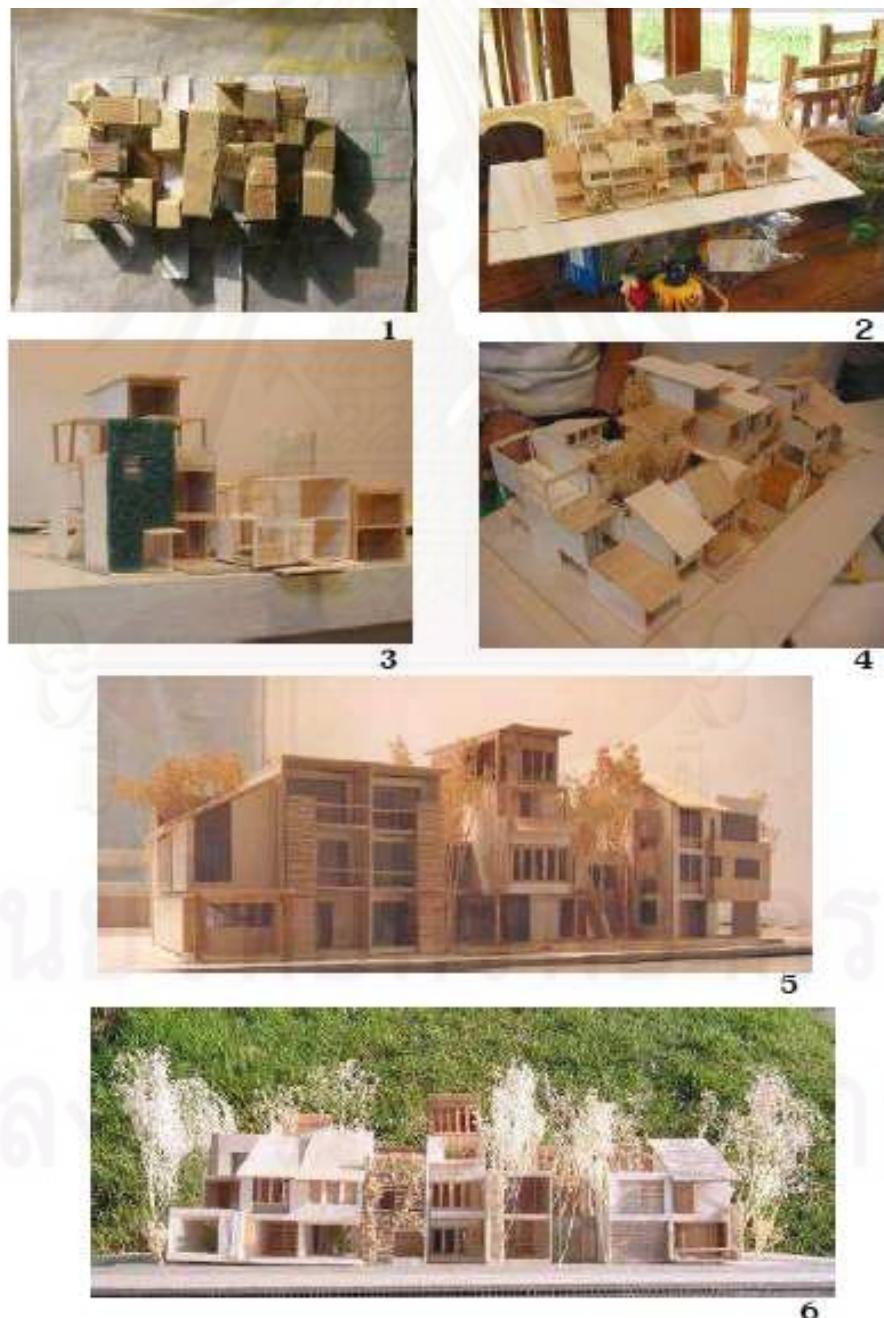
ภาพที่ 4.5 แสดงการออกแบบเบื้องต้น และใช้กล่องพิชช่าทำแบบจำลอง

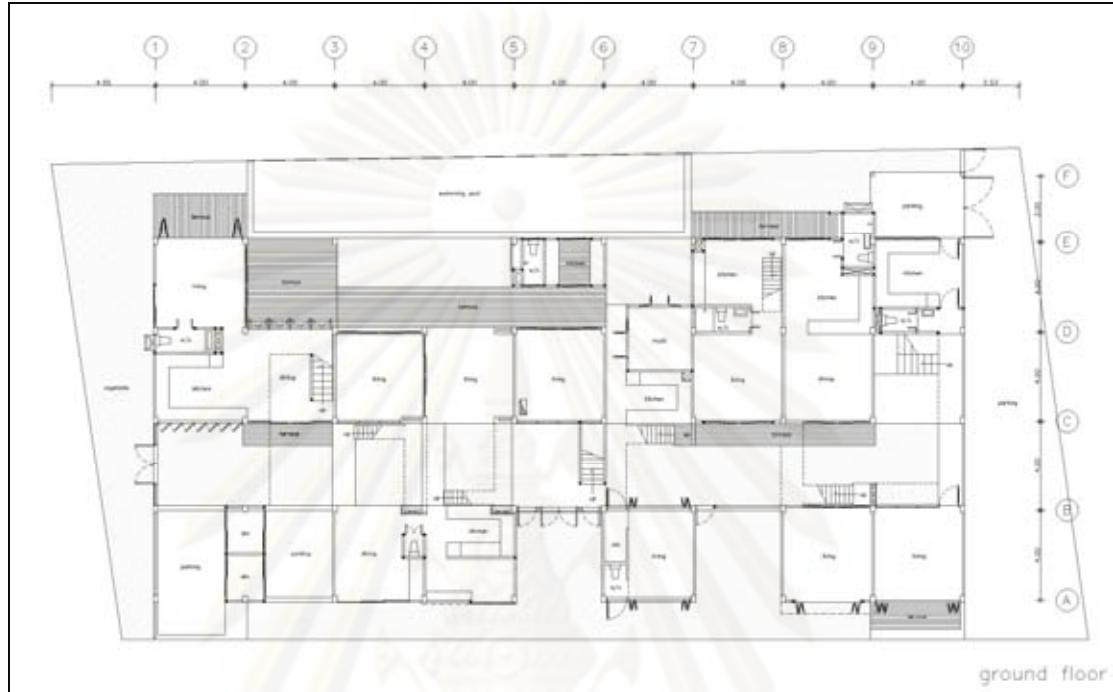
หลังจากนั้นสมาชิกก็เลือกตำแหน่งแต่ละหน่วยของตนเอง โดยการพูดคุยกันถึงความชอบ และ Lifestyle ที่สอดคล้องกัน ก็จะอยู่ใกล้หรือติดกัน มีการทำแบบจำลองเบื้องต้น (Mass Model) เพื่อให้เห็นทั้ง 3 มิติ หากมีประเด็นกรณีบ้านที่ติดกันจะมีซ่องเปิดต่างๆ จะกระทบกับข้างเคียงอย่างไร ก็จะใช้การว่าวางแผนพูดคุยกันของสมาชิก แล้วทำการปรับเปลี่ยนแก้ไขให้มีความลงตัวของรูปแบบที่สมาชิกมีความพึงพอใจ ซึ่งเป็นรูปแบบที่สอดคล้องกับแนวคิดของ Co-housing คือ การออกแบบความเป็นเพื่อนบ้าน(Neighborhood Design) และเริ่มมีความต้องการพื้นที่ส่วนกลางขึ้น เช่น สร่าวيان้ำ ที่มีสมาชิกเพียง 5 คนที่มีความต้องการ จึงเลือกอยู่ติดกัน พื้นที่ปลูก

สวนครัว และที่ชั้ดเจน คือพื้นที่เปิดโล่ง(Open space) ซึ่งสามารถส่วนใหญ่มีความต้องการ จึงมี การเสนอให้รวมพื้นที่เปิดโล่งเป็นแนวเดียวกันบริเวณกลางอาคาร ที่สร้างบรรยายกาศที่ร่วมรื่นไปร่วง สบายนแทรกเข้าไปในอาคาร เกิดเป็นพื้นที่เปิดโล่งขนาดใหญ่สามารถเชื่อมต่อภายในกันได้แสดงถึง ความมีเอกลักษณ์ของผู้อยู่อาศัยที่ความสมพันธ์ที่ดี แต่ในขณะเดียวกันก็สามารถมีความเป็น ส่วนตัวของแต่ละหลังได้ เป็นต้น จนขั้นสุดท้ายของการออกแบบคือ การทำแบบจำลองสุดท้าย (Final Model)

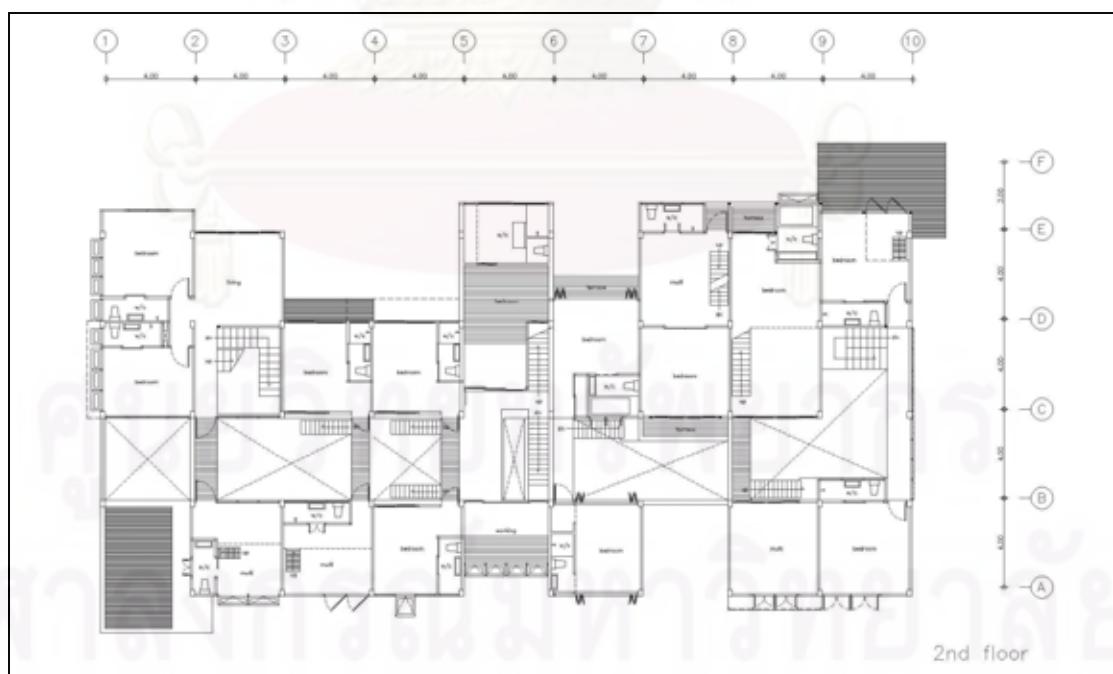
ภาพที่ 4.6 แสดงพัฒนาการการออกแบบแบบด้วยแบบจำลอง

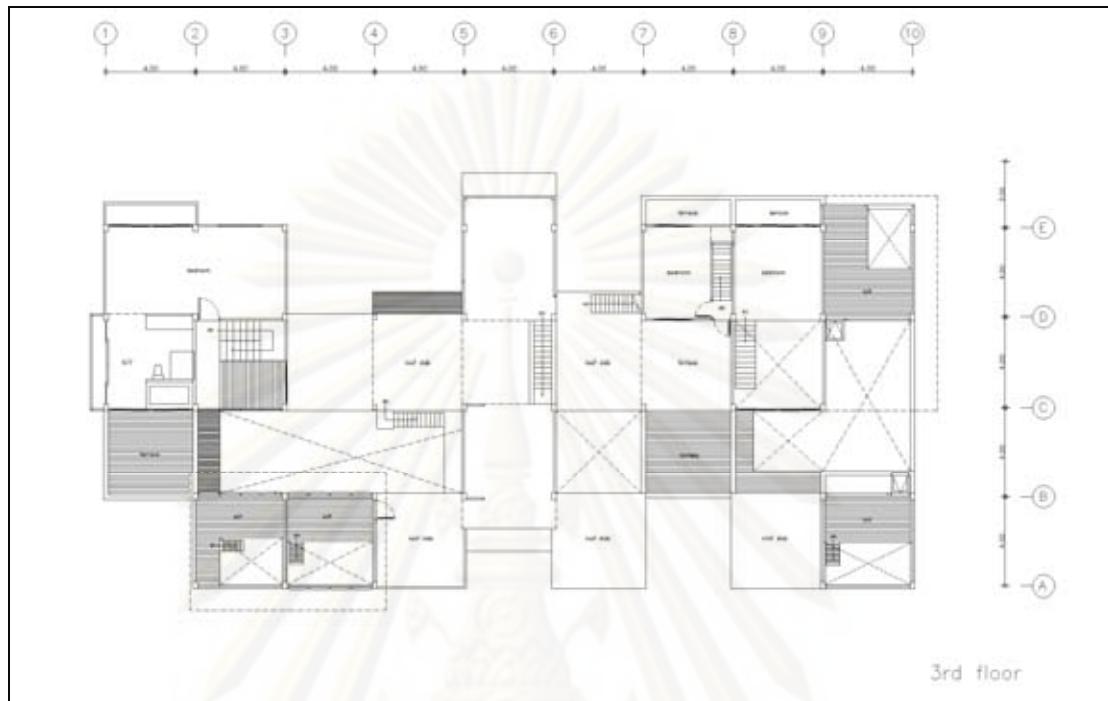
แผนผังที่ 4.2 แสดงผังพื้นที่ชั้นล่างของอาคารโครงการ Ten Bangkok

แผนผังที่ 4.3 แสดงผังพื้นที่ชั้น 2 ของอาคารโครงการ Ten Bangkok

แผนผังที่ 4.4 แสดงผังพื้นที่ชั้น 3 ของอาคารโครงการ Ten Bangkok

แผนผังที่ 4.5 แสดงผังหลังคาของอาคารโครงการ Ten Bangkok

แผนผังที่ 4.6 แสดงผังพื้นที่ชั้น 1+พื้นที่ส่วนกลางของโครงการ Ten Bangkok

ในระหว่างการออกแบบมีการคำนวณประมาณการค่าก่อสร้างไปด้วย ช่วงขั้นตอนกระบวนการออกแบบนั้นถือว่าเป็นกิจกรรมหลักสำคัญที่สร้างความสัมพันธ์ และการมีส่วนร่วมได้เป็นอย่างดีของโครงการ Ten Bangkok ในขณะเดียวกันในที่มีงานและสมาชิกแต่ละท่านไม่ได้มีการตรวจสอบเรื่องของรวมสิทธิ์ที่ดินโดยรอบ ภายหลังช่วงงานก่อสร้างใกล้แล้วเสร็จจึงพบว่า ถนนด้านที่ติดคลองนั้นเป็นถนนส่วนบุคคล ทำให้ไม่สามารถทำสะพานเชื่อมทางเข้าอกกับบ้านได้

4.3.1.4 การร่างข้อตกลงในการอยู่ร่วมกันเบื้องต้นก่อนการพัฒนาโครงการ
 การพัฒนาโครงการ TEN Bangkok เริ่มมีการทำบันทึกข้อตกลงในการอยู่ร่วมกันของโครงการ ตั้งแต่ช่วงท้ายของการออกแบบร่วมกัน ระหว่างการทำ Model ซึ่งเกิดจากการเห็นภาพของอาคาร จึงจะท่อนภาพการอยู่อาศัยร่วมกันที่ชัดเจนขึ้น เบื้องต้นการทำบันทึกข้อตกลงช่วงนี้เป็นลักษณะพูดคุยกันระหว่างการทำงานออกแบบและมีการพัฒนารายละเอียดของข้อตกลงตลอดเวลาการดำเนินงานโครงการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 4.7 แสดงการประชุมร่างบันทึกข้อตกลงในการอยู่อาศัยร่วมกันเบื้องต้น

โดยร่างบันทึกข้อตกลงซึ่งแغانน์มีรายละเอียดดังต่อไปนี้
ร่างข้อตกลงหรือกฎระเบียบในการอยู่ร่วมกันเบื้องต้น
กฎระเบียบในการอยู่ร่วมกัน โครงการ Ten Bangkok

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อการอยู่ร่วมกันของสมาชิกภายในโครงการให้คงไว้ซึ่งความสัมพันธ์อันดี
- 2) ใช้เป็นกฎระเบียบข้อบังคับ หรือ ข้อห้าม กับสมาชิกโครงการ
- 3) สมาชิกโครงการจะมีการนัดประชุม พบປະ หรือทำกิจกรรมใดๆร่วมกัน อย่างน้อย เดือนละ 1 ครั้ง

กฎระเบียบข้อบังคับ

1. การอยู่อาศัยร่วมกัน

- 1.1 การใช้พื้นที่ส่วนกลางและพื้นที่ส่วนบุคคล
 - พื้นที่ส่วนกลางส่วนแรก (ทุกคนเป็นเจ้าของร่วม) แบ่งเป็น 2 ส่วนคือ

1) ที่จอดรถยนต์ร่วม (ติดถนนชอย)

2) แปลงผังสวนครัวและลานบาร์บีคิว ฯลฯ (ริมคลอง)

ในกรณีที่มีการจัดงานเลี้ยงหรือมีกิจกรรมการรวมกลุ่ม(ส่วนตัว) ที่ใช้พื้นที่ส่วนกลางต้องแจ้งให้ สมาชิกทราบล่วงหน้าโดยเฉพาะสมาชิกหลังที่ 9

- พื้นที่สร่าว่ายน้ำ (คือพื้นที่ส่วนกลางของบ้านที่ 3-8)

- 1) ในการลงเล่นหรือใช้สร่าว่ายน้ำจะต้องไม่รบกวนเพื่อบ้าน และ เพื่อนบ้านสามารถว่ากล่าวหรือตักเตือนให้เล่นอย่างสงบได้

2) ในกรณีมีคนนอกเข้ามาใช้สิริวัյน์ จะต้องสมบทค่าบำรุงสิริวัย

น้ำ ครั้งละ 50 บาท

หมวดคณะกรรมการโครงการ

คณะกรรมการโครงการใช้ตัวแทนบ้านละหมู่คนเข้ามาเป็นกรรมการ ดังนี้

1.	ນ.ສ. ປານໄຈ	ຈາກສາວ
2.	ນ.ສ. ສູພື້ນໜາ	ຕົວວິວິຄູ່ງ
3.	ນາຍ ຂວານມັງກູດ	ລ້ວນເສັ່ງ
4.	ນາຍ ວົງວ	ສນແຈ້ງ
5.	ນາຍ ກິຈຫຼາຍ	ຈົຕ່າງຈວານີ້
6.	ນ.ສ. ປຸສູມາ	ທອງຮັກວິທີ
7.	ນ.ສ. ຈັນທນາ	ບຸ້ນສົ່ງ
8.	ນ.ສ. ວັນດີ	ພິນຈວາສິນ
9.	ນ.ສ. ບຸສປາ	ສຶກສົງ

ສຶກ

1. ในการซื้อขาย/ให้เช่า จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ 5 ใน 9 โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะกรรมการที่อยู่ในบ้านที่ติดกัน
 2. สมาชิกโครงการจะครอบครองพื้นที่ในส่วนที่ตนซื้อ และ พื้นที่ส่วนกลางเป็นสมบัติร่วมกันของทุกคน
 3. สำหรับพื้นที่เบ็ดเตลิงกันจะมีการบำรุงรักษาร่วมกันเดือนละครั้ง โดยจะเก็บเป็นเงินกองกลางจากสมาชิกทุกหลัง

การเลี้ยงสัตว์

1. สัตว์เลี้ยงในโครงการอนุญาตให้เลี้ยง ปลา และ นก ฯลฯ ที่สามารถเลี้ยงในพื้นที่จำกัด และ ต้องไม่ก่อให้เกิดความรำคาญแก่ สมาชิกหลังอื่น

*ในกรณีที่เกิดการพิพาทด้วยที่ไม่สามารถตกลงกันได้ ให้คณานุกรมการเป็นผู้ตัดสิน

กรณีการต่อเดิม/ตัดเปล่งอาคาร จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการขยะ จัดให้มีพื้นที่คัดแยกขยะร่วมกัน โดยสามารถต้องคัดแยกขยะไปทิ้งในบริเวณที่จัดเตรียมไว้

สรุปการร่างข้อตกลงการอญှร่วมกัน

ร่างบันทึกข้อตกลงเบื้องต้นในช่วงการออกแบบ โดยวัตถุประสงค์ 3 ข้อของร่างบันทึกฉบับนี้ พบทว่ามีเจตนารวมที่จะมีเป้าหมายของการอญှร่วมกันที่ดี และสุดท้ายหลังการพัฒนาโครงการมีการเข้าอญှแล้วจึงมีการทำเอกสารบันทึกข้อตกลงในการอญှอ่าศัยร่วมกันอย่างเป็นทางการ โดยคุณแต้ว (ซึ่งเป็นสมาชิกและนักกฎหมาย) เป็นผู้จัดทำ และสมาชิกทุกท่านจะได้อ่านทำความเข้าใจ และมีการลงนามรับบันทึกไว้ (ดูรายละเอียดข้อ 4.3.3.1)

4.3.1.5 การจัดทำแบบก่อสร้าง

การดำเนินการจัดทำแบบก่อสร้าง ใช้เวลาทั้งหมดประมาณ 6 เดือน (ประมาณเดือนม.ค.- มิ.ย.2548) โดยคุณวชิร สนนแจ้ง (โจ๊ก) หนึ่งในสมาชิกเป็นผู้จัดทำ ซึ่งเป็นสถาปนิกจาก CASE และมีการร่วมกันลงนามรับบันทึกไว้ (ดูรายละเอียดข้อ 4.3.3.1)

4.3.1.6 การยื่นขออนุญาตก่อสร้าง

เนื่องจากรูปแบบอาคารที่ออกแบบเป็นลักษณะอาคารแฉะ แต่ภายในมีการเปิดโล่งและเชื่อมต่อกันคล้ายกับเป็นอาคารเดียว จึงมองแยกไม่ออกที่จะจัดว่าเป็นอาคารประเภทใด ในกรณีขออนุญาตก่อสร้างอาคาร สมาชิกจึงเลือกขอเป็นอาคารพักอาศัย 3 ชั้น 1 อาคาร โดยมีเจ้าของ 10 คน และประกอบกับระหว่างนั้นมีการดำเนินการยื่นขอสินเชื่อเพื่อพัฒนาโครงการแล้วพบว่า มีปัญหาการขอสินเชื่อคลุ่มบุคคล ซึ่งสมาชิกบางท่านไม่ผ่านเกณฑ์พิจารณาสินเชื่อ จึงเลือกวิธีการขออนุญาตเป็นอาคารเดียว และมีการยื่นขอต่ออายุใบอนุญาตก่อสร้างเนื่องจากยังไม่สามารถขอสินเชื่อได้ทันอยุของใบอนุญาต หลังจากนั้นมีการยื่นเปลี่ยนแปลงชื่อเจ้าของเป็น CASE เพื่อให้สอดคล้องกับเงื่อนไขการขอสินเชื่อโครงการ

4.3.1.7 การขอสินเชื่อโครงการ

ก่อนการขอสินเชื่อนั้น มีการเตรียมการหาแหล่งเงินทุนกัน โดยในช่วงระหว่างการออกแบบ สมาชิกมีแนวความคิด และการตกลงที่จะขอเงินกันเพื่อเตรียมการซื้อที่ดิน และสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายการดำเนินการอื่นๆ โดยตกลงเก็บเงินกันทุกเดือนคนละ 20,000 บาท รวมไว้ที่บัญชี CASE แต่โดยความสะดวกสมาชิกบางรายก็มีการทยอยจ่ายบางรายก็ชำระเป็นก้อนครั้งเดียว เก็บจนกระทั่งมีเงินออมตั้งต้น 2 ล้านบาท ซึ่งถือเป็นแนวทางในการออมเงินของสมาชิกช่วงเริ่มต้นโครงการ

การดำเนินการด้านขอสินเชื่อพัฒนาโครงการมีการคำนวณงบประมาณที่ต้องใช้เบื้องต้นในการพัฒนาโครงการ(ดังตาราง) มูลค่าโครงการโดยประมาณ 17.3 ล้านบาท วงเงินที่ต้องการในการขอสินเชื่อ คือประมาณ 15.3 ล้านบาท

ตารางที่ 4.2 แสดงงบประมาณจำนวนเงินที่ต้องใช้ในการพัฒนาโครงการ TEN Bangkok

ค่าที่ดิน	5,382,000
ค่าก่อสร้าง	11,272,653
ต้นทุนพัฒนาที่ดิน/ภาษี/ค่าธรรมเนียม/อื่นๆ	669,852
รวมมูลค่าโครงการทั้งสิ้น	17,324,505
เงินดาวน์ชำระค่าที่ดิน	1,980,000
วงเงินที่ต้องการขอสินเชื่อ	15,344,505

ที่มา : จากข้อมูลบันทึกของสมาชิกผู้พัฒนาโครงการ Ten Bangkok

การดำเนินการติดต่อกับสถาบันการเงิน โดยคุณกวและอาจารย์ปฐมฯ ซึ่งเป็นสถาปนิกชั้นพุ่งเข้าสู่ความเชี่ยวชาญในด้านการสื่อสารกับสถาบันการเงิน จึงต้องมีการจดรับข้อมูลมาสื่อสารกับสมาชิกอีกต่อหนึ่ง ได้มีการติดต่อกับสถาบันการเงินหลายแห่งดังนี้

ตารางที่ 4.3 แสดงรายละเอียดผลการขอสินเชื่อพัฒนาโครงการจากสถาบันการเงินต่างๆ

สถาบันการเงิน	ผลการขอสินเชื่อ
ธนาคารอาคารสงเคราะห์	ไม่อนุมัติ เพราะสถานะทางการเงินของสมาชิกหลายท่านไม่ผ่าน
ธนาคารธนชาติ	ไม่อนุมัติ ผู้บุพิหารธนาคารสนใจ แต่ไม่ผ่านบอร์ดบริหาร
ธนาคารไทยธนาคาร	ไม่อนุมัติ ผู้บุพิหารธนาคารสนใจ แต่ไม่ผ่านบอร์ดบริหาร
สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน	ไม่อนุมัติ เพราะไม่เข้าเกณฑ์ที่มีปัญหาที่อยู่อาศัย
สหกรณ์เครดิตยูเนี่ยน	ไม่อนุมัติ เพราะมีจำนวนสมาชิกไม่ถึง 30 คน
ธนาคารแอลเออนด์เข้าส์	อนุมัติ เพราะเป็นการขอสินเชื่อเพื่อธุรกิจของ CASE

ที่มา : ข้อมูลจากการสัมภาษณ์สมาชิกผู้พัฒนาโครงการ Ten Bangkok

ปัญหาส่วนใหญ่ในการขอสินเชื่อโครงการ คือ ธนาคารวิเคราะห์คุณสมบัติของผู้กู้ (สมาชิก) บางรายไม่ผ่านตามเกณฑ์ที่ธนาคารวางแผนไว้ และลักษณะการขอสินเชื่อแบบกลุ่มบุคคล ซึ่งธนาคารไม่มีประสบการณ์ในการพิจารณาให้สินเชื่อลักษณะดังกล่าว สุดท้ายให้วิธีการ โดยเป็นการขอสินเชื่อธุรกิจ ในวงเงินไม่เกิน 10 ล้านบาท แทนการขอสินเชื่อที่อยู่อาศัย(ซึ่งการขอสินเชื่อที่

อยู่อาศัย ถ้าเกินวงเงินที่ต้องการเกิน 10 ล้านบาท ต้องมีสัดส่วนเงินของผู้กู้ต่อวงเงินสินเชื่อ 30 % ต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการธุนคาคร 2 คณะ) วงเงินที่ได้รับ คือ 50% ของมูลค่าโครงการ(ค่าที่ดิน+ค่าก่อสร้าง) อายุสัญญาวงเงิน 5 ปี และเปลี่ยนรูปแบบผู้กู้ลักษณะแบบกลุ่ม เป็น แบบนิติบุคคลหรือบริษัท สมาชิกทุกคนเห็นพ้องจึงแก้ปัญหาดังกล่าวโดยใช้ CASE เป็นผู้กู้แทน หลักทรัพย์ค้ำประกันคือ ที่ดิน+สิ่งปลูกสร้างของ TEN และสมาชิกลงนามค้ำประกันพร้อมกับ มีหน้าที่ชำระเงินรวมที่ CASE

เงื่อนไขในการอนุมัติสินเชื่อ คือ ที่ดินต้องเป็นชื่อ CASE เพื่อใช้เข้าจำนำong เจ้าของที่ดินซึ่ง เป็น 1 ในสมาชิกยินดีโอนที่ดินให้ก่อนเพื่อทำนิติกรรม โดยให้ผ่อนชำระรายหลังได้ การเบิกเงินกับ ธนาคารจะเบิกเงินได้ 70% ตามความก้าวหน้าของงานก่อสร้าง ขณะนี้วงเงินที่ได้รับจึงไม่พอ กับ การพัฒนาโครงการ ขาดเงินที่ต้องใช้อีกประมาณ 2 ล้านบาท ซึ่งหารต่อจำนวนสมาชิกแล้ว จะได้ คงเหลือประมาณ 500,000 บาท/คน สมาชิกแต่ละท่านก็ยินดี โดยประมาณการไว้ว่าจะใช้เวลา ก่อสร้าง 1 ปี จึงเป็นช่วงเวลาที่สมาชิกแต่ละคนจะต้องหาเงินเพื่อรองรับงานก่อสร้างส่วนที่เหลือ เองจนจบ เดือนที่ 13 ของสัญญาเงินกู้ก่อสร้าง จึงเริ่มมีการเรียกเก็บชำระตามเงื่อนไขของธนาคาร ยอดชำระต่อเดือนประมาณ 180,000 บาท คิดเป็น 20,000 บาทต่อญูนิต ซึ่งสมาชิกส่วนใหญ่มี ความเห็นว่าค่อนข้างสูง สมาชิกบางท่านจึงมีการย้ายวงเงินสินเชื่อ(Re-Finance) ไปสถาบัน การเงินอื่น และบางท่านก็ปลดจำนำองออกไปโดยหาเงินส่วนตัวจากครอบครัวมาชำระ

โดยธนาคารมีการประเมินมูลค่าของบ้านแต่ละยูนิตไว้เพื่อตั้งเป็นมูลค่าในการปลดจำนำองบ้าน มูลค่าการประเมินบ้านแต่ละหลังคิดเป็นค่าก่อสร้างตารางเมตรละ 10,000 บาท ขณะนี้มูลค่าจริงในการก่อสร้างบ้านแต่ละยูนิต จึงไม่เท่ากับมูลค่าที่ธนาคารประเมินไว้ให้ บางยูนิต สูงกว่า บางยูนิตต่ำกว่าราคาประเมิน สมาชิกแต่ละท่านจึงชำระตามมูลค่าที่ธนาคารประเมินของ ตนเองก่อน และหลังจากนั้นจึงมีการคำนวณเทียบสัดส่วนกับมูลค่าก่อสร้างจริง แล้วสมาชิกมี การชำระส่วนต่างกันเองในภายหลัง ที่สุดของการปลดจำนำองบ้านแต่ละยูนิตที่เดิมเป็นชื่อ CASE ก็มีการโอนกรรมสิทธิ์ให้กับสมาชิกที่ปลดจำนำองไป โดยค่าธรรมเนียม และภาษีต่างๆ สมาชิกแต่ละบ้านเป็นผู้รับผิดชอบเอง ในแนวคิดที่ CASE ไม่ใช้ผู้พัฒนาโครงการเพื่อขายให้สมาชิก สมาชิกที่ เหลือไม่สามารถปลดจำนำองบ้านออกได้เนื่องจากมีตำแหน่งเป็นกรรมการผู้มีอำนาจ ของ บริษัท CASE

4.3.1.8 การจัดจ้างคัดเลือกผู้รับเหมา และทีมงานก่อสร้างโครงการ

โครงการมีการคำนวณงบประมาณการก่อสร้างอย่างคร่าวๆ เพื่อใช้เป็นราคากลางสำหรับประกอบการพิจารณาการคัดเลือกผู้รับเหมางานก่อสร้าง โดยคุณวชร สนนเจ้ง(โจ๊ก) เป็นผู้จัดทำโครงการมีการดำเนินการด้านการคัดเลือกผู้รับเหมางานก่อสร้าง โดยการประกวดราคาจากผู้รับเหมา ก่อสร้างจำนวน 3 ราย มีรายละเอียดดังนี้

รายที่ 1 เสนอครั้งที่ 1 ราคา 18 ล้านบาท มีต่อรองการขอให้ปรับราคาใหม่

เสนอครั้งที่ 2 ราคา 15 ล้านกว่าบาท

รายที่ 2 เสนอเพียง 1 ครั้ง ราคา 21-22 ล้านบาท

รายที่ 3 เสนอเพียง 1 ครั้ง ราคา 12.6 ล้านบาท(ไม่รวมสระว่ายน้ำ)

เมื่อทราบถึงมูลค่า้งานการประกวดราคางานก่อสร้างทุกรายแล้ว พบร่วมกันว่าผู้รับเหมา ก่อสร้างทุกรายมีราคาสูงค่อนข้างมาก และมีค่าใช้จ่ายเป็นค่าดำเนินการของผู้รับเหมาประมาณ 15-20% ที่บวกจากราคาค่า ก่อสร้างรวม สามารถที่จะดำเนินการก่อสร้างเอง เพื่อสามารถควบคุมต้นทุน และประหยัดค่า ก่อสร้าง สามารถที่เหลือก็เห็นพ้องด้วย ภายหลังการดำเนินงานสามารถที่จะดำเนินการโดยการตั้งบริษัท คอนเคส จำกัด (CON CASE) เพื่อดำเนินการด้านงานก่อสร้างขึ้น

4.3.2 ช่วงขั้นตอนการก่อสร้าง 6 ขั้นตอน ระยะเวลาประมาณ 17 เดือน

4.3.2.1 การวางแผนด้านการควบคุมงานก่อสร้าง

- การวางแผนด้านการควบคุมงานก่อสร้างโครงการ สามารถที่จะดำเนินการได้ในส่วนค่า ก่อสร้างดังนี้

1. คุณวชร สนนเจ้ง (โจ๊ก) ซึ่งเป็นสมาชิกเป็นผู้ดำเนินการเบื้องต้นจากเป็นผู้จัดทำแบบ ก่อสร้าง ด้วย เป็นเงิน 20,000 บาทต่อเดือน
2. คุณเอ็ด (น้องชายอาจารย์ปฐม) จะเทคนิคการ ก่อสร้าง เป็นเงิน 20,000 บาทต่อเดือน
3. คุณวชรินทร์ เป็นวิศวกรที่ปรึกษาอดีตเป็นอาจารย์ เป็นเงิน 10,000 บาทต่อเดือน มาช่วยให้คำปรึกษา เนื่องจากทีมงานบริหารและควบคุมงานก่อสร้างส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ค่อนข้างน้อย

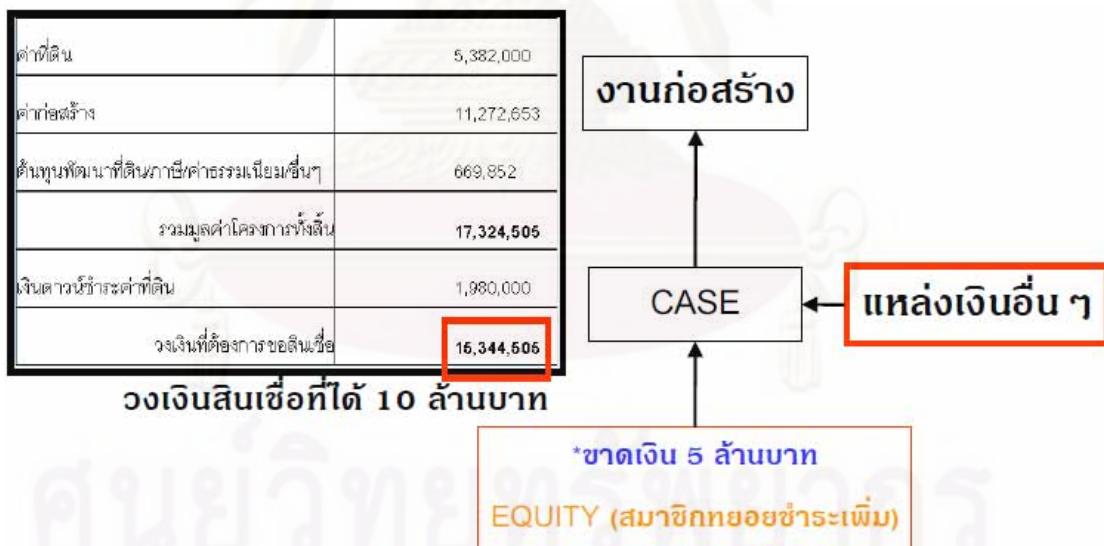
- การจัดการด้านการเงินระหว่างการก่อสร้าง เนื่องจากมูลค่า้งานโครงการประมาณ 17 ล้านบาท วงเงินที่ได้รับจากธนาคารคือ 10 ล้านบาท ซึ่งดำเนินการก่อสร้างจึงมีเรื่องของเหล่งเงินหลักเข้ามา 2 ทาง คือ

- การเบิกเงินจากธนาคารตามงวดงานก่อสร้าง แต่ละงวดสามารถเบิกค่าก่อสร้างได้ 70% ของมูลค่าความก้าวหน้าของงาน

- การเก็บเงินจากสมาชิกเพื่อสมทบค่า้งานก่อสร้างส่วนต่างที่เหลือ

ซึ่งหนึ่งของการก่อสร้างที่มีงาน CON CASE ประสบปัญหาด้านสภาพคล่องทางการเงิน จึงมีการนำเงินส่วนอื่นๆ ของบริษัทฯ ประมาณ 5 ล้านบาท และเงินส่วนตัวอื่นๆ ของอาจารย์ปฐมมาคุณเอ็ดและคุณวชร (เจ็ก) ซึ่งใช้เงินกู้บัตรเครดิตเข้ามาหมุนไว้ก่อน และพยายามเรียกเก็บเงินจากสมาชิกท่านอื่นๆ และยังประสบกับมีปัญหาที่สมาชิกบางคนที่ขอถอนตัวเนื่องจากติดปัญหาด้านการเงินส่วนตัวอีก ยิ่งทำให้เกิดปัญหาสภาพคล่องมากขึ้นสุดท้ายของการพัฒนาโครงการทำให้มีภาระหนี้เกิดขึ้น

แผนภาพที่ 4.1 แสดงการเงินที่ใช้ในการพัฒนาโครงการ

- การบริหารจัดการชุมชนทีมงานช่างก่อสร้าง เริ่มต้นด้วยทีมงานระดับช่าง 10 คน มีการ เช่าที่ดินข้างเคียงเป็นเงิน 3,000 บาทต่อเดือนรวม 10 เดือน และมีการวางแผน(Action Plan) การ จัดการบริหารชุมชนของช่างคุณงาน กับ การใช้พื้นที่ซึ่งมีความนำสนใจดังนี้

ก. การจัดทำที่เก็บ Stock อุปกรณ์ และวัสดุก่อสร้าง พื้นที่ทางหลัง

ข. การจัดการด้านการให้ความรู้กับช่างเพื่อพัฒนาคุณภาพการทำงาน โดยวิศวกรที่ จำามาเคยเป็นอาจารย์ จึงมีการจัดTraining ช่าง กำหนดทุก 2 สัปดาห์ 1 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง

ค. การจัดการด้านที่พักคุณงาน โดยจัดให้ใกล้กับที่เก็บของ เพื่อสามารถเดินทางได้ สะดวก

ง. มีการஆட்குநா கันหน้าท่าวม และนำปลามาปล่อย เพื่อใช้บริโภคกันเองของคุณงาน

จ. การจัดพื้นที่ศาลาประชุมงาน และพักผ่อน ภายหลังพัฒนาเป็นร้านค้าโดย CON CASE เริ่มต้นซื้อของใช้ประจำวันมาให้ แล้วทุกคนนำเงินมาหยอดลงกล่องเอง โดยไม่มีคนขาย เมื่อของหมดก็จะนำเงินในกล่องไปซื้อของมาเพิ่มต่อ โดยกำหนดไว้ว่าหากเงินที่หยดด้วยมือก็เลิก กิจการ และไม่มีของให้อีก ปรากฏว่าทีมงานชุมชนช่างสามารถดูแลกันเองได้ แต่สุดท้ายเมื่อมี จำนวนคุณงานมากขึ้น จึงหยุดไป

แผนผังที่ 4.7 แสดงผังพื้นที่ทำงาน ประชุมวางแผน เก็บของ และที่พักคุณงาน

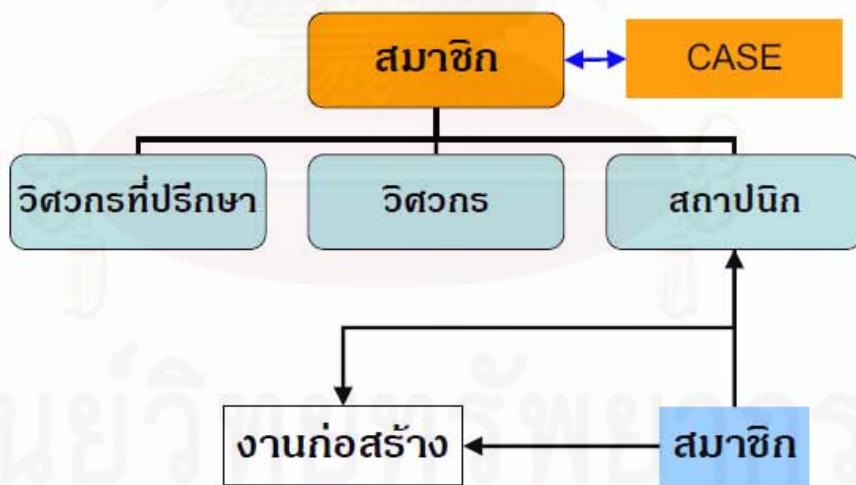
4.3.2.2 การจัดหารัสดุ

เนื่องจากงานก่อสร้างจะก่อสร้างในส่วนงานโครงสร้างหลักและงานผังหลักของอาคาร เท่านั้น ฉะนั้นวัสดุอื่นๆ เช่น ประดู่ หน้าต่าง สุขภัณฑ์ กระเบื้องฯลฯ สมาชิกแต่ละบ้านก็จะจัดหากันเอง ออกแบบรายละเอียดกันเอง โดยอาจจะจัดหาผู้รับเหมางานย่อยนั่นๆ เข้ามาดำเนินการเอง หรือจ้าง CON CASE เป็นผู้ดำเนินการให้ และประสานงานกับคุณโธิจิ ซึ่งเป็นผู้เก็บข้อมูลและคำนวนราคาก่อสร้าง จ่ายงานก่อสร้างแต่ละหน่วยอาคาร แล้วสรุปเป็นมูลค่างานเพิ่ม สำนักงานจะเป็นช่วงของห้องงานก่อสร้างโครงสร้างหลักแล้วเสร็จเป็นต้นไป ปัญหาคือ ความล่าช้าของการประสานงานในการดำเนินการของสมาชิกบางรายทำให้ไม่เป็นผลดีต่อต้นทุนการก่อสร้าง

4.3.2.3 การตรวจสอบด้านงานก่อสร้าง

ช่วงระหว่างการดำเนินงานก่อสร้างไม่ได้มีการวางแผนกำหนดการให้สมาชิกมีการเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบงาน จึงมีสมาชิกเพียงบางท่านสามารถเข้ามาร่วมชม และตรวจสอบงาน ก่อสร้างได้เป็นครั้งคราวตามความสะดวก และจากการแจ้งข่าวความคืบหน้างานโดยเชิญชวนกัน ด้วยเวลา หรือทางอีเมลล์ จากสมาชิกที่มีหน้าที่ควบคุมงานก่อสร้างประจำโครงการ ซึ่งมีบทบาทหน้าที่รับเรื่องการตรวจงานจากสมาชิกท่านอื่นๆ ไปสู่ส่วนทีมงานก่อสร้าง หรือCASE

แผนภาพที่ 4.2 แสดงโครงสร้างการประสานงานระหว่างการตรวจสอบงานก่อสร้าง

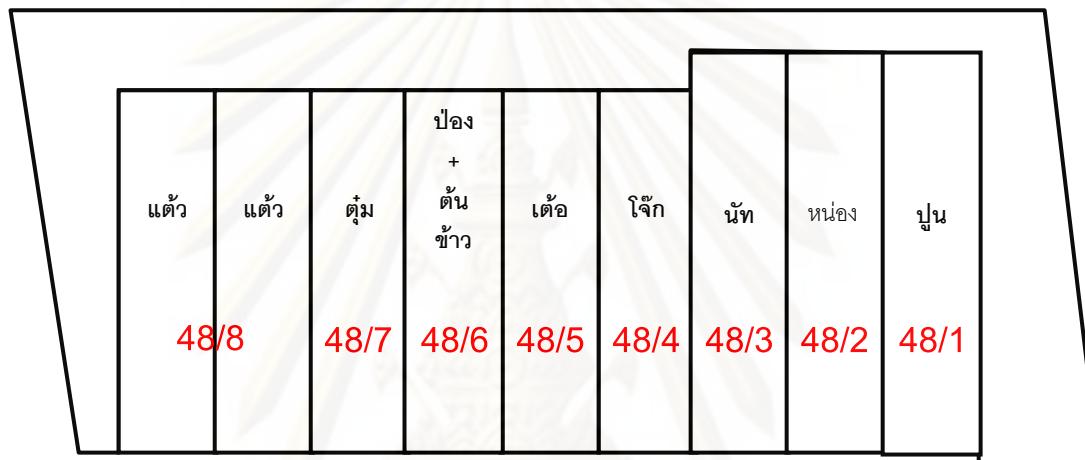

4.3.2.4 การแบ่งแยกเลขที่บ้าน

ในช่วงการก่อสร้างใกล้แล้วเสร็จ ประมาณเดือนมกราคม 2551 ได้มีการยื่นขอเลขที่บ้าน แต่ละยูนิต ที่สำนักงานเขต พบร่วมน้อมถวายต่อกองการก่อสร้างโครงการTEN Bangkok ขอเป็น 1 อาคาร ตามหลักเกณฑ์ของการขอเลขที่บ้านจะขอได้ 1 เลขที่บ้านต่อการขออนุญาตก่อสร้าง 1 อาคารเท่านั้น แต่จากประสบการณ์ของการทำงานชุมชนที่ผ่านมา มีหลักการที่สามารถขอมี

ทะเบียนบ้านได้โดย รัฐบาลมีหลักการนิยมในการแก้ปัญหาเรื่องที่อยู่อาศัย แก้ปัญหาเด็กในชุมชนสลัมเข้าใจง่ายเรียนไม่ได้ ดังนั้นจึงมีความพยายามในการอธิบายรายละเอียดต่อเจ้าหน้าที่ จนที่สุดเจ้าหน้าที่เขตเดินทางมาชี้โครงการเอง และพบว่ารูปแบบมีเจตนาในการอธิบายที่แบ่งแยกกันชัดเจน จึงอนุญาตให้โครงการ TEN Bangkok สามารถขอเมืองบ้านได้ 8 เลขที่บ้าน คือ 48/1 จนถึง 48/8 ในเดือนกันยายน คือ เดือนกุมภาพันธ์ 2551 โดยเรียงลำดับดังนี้

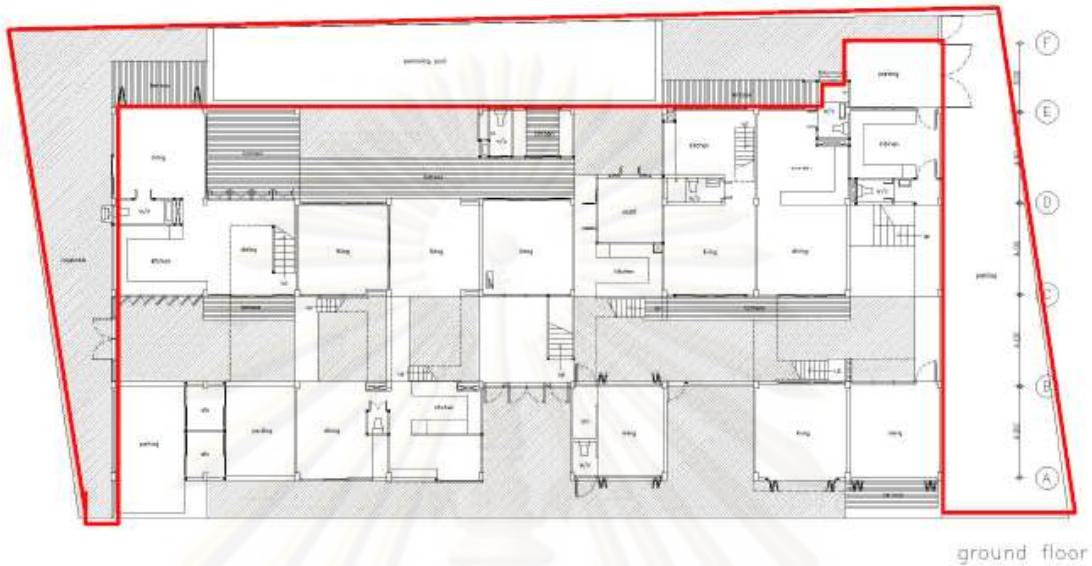
แผนผังที่ 4.8 แสดงผังกรุณสิทธิ์เลขที่บ้านของสมาชิกแต่ละท่าน

4.3.2.5 การแบ่งแยกโฉนดเป็นที่ดินแปลงย่อย

ช่วงประมาณเดือนเมษายน 2550 หลังจากการได้รับเลขที่บ้านแล้ว สมาชิกมีความเห็นว่า ควรจะมีการดำเนินการขออนุญาตแบ่งแยกโฉนดที่ดินเป็นกรุณสิทธิ์แปลงย่อยๆ เพื่อให้สมาชิกแต่ละคนสามารถมีกรุณสิทธิ์ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างเป็นของตนเองได้ จึงมีการดำเนินการยื่นขออนุญาตกับทางหน่วยงานราชการ คือ สำนักงานที่ดินในท้องที่ ผลกระทบจากการยื่นขอในเบื้องต้น คือ ไม่สามารถแบ่งแยกโฉนดแปลงย่อยได้ ด้วยเหตุผล คือ เดิมที่ผ่านมาเป็นโฉนดชิ้นเดียวในนาม CASE และมีการขออนุญาตก่อสร้างเป็นอาคารเดียวเรียบร้อยแล้ว ทางสำนักงานที่ดินไม่มีประสบการณ์และความเข้าใจในเจตนาในการดำเนินการของโครงการและมองว่าเป็นการเลี่ยงกฎหมายจัดสรรหรือไม่ สมาชิกจึงมีการดำเนินเรื่องต่อกำกับที่ดิน เพื่อชี้แจงแนวคิดของการพัฒนาโครงการ และเสนอบทความนิตยสารต่างๆ ที่ลงไว้ ประกอบการอธิบาย ทางกรมที่ดินจึงมีการลงพื้นที่ชุมชนโครงการ และที่สุดจึงมีการอนุมัติให้สามารถแบ่งแยกโฉนดที่ดินแปลงย่อยได้ ในขณะนั้นโฉนดที่ดินทั้งหมดติดกันอยู่กับธนาคารและเป็นชื่อของ CASE จึงขอแบ่งแยกโฉนดแปลงย่อยเป็นชื่อ CASE ทุกแปลง เมื่อสมาชิกท่านใดมีความพร้อมแล้วก็สามารถปลดติดกันของบ้านแต่ละหลัง อาศัยของตนเองจากธนาคารได้ แล้วโกรุณสิทธิ์ชื่อจาก CASE เป็นของสมาชิกแต่ละคนได้

แผนผังที่ 4.9 แสดงผังรวมสิทธิพื้นที่ส่วนกลางถือร่วมกัน

4.3.2.6 การขออนุญาตใช้ไฟฟ้าและการขออนุญาตใช้น้ำประปา

ประมาณเดือนมีนาคม 2551 หลังจากโครงการได้รับเลขที่บ้านแต่ละหลังแล้ว สามารถยื่นขออนุญาตใช้ไฟฟ้าและมีเตอร์ใช้น้ำประปาได้โดย ดำเนินการยื่นขอที่สำนักงานการไฟฟ้า และสำนักงานการประปาประจำทั้งท้องที่ ปัจจุบันทุกบ้านได้รับอนุญาตให้มีมิเตอร์ไฟฟ้า และน้ำประปาครบแล้ว ภายหลังพบปัญหาเรื่องระบบไฟฟ้า และประปาซึ่งไม่ได้แยกระบบออกจากบ้านจึงแฝงอยู่กับบ้านของสมาชิกบางท่าน ฉะนั้นจึงได้มีการประชุมสมาชิกในบ้านและมีความเห็นให้ดำเนินการขอมิเตอร์แยกพื้นที่ส่วนกลางเพิ่มอีก เพื่อความชัดเจนในการบริหารค่าไฟฟ้าและประปา ส่วนกลาง ณ วันที่สัมภาษณ์ยังไม่มีการติดตั้ง

สรุปสุดท้ายหลังเสร็จสิ้นการก่อสร้างโครงการ มีการคำนวณงบประมาณก่อสร้างเป็นค่าใช้จ่ายของแต่ละสมาชิก เนื่องจากแต่ละหลังของสมาชิกมีรูปแบบและขนาดที่แตกต่างกันไป โดยคุณวชิร สนนเจริญ (เจ๊ก) เป็นผู้จัดทำ และมีคุณเต้อ เป็นผู้ช่วยในการตรวจสอบรายละเอียดด้วย (ดูตารางที่ 4.4) ฉะนั้นจึงมีวิธีการคำนวณราคาด้วยวิธีการถอด B.O.Q (Bill Of Quantity) คือ รายการเอกสารที่แสดงปริมาณงานทั้งหมดว่าปริมาณโดยแยกเป็นค่าวัสดุ และค่าแรงงาน เป็นมีอะไรบ้าง ซึ่งสามารถแยกปริมาณค่าวัสดุ และค่าแรงงาน ของแต่ละหลังได้ชัดเจน โดยแนวคิดของ การก่อสร้างจะก่อสร้างในส่วนงานโครงสร้างหลักและงานผนังหลักของอาคาร จบด้วยงานฉาบผิว พ่นสีและพื้นห้องน้ำ ที่ต้องใช้เวลาเรียบเท่านั้น ด้วยงบประมาณ 10 ล้านบาท โดยการคิดค่าก่อสร้างของแต่ละหลังมีข้อตกลงในการคิดโครงสร้างที่ใช้ร่วมกันของแต่ละหลัง เป็นแบ่งกันหลังละครึ่ง (1/2) ส่วน

หลังที่อยู่ริม สมาชิกมองว่าต้องรับภาระค่าก่อสร้างสูง และสมาชิกชอบที่จะอยู่ในกลุ่ม จึงให้วิธีคิดเป็นโครงสร้างหลังริม เฉพาะภายนอกอาคาร จะแบ่งให้สมาชิกห้องแปดหลัง ซึ่งหารด้วยแปด (1/8) ดังแผนผังที่ 4.9

แผนผังที่ 4.9 แสดงการคิดค่าก่อสร้างโครงสร้างหลักของบ้านสมาชิกแต่ละหลังเป็นสัดส่วน

ส่วนวัสดุประดุ หน้าต่าง สุขภัณฑ์ วัสดุปูผิวต่างๆ เช่น กระเบื้อง เป็นต้น สมาชิกแต่ละคน จะเป็นผู้ดำเนินการจัดหาเอง หรือบางท่านจะฝากให้สมาชิกท่านอื่นช่วยดำเนินการแทน และสามารถว่าจ้าง CON CASE ในการดำเนินการเป็นงานเพิ่มเติมก็แล้วแต่พูดคุยเป็นรายการ โดยคุณวรา ทำสรุปราคาค่าโครงการตอนสุดท้ายเป็นมูลค่าประมาณ 17 ล้านกว่าบาท ซึ่งค่อนข้างใกล้เคียงกับที่ประมาณการไว้ตอนแรก

**ศูนย์วิทยหัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ตารางที่ 4.4 รายละเอียดข้อมูลและค่าใช้จ่ายในโครงการ

	จำนวน	หน่วย	ต่อ	ต่อ	ต่อ						
งานทางดิน(ดิน)	21.0	19.0	18.0	18.0	18.0	18.0	18.0	18.0	38.0	38.0	105
งานดินที่ไม่ได้เป็นหินดินชั้นนอก (%)	12.4%	11.2%	11.2%	10.7%	10.7%	10.7%	10.7%	10.7%	29.5%	29.5%	100.0%
งานดินที่หินส่วนมากคือหินทราย (%)	3.1	7.3	7.3	6.0	6.0	6.0	6.0	6.0	14.6	14.6	65.0
งานดินที่หินทราย+หินปูนมากกว่า 50% (%)	23.1	20.3	26.3	24.9	24.9	24.9	24.9	24.9	52.6	52.6	234.0
Total Cost(บาท)	759,150	686,850	686,850	650,700	650,700	650,700	650,700	650,700	1,373,701	1,373,701	6,109,353
งบรวม(เงินบาท)*10 (ล้านบาท)	718,000	200,000	200,000	200,000	200,000	200,000	200,000	200,000	400,000	400,000	2,310,000
ภายนอกแบบโครงสร้าง(%)	113.90	167.63	126.78	110.23	151.30	99.60	93.60	264.36	1,137.66	1,137.66	
Structure Cost(%)	505,573	610,500	457,267	422,763	600,523	366,683	432,779	1,123,931	4,500,000	4,500,000	
โครงสร้างห้องน้ำและห้องน้ำ(%)	212,725	214,024	212,684	210,074	215,463	200,255	205,324	234,098	1,708,647	1,708,647	
Exterior wall Cost(ห้องน้ำและห้องน้ำ)(%)	873,607	856,262	50,411	610,251	337,178	506,187	544,874	1,115,529	5,064,006	5,064,006	
ภายนอกห้องน้ำ(%)	1,531,905	1,482,792	1,177,362	1,223,083	1,157,761	1,073,105	1,182,973	2,463,658	11,292,653	11,292,653	
ภายนอกห้องน้ำและห้องน้ำ(%)	13,450	7,903	9,287	11,095	7,652	10,774	14,150	9,312	9,927	9,927	
Total Project Cost(บาท)	2,291,056	2,169,643	1,864,213	1,873,789	1,808,465	1,723,305	1,833,678	3,837,358	17,382,006	17,382,006	
ห้องนอนเต็มที่(บาน)	759,449	1,311,374	1,156,801	1,003,533	1,270,667	1,017,316	1,003,803	2,351,730	10,000,000	10,000,000	
พื้นที่ห้องน้ำและห้องน้ำ(%)	7.59%	13.11%	11.57%	10.54%	12.71%	10.18%	10.89%	23.32%	100.00%	100.00%	
-ห้องน้ำเต็มที่(ห้องน้ำและห้องน้ำ)	13,670	23,605	20,822	19,144	22,872	18,317	19,598	41,971	180,000	180,000	

หมาย: ล้มภาษณ์และเอกสารของสมาชิก

4.3.3 ช่วงหลังการก่อสร้าง ก.พ.2551 จนถึงปัจจุบัน

4.3.3.1 การทำข้อตกลงในการอยู่ร่วมกันของสมาชิก

หลังการพัฒนาโครงการมีการเข้าอยู่แล้ว มีการทำเอกสารบันทึกข้อตกลงในการอยู่อาศัยร่วมกันอย่างเป็นทางการ โดยคุณแต้ว (ซึ่งเป็นสมาชิกและนักกฎหมาย) เป็นผู้จัดทำ แล้วสมาชิกทุกท่านจะได้อ่านทำความเข้าใจและมีการลงนามรับบันทึกไว้ นอกจากบันทึกเป้าหมายการอยู่ร่วมกันแล้วยังสร้างแนวทางกระบวนการมีส่วนร่วมในการทำงานร่วมกันอีกด้วย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

บันทึกข้อตกลงหรือกฎระเบียบในการอยู่ร่วมกันหลังมีการเข้าอยู่อาศัย บันทึกข้อตกลงการอยู่ร่วมกัน ในโครงการบ้าน Ten Project

บันทึกข้อตกลง ระบุวันที่ที่ทำบันทึก โดยและระหว่างผู้มีรายชื่อและลงชื่อท้ายหนังสือนี้แต่ละคน ซึ่งเป็นผู้อยู่อาศัยและเป็นเจ้าของบ้านในโครงการ Ten Project (เจ้าบ้าน) ทั้งหมดตกลงร่วมกัน ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. วัตถุประสงค์

บันทึกข้อตกลงนี้ทำขึ้นเพื่อเป็นความเข้าใจร่วมกันในการพักอาศัยโดยปกติสุขในบ้านโครงการ Ten Project (โครงการ) และเพื่อดูแลรักษา บำรุงรักษาสภาพแวดล้อม บ้านพักอาศัย ทรัพย์ส่วนกลางในโครงการให้อยู่ในสภาพดี สะอาด รักษาสภาพแวดล้อม

ข้อ 2. คณะกรรมการโครงการประกอบด้วย

รายชื่อสมาชิกทั้ง 8 ท่าน พร้อมระบุตำแหน่ง หน้าที่ ของกรรมการแต่ละท่าน

ข้อ 3. การประชุมคณะกรรมการโครงการ

ให้มีการประชุมคณะกรรมการโครงการในทุก ๆ เดือนของวันสิ้นเดือนหรือภายในอาทิตย์ สุดท้ายของเดือน โดยต้องบอกกล่าวนัดประชุมไปยังกรรมการทุกคนล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 3 วัน ก่อนวันประชุม กรณีกรรมการคนใดไม่สามารถเข้าประชุมได้ ไม่สามารถมอบหมายให้ผู้อื่นทำการแทน

ข้อ 4. องค์ประชุมคณะกรรมการโครงการและการออกเสียง

4.1 ในการประชุมคณะกรรมการโครงการต้องมีกรรมการเข้าร่วมประชุมอย่างน้อย 4 คน จึงจะครบเป็นองค์ประชุม

4.2 ในการออกเสียงได้ ๆ เกี่ยวกับโครงการ หรือตามที่ระบุในบันทึกข้อตกลงนี้ ให้กรรมการ 1 คน มี 1 เสียง

4.3 มติของคณะกรรมการโครงการให้ใช้เสียงข้างมากของกรรมการที่เข้าร่วมประชุม

ข้อ 5. ค่าใช้จ่ายส่วนกลาง

เจ้าบ้านแต่ละหลังหรือผู้อาศัยตกลงชำระค่าใช้จ่ายส่วนกลางเพื่อใช้จ่ายในการดูแลรักษาความปลอดภัย ค่ารักษาความสะอาด สิ่งแวดล้อมและมาตรฐานการเพื่อการดูแลรักษาความปลอดภัย อื่น ๆ ในโครงการ เป็นรายเดือน ในอัตราเดือนละ 1,850 บาท ต่อ 1 หลัง โดยให้ชำระทุก ๆ วันสิ้นเดือนของแต่ละเดือน

ข้อ 6. วิธีการชำระเงินค่าใช้จ่ายส่วนกลางและการเบิกจ่ายเงิน

6.1 ในการชำระเงินค่าใช้จ่ายส่วนกลางให้ชำระที่เหวณูญิกของโครงการหรือบุคคลใด ๆ ที่ได้วัปมอบหมายจากคณะกรรมการโครงการ

6.2 ในการเบิกจ่ายเงินค่าใช้จ่ายส่วนกลาง ต้องมีกรรมการโครงการอย่างน้อย ... คน ลงลายมือชื่อร่วมกัน จึงจะสามารถเบิกจ่าย เบิกถอนเงินได้

6.3 มีการจัดทำบันทึกการรับและการเบิกจ่ายเงิน รวมถึงจัดให้มีเอกสารหลักฐานใดๆ และสามารถแสดงต่อเจ้าบ้านตลอดเวลาเมื่อห้องขอ

ข้อ 7. ข้อตกลงร่วมกันของบรรดาเจ้าบ้านในโครงการ

บรรดาเจ้าบ้านในโครงการตกลงร่วมกัน ดังนี้

7.1 เจ้าบ้านจะใช้สถานที่พักอาศัยและตัวบ้านในโครงการสำหรับการพักอาศัยส่วนตัวโดยปกติสุขของเจ้าบ้านและครอบครัวและบริวารเท่านั้น และจะใช้สถานที่พักอาศัยและบ้านในโครงการด้วยความระมัดระวังอย่างเหมาะสมและรักษาบริยາกาศในกรอบกฎหมายอาศัยที่ดี

7.2 เจ้าบ้านจะดูแลใจใส่และดูแลรักษาสถานที่ในโครงการ ซึ่งรวมถึงการเก็บรักษาสถานที่พักอาศัยให้สะอาด ถูกสุขลักษณะและได้วัปการซ้อมแซมที่เหมาะสม และจะดำเนินการซ้อมแซม และบำรุงรักษาสถานที่พักอาศัยทั้งหมด โดยค่าใช้จ่ายของตนเองเอง

7.3 เจ้าบ้านจะดูแลบำรุงรักษารักษาบริเวณภายนอกของตัวบ้านให้เป็นระเบียบเรียบร้อยตลอดเวลารวมถึงการทำทราย การซ้อมแซม การเปลี่ยนและการบำรุงรักษาหลังคางานไฟส่องสว่างและการเดินสายในสถานที่พักอาศัย

7.4 เจ้าบ้านจะไม่อนุญาตให้ทำสิ่งใด ๆ บนสถานที่พักอาศัยหรือบริเวณส่วนรวมที่อาจเป็นเป็นการรบกวน ก่อความรำคาญ การก่อให้เกิดความวุ่นวายหรือการแทรกแซง ต่อเจ้าบ้านและความสงบสุขของเจ้าบ้านอื่น เจ้าบ้านจะไม่อนุญาตให้ทำสิ่งใด ๆ กับสถานที่พักอาศัยที่จะทำลายความมั่นคงและความปลอดภัยของโครงการสร้างอาคารในโครงการ

7.5 ห้ามมิให้ติดตั้งป้าย ป้ายโฆษณา หรืออุปกรณ์โฆษณาบนสถานที่พักอาศัย โดยไม่ได้รับความยินยอมจากคณะกรรมการเพื่อรักษาจุดประสงค์ของสภาพแวดล้อมและ

ทัศนีภาพที่ดีของโครงการ การติดตั้งดาวเทียมหรือเครื่องมือในการทำงานเดียวกันได ๆ สามารถทำได้โดยต้องได้รับการอนุมัติเป็นลายลักษณ์อักษรจากคณะกรรมการ

7.6 เจ้าบ้านจะจ่ายเงินทั้งหมดที่ต้องจ่ายเนื่องจากการใช้สาธารณูปโภคและค่าใช้จ่ายส่วนกลางเพื่อที่ดูแลรักษาสถานที่โครงการให้อยู่ในสภาพและได้รับการซ่อมแซมอย่างดี เนี่ยม และไม่ทำการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ต่อภายนอกของบ้านหรือการปรับปรุงสถานที่พักอาศัยโดยไม่ได้รับอนุมัติเป็นลายลักษณ์อักษรจากคณะกรรมการ ซึ่งการอนุมัติจะไม่ถูกยกยับยังหรือปฏิเสธโดยปราศจากเหตุผลอันสมควร และจะไม่ต้องจ่ายเงินหรือค่าตอบแทนใด ๆ

7.7 เจ้าบ้านและบริวารจะพักอาศัยในโครงการด้วยความสงบโดยไม่รบกวนการครอบครองการพักอาศัยโดยปกติสุข หรือทำการเดือนร้อนรำคาญต่อเจ้าบ้านหรือผู้อาศัยอื่น

7.8 เจ้าบ้านและผู้พักอาศัยจะใช้และบำรุงทรัพย์ส่วนกลางเยี่ยงวิญญาณพึงส่วนและดูแลทรัพย์ของตนเอง อีกทั้งต้องไม่กระทำการใด ๆ อันก่อให้เกิดการรบกวนเดือดร้อนรำคาญต่อเจ้าบ้านผู้อาศัยอื่น ๆ ในโครงการ

7.9 เจ้าบ้านและผู้พักอาศัยจะไม่เลี้ยงสัตว์ใด ๆ อันอาจเป็นการรบกวน ก่อให้ความเดือดร้อนรำคาญต่อเจ้าบ้านหรือผู้อยู่ในโครงการยกเว้นการเลี้ยงปลาสวยงาม

7.10 ในกรณีที่เจ้าบ้านใด ๆ มีความประสงค์จัดเลี้ยงสังสรรค์ หรือทำกิจกรรมส่วนตนในพื้นที่ส่วนกลาง จะต้องแจ้งและขออนุมัติต่อคณะกรรมการโครงการล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 7 วัน

7.11 เจ้าบ้านจะไม่ใช้หรืออนุญาตให้ใช้บ้านพักอาศัยในโครงการเพื่อการกระทำการใด ๆ ที่มิชอบด้วยกฎหมายหรือผิดกฎหมาย หรือเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

ข้อ 8. พื้นที่ส่วนกลาง

พื้นที่ส่วนกลางของโครงการประกอบด้วยที่ดินในดเลขที่.....69954.....
เลขที่ดิน2504... ตำบล.....มีนบุรี..... อำเภอ.....มีนบุรี..... กรุงเทพมหานคร รวมถึง
บริดาสิ่งปลูกสร้าง สรวน้ำ ต้นไม้ กำแพง ที่จอดรถที่ตั้งอยู่บนที่ดินแปลงดังกล่าว

ข้อ 9. การโอนขายหรือให้เช่าบ้านในโครงการ

9.1 หากเจ้าบ้านใด ๆ ประสงค์จะขายหรือโอนที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างของตน หรือให้เช่าที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างของตน ต้องเสนอขายหรือเสนอการให้เช่าต่อเจ้าบ้านอื่นในโครงการก่อน เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 30 วัน หากเจ้าบ้านในโครงการไม่ใช่สิทธิ์ของหรือเช่าภายใต้กำหนดระยะเวลาดังกล่าว เจ้าบ้านดังกล่าวจึงจะมีสิทธิเสนอขายที่ดินพร้อมบ้านหรือให้เช่าที่ดินพร้อมบ้านต่อบุคคลภายนอกได้

9.2 ไม่ว่ากรณีใด ๆ เจ้าบ้านหรือผู้ขายหรือผู้ให้เช่าต้องจัดให้ผู้ซื้อหรือผู้เช่า หรือผู้อาศัยลงนามยอมรับในการปฏิบัติตามข้อกำหนดเงื่อนไขของบันทึกข้อตกลงนี้โดยเคร่งครัด

บันทึกข้อตกลงนี้ทำขึ้นเป็น 8 ฉบับ คู่สัญญาทุกฝ่ายได้อ่านถูกต้องเข้าใจตรงกันแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน

4.3.3.2 การบริหารจัดการโครงการหลังเข้าอยู่

หลังการก่อสร้าง สมาชิกยังสามารถเข้ามาอยู่ในโครงการไม่ครบจนกระทั่งปัจจุบัน อันเนื่องจากเหตุผลข้อจำกัดส่วนตัว เช่น ระยะทางจากที่ทำงาน และโรงเรียนลูกอยู่ไกล กำลังเรียนอยู่ต่างประเทศ เป็นต้น การบริหารจัดการโครงการ มีการแบ่งหน้าที่การมีส่วนร่วมในการจัดการภายใต้ในโครงการหลังย้ายเข้าอยู่ โดยมีการแบ่งหน้าที่กันตามความถนัด และความเหมาะสม เช่น

คุณตุ้ม เป็นนักบัญชี จึงเป็นผู้ดูแลเรื่องบัญชี

คุณเต็อ เหวัญญิก เก็บเงินค่าส่วนกลาง

คุณเต็ก ติดตามบำรุงรักษาสระว่ายน้ำ และสวน

และมีการนัดหมายการประชุมตามวาระต่างๆที่เกิดขึ้น เป็นกรณีไป

ด้านกายภาพของโครงการในปัจจุบัน หลังการเข้าอยู่ของสมาชิกพบปัญหาในการใช้งาน และการอยู่ร่วมกัน ซึ่งต้องมีการหาข้อสรุป และแนวทางแก้ไข เช่น

ระบบกริงบ้าน ตำแหน่งกริงดังเป็นภาระบ้านเดียว

การรับจดหมายไปรษณีย์ เป็นภาระของบ้านหลังแรกที่ติดประตู

ระบบห้องสว่ายน้ำ ตำแหน่งระบบห้องอยู่ริมแม่น้ำโครงการ

ระบบไฟฟ้าแสงสว่างส่วนกลาง เชื่อมต่อไฟฟ้าของบ้านสมาชิกบางท่าน

ทางเดินเข้า-ออกของบ้าน โดยสมาชิกบางท่านมีความเห็นดังทางเดินในบ้านเป็นภาระจำยอมซึ่งอยู่ระหว่างหากแนวทางแก้ไข

ภาพที่ 4.8 แสดงปัญหาของระบบท่อสระบำยน้ำที่อยู่ภายนอกของโครงการ

4.4 การวิเคราะห์ผลการดำเนินงานโครงการ

จากการติดตามผลการดำเนินงานโครงการ Ten Bangkok เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการศึกษา สามารถแบ่งผลของการดำเนินงานเป็นดังนี้

4.4.1 ผลด้านแนวคิดในการพัฒนาโครงการ

4.4.2 ผลด้านกระบวนการดำเนินงานของโครงการ

4.4.3 ผลด้านความคิดเห็นของผู้เขี่ยวชาญ และผู้พัฒนาโครงการอื่น

ซึ่งในรายละเอียดของผลการดำเนินงานได้ขึ้นชื่อแนวคิดและทฤษฎีในบทที่ 2 มาประกอบในการสรุปผลการดำเนินงานโครงการโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.4.1 ผลด้านแนวคิดในการพัฒนาโครงการ

จากแนวคิด ทฤษฎีและผลการศึกษา สามารถนำมาวิเคราะห์ผลการวิจัยด้านแนวคิดในการพัฒนาโครงการได้ โดยวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่าง แนวคิดการพัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยโค-เฮาส์ชิ่ง(Co-housing) ซึ่งมี 6 ลักษณะพิเศษ (Common Characteristics of Co-housing) (ดูรายละเอียดจากข้อ 2.1.1.1) คือ

- ก) กระบวนการมีส่วนร่วม (Participatory Process)
- ข) การออกแบบชุมชน (Neighborhood Design)
- ค) สิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะร่วม (Common Facility)
- ง) การบริหารจัดการตนเอง (Self-Management)
- จ) มีความเสมอภาค (No Hierarchical Structure)
- ฉ) มีแหล่งที่มาของรายได้แยกกัน (Separate Income Sources)

กับ แนวคิดของการพัฒนาโครงการเท็น แบงคอก(Ten Bangkok) และมีแนวคิดในการสร้างชุมชนมาประกอบserivicar วิเคราะห์ดังนี้

เนื่องจากโครงการเท็น แบงคอก เริ่มต้นแนวคิดจากประสบการณ์ในการพัฒนาชุมชนผู้มีรายได้น้อย และจากการสัมภาษณ์ผู้พัฒนาโครงการไม่ได้มีการทำการศึกษาในรายละเอียดของแนวคิดของการพัฒนาโครงการโค-เฮาส์ซิ่ง(Co-housing) เพื่อเป็นต้นแบบ แต่มีความสอดคล้องกันทางด้านเจตนาرمื่นการพัฒนาโครงการ ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ความคิดเห็นด้านแนวคิดในการพัฒนาโครงการของสมาชิกในโครงการทั้งหมด พอที่จะสรุปได้ดังนี้

ความเห็นของสมาชิกในโครงการ

จากการสัมภาษณ์สมาชิกทุกท่านมีความเห็นว่ามีความเข้าใจในแนวคิด ของการพัฒนาโครงการดี และมีความพอใจในแนวคิดการอยู่ร่วมกัน ซึ่งสมาชิกส่วนใหญ่เป็นเพื่อนกัน ที่เคยร่วมงานกันมา สมาชิกบางท่านมีโอกาสร่วมเดินทางไปชมโครงการในต่างประเทศซึ่งเป็นสถานที่สร้างแรงบันดาลใจของการพัฒนาโครงการ

ความเห็นของสมาชิกด้านแนวคิดการพัฒนาโครงการ

ตารางที่ 4.5 แสดงสัดส่วนความเห็นด้านแนวคิดของสมาชิกในโครงการ

ความเห็นด้านแนวคิดการพัฒนาโครงการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านกระบวนการมีส่วนร่วม (Participatory Process)	25%	50%	0%	12.5%	12.5%
ด้านการออกแบบชุมชนละบ้าน (Neighborhood Design)	25%	37.5%	25%	12.5%	0%
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกความสัมภารั่ว (Common Facility)	12.5%	12.5%	25%	25%	25%
ด้านการบริหารจัดการตนเอง (Self-Management)	25%	25%	25%	25%	0%
ด้านความเสมอภาค (No Hierarchical Structure)	25%	12.5%	62.5%	0%	0%
ด้านแหล่งที่มาของรายได้แยกกัน (Separate Income Sources)	87.5%	12.5%	0%	0%	0%

ที่มา : จากการสัมภาษณ์สมาชิกของโครงการ Ten Bangkok

สรุปผลความเห็นด้านแนวคิดการพัฒนาโครงการของสมาชิก

ก) ความเห็นด้านกระบวนการมีส่วนร่วม (Participatory Process)

พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่มีความรู้สึกเป็นส่วนร่วมค่อนข้างมาก มีเพียงส่วนน้อยที่มีความเห็นว่าน้อย สาเหตุเนื่องจากเป็นสมาชิกใหม่ที่เข้ามาแทนสมาชิกที่ขอออกใบอนุญาตที่โครงการใกล้แล้วเสร็จมีส่วนร่วมค่อนข้างน้อย

ข) ความเห็นด้านการออกแบบบ้าน (Neighborhood Design)

พบว่า สมาชิกส่วนใหญ่มีความเห็นว่าโครงการมีรูปแบบบรรยายการความเป็นเพื่อนบ้าน ตั้งแต่ ปานกลางถึงมากที่สุด เนื่องจากมีพื้นที่ส่วนกลาง และพื้นที่เชื่อมต่อที่ใช้ร่วมกันมาก เช่น สร้างริบบิ้น ที่จอดรถ ทางเดินภายใน พื้นที่ปลูกผักสวนครัว เป็นต้น ซึ่งแสดงถึงความรู้สึกที่สนิทสนมได้เนื้อเชื่อใจกันค่อนข้างมาก

ค) ความเห็นด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (Common Facility)

พบว่า สมาชิกส่วนมากมองว่าพื้นที่สิ่งอำนวยความสะดวกที่ใช้ร่วมกันเป็นกิจกรรมประจำวันยังไม่มาก ส่วนใหญ่จะเปลี่ยนใช้พื้นที่ในบ้านหรือเฉลี่ยบ้าน ของสมาชิกแต่ละห้อง และกิจกรรมความสัมพันธ์ที่ทำร่วมกันนั้นยังไม่มาก สาเหตุส่วนหนึ่งเนื่องจากสมาชิกยังไม่เข้าอยู่ไม่พร้อมหน้ากัน

ง) ความเห็นด้านการบริหารจัดการตนเอง (Self-Management)

พบว่า สมาชิกมีความเห็นด้านการบริหารจัดการหลากหลาย ตั้งแต่น้อยถึงมากที่สุด สาเหตุสมาชิกมีความเห็นว่า การเข้าอยู่ไม่ครบ และช่วงแรกหลังการก่อสร้างเสร็จ ยังไม่มีความชัดเจนในการบริหารจัดการ แต่หลังจากมีการประชุมพูดคุยกันมากขึ้น ก็มีการแบ่งหน้าที่ในการบริหารจัดการได้มากขึ้น

จ) ความเห็นด้านความเสมอภาค (No Hierarchical Structure)

พบว่า สมาชิกส่วนมากมีความเห็นด้านความเสมอภาคของสมาชิกปานกลาง สาเหตุที่มีความเห็นว่าปานกลาง เนื่องจากสมาชิกส่วนหนึ่งมีความเห็นว่า เป็นเรื่องยากที่จะตอบสนองความต้องการของทุกคนได้ และบทบาทหน้าที่ที่แตกต่าง สงผลต่อความไม่เข้าใจกันของสมาชิก

ฉ) ความเห็นด้านการมีแหล่งที่มาของรายได้แยกกัน (Separate Income Sources)

พบว่า สมาชิกส่วนมากมีแหล่งที่มาของรายได้แยกกันชัดเจน มีสมาชิกเพียงบางส่วนที่มีบทบาทหน้าที่ และสถานะภาพที่มีรายได้ร่วมกัน โดยเฉพาะช่วงระหว่างการก่อสร้างโครงการ

4.4.2 ผลด้านกระบวนการดำเนินงานของโครงการ

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยด้านการศึกษาผลการดำเนินงาน ผู้วิจัยจึงขอแบ่งผลของด้านกระบวนการดำเนินงานเป็น 2 ส่วนดังนี้

- ก) ปัญหา ข้อจำกัด และแนวทางแก้ไขของการดำเนินงานพัฒนาโครงการ
- ข) วิเคราะห์กระบวนการดำเนินงานของโครงการ กับ Co-housing

ก) ปัญหา ข้อจำกัด และแนวทางแก้ไขของการดำเนินงานพัฒนาโครงการ

โครงการpubปัญหา และข้อจำกัด ใน การพัฒนาโครงการอะไรบ้าง และมีแนวทางแก้ไขอย่างไร โดยเสนอผลการศึกษาดังกล่าวเป็นช่วงขั้นตอนของการพัฒนาโครงการดังต่อไปนี้

ช่วงขั้นตอนเตรียมการก่อนการก่อสร้าง

1. ปัญหาการเข้าและออก เปลี่ยนแปลงของจำนวนสมาชิก ซึ่งจำนวนสมาชิกทั้งหมดที่เกี่ยวข้องตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงปัจจุบันมีจำนวน 17 คน มีสมาชิกที่ถอนตัวออกจำนวน 9 คน กลับเข้ามาใหม่อีกครั้ง 1 คน สมาชิกปัจจุบันมีจำนวน 8 คน

แนวทางแก้ไขของโครงการ คือ ดำเนินการหาสมาชิกใหม่มาทดแทนโดยเร็ว

ผลคือ ส่งผลกระทบในหลายด้าน เช่น

ด้านการออกแบบ	ต้องมีการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสมาชิกใหม่
---------------	---

ด้านระยะเวลาการทำงาน	เกิดความล่าช้าในการดำเนินงาน
----------------------	------------------------------

ด้านการเงิน	สภาพคล่องด้านการเงินเกิดสภาวะดุล เป็นต้น
-------------	--

2. ปัญหาการวางแผนสร้างบทบาทของสมาชิก ความขาดความชัดเจนของบทบาทหน้าที่การมีส่วนร่วมของสมาชิกในด้านต่างๆ

แนวทางแก้ไขของโครงการ คือ ปัจจุบันมีการประชุมพูดคุยในบทบาทของสมาชิกมากขึ้น

ผลคือ บางช่วงของการดำเนินงานมีความล่าช้า และการสื่อสารความเข้าใจที่ไม่ตรงกัน

3. ปัญหาการวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ ผิดพลาดในการวิเคราะห์ข้อจำกัดของที่ตั้ง ซึ่งด้านทิศใต้ ติดลารังสาหร่ายและไม่ทราบว่าเป็นถนนส่วนบุคคล ทำให้ใช้เป็นทางเข้าออกไม่ได้

แนวทางแก้ไขของโครงการ คือ เข้า-ออกทางด้านประตูทิศตะวันออก และเดินผ่านบ้านของสมาชิกกันเอง โดยสมาชิกบางท่านมีความเห็นด้วยในบ้านเป็นภาระจำยอม

ผลคือ บ้านแต่ละหลังไม่สามารถใช้เข้า-ออกได้

4. ปัญหาข้อจำกัดของกฎหมายจดสรว หากมีจำนวนสมาชิกครัวเรือนมากเกิน 10 ครัวเรือนหรือแปลงย่อย จะต้องเข้ากฎหมายจดสรวที่ดิน ซึ่งมีข้อกำหนดในด้านขนาด สาธารณูปโภคต่างๆ

แนวทางแก้ไขของโครงการ คือ เนื่องจากจำนวนสมาชิกกับขนาดที่ดินจำกัด จึงไม่เกิน 10 แปลง ย่อยทำให้ไม่เข้าเกณฑ์กฎหมายดังกล่าว

ผลคือ ต้นทุนค่าใช้จ่ายในการพัฒนา และบริหารจัดการโครงการหลังเข้าอยู่ ต่อ/unit จะสูงขึ้น

5. ปัญหาความสามารถทางด้านการเงินของสมาชิกในการขอสินเชื่อเพื่อพัฒนาโครงการ แนวทางแก้ไขของโครงการ คือ ขอสินเชื่อเป็นแบบสินเชื่อเพื่อธุรกิจแทน โดยใช้ชื่อบริษัท CASE เป็นผู้ถูก และให้สมาชิกทุกคนค้ำประกันอีกด้วย

ผลคือ ไม่สามารถขอสินเชื่อกลุ่มบุคคลเพื่อพัฒนาโครงการได้

ช่วงขั้นตอนระหว่างการก่อสร้าง

6. ปัญหาการบริหารการก่อสร้าง สมาชิกไม่มีประสบการณ์ในการบริหารงานก่อสร้างด้วยตนเอง

แนวทางแก้ไขของโครงการ คือ ว่าจ้างวิศวกรมาเป็นที่ปรึกษาด้านการก่อสร้าง

ผลคือ การดำเนินงานก่อสร้างมีความผิดพลาดไปบ้าง และเกิดปัญหาการบริหารด้านการเงิน

7. ปัญหาด้านเวลาของสมาชิกในการร่วมกันตรวจสอบงานก่อสร้าง สมาชิกส่วนหนึ่งมีภาระหน้าที่การงานทำให้ขาดความต่อเนื่องในการเข้าร่วมตรวจสอบงานก่อสร้าง

แนวทางแก้ไขของโครงการ คือ ติดต่อประสานงานฝ่ายสมาชิกที่มีหน้าที่ในการดูแลงานก่อสร้างช่วยดูแลแทน

ผลคือ เกิดความล่าช้าในการดำเนินงานก่อสร้าง

8. ปัญหาการแบ่งแยกกรรมสิทธิ์บ้านและที่ดิน เนื่องจากขออนุญาตก่อสร้างเป็นประเภทอาคารพักอาศัย 1 หลัง และไม่ได้แบ่งเป็นที่ดินแปลงย่อย

แนวทางแก้ไขของโครงการ คือ ดำเนินการโดย ยื่นหนังสือชี้แจงอธิบายต่อเจ้าหน้าที่

ผลคือ สามารถการขอเลขที่บ้านแต่ละหลัง และการแบ่งแยกโฉนดที่ดินหลังจากการก่อสร้าง

ช่วงขั้นตอนหลังการก่อสร้าง

9. ปัญหาภาระภาษีการโอนที่เกิดขึ้นระหว่างสมาชิกกับบริษัท CASE สมาชิกจึงต้องนำเงินมาชำระให้บริษัท CASE เพื่อปลดจำนำของกับธนาคาร
แนวทางแก้ไขของโครงการ คือ ชี้แจงสมาชิกทุกคนรับภาระชำระภาษีทั้งหมดของตนเอง เนื่องจากลักษณะการพัฒนาโครงการมิได้มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินธุรกิจหรือมีผลกำไร^{ผลคือ} เกิดต้นทุนของการพัฒนาโครงการที่สูงขึ้น

๙) วิเคราะห์กระบวนการดำเนินงานของโครงการ กับ Co-housing

จากการศึกษากระบวนการดำเนินงานของโครงการ Ten Bangkok รวม 20 ชั้นตอน แล้วสามารถนำวิเคราะห์กับแนวทางกระบวนการพัฒนาโครงการCo-housing รวม 24 ชั้นตอน (ดูรายละเอียดจากข้อที่ 2.1.1.3) เพื่อพิจารณาถึงความแตกต่างและสอดคล้องกันในรายละเอียดของกระบวนการได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.6 แสดงกระบวนการดำเนินงานโครงการ Ten Bangkok กับกระบวนการพัฒนาโครงการ Co-housing

ตารางศึกษากระบวนการดำเนินงานโครงการ Ten Bangkok กับกระบวนการพัฒนาโครงการ Co-housing

กระบวนการพัฒนาโครงการCo-housing	กระบวนการดำเนินงานโครงการ Ten Bangkok
การเริ่มต้น	ขั้นเตรียมการก่อสร้าง
ก. ศึกษาถึงความสนใจในสิ่งที่อยู่กันนี้	การถ่ายเอกสารกลุ่มสมาชิก
ข. จัดงานโครงสร้างของกลุ่มสมาชิก	การเลือกทำเล ที่ดินโครงการ
ค. ตั้งเป้าหมาย เสนอข้อเสนอ และความคาดหวังด้านการเงิน	การขออนบ้านกัน
ด. ที่ปรึกษาและเชื่อมโยงกับการดำเนินการต่อไป	ร่างรื้อถอนในกรุงเทพมหานคร
การวางแผนและเตรียมการพัฒนา	จัดทำแบบก่อสร้าง
ก. กำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน และความสำคัญ	การขอสิทธิโครงการ
ข. เลือกที่ดินที่ใช้ เช่น สถาบันที่มีภาระการเงิน ที่ดินที่ใช้ด้านกฎหมาย	การขออนุญาตก่อสร้าง
ค. ศึกษาศักยภาพของที่ดิน	ขั้นตอนระหว่างการก่อสร้าง
ด. กำหนดคุณภาพของสมนาคุณ และมาตรฐานทางด้านผู้ที่ดูแลโครงการ	ติดต่อผู้รับเหมา ที่มีงานก่อสร้าง
ฉ. ที่จราจรทางเดินด้านการเงิน	การวางแผน+ท่าทีพิจรณาน
ญ. จัดอบรมเก็บข้อมูลและความต้องการในด้านการออกแบบ	ดำเนินการรายงานก่อสร้าง
ฎ. เรียนรู้ทักษะการทำงานด้านกฎหมาย ระหว่างที่มีงานที่พัฒนาโครงการ	จัดการวัสดุ
ฐ. สรุปเรื่องที่ดินเพื่อพัฒนาโครงการ	ตรวจสอบคุณภาพ
ส. กำหนดช่วงระยะเวลาในการพัฒนาโครงการ	ศูนย์กลางก่อสร้าง
การขอแบบและจัดเตรียมเอกสารด้านการก่อสร้าง	ขั้นตอนหลังการก่อสร้าง
ก. พัฒนาการขอแบบแผนที่ต้องได้	การซื้อขายอสังหาริมทรัพย์
ข. ที่ดินการขอแบบให้เสร็จสมบูรณ์	ขอเบิกบานเมืองบ้าน
ค. ตรวจสอบและปรับปรุงความถูกต้องของแบบ	ขอเบิกบานเมืองบ้าน
ด. จัดการด้านการเงินให้มีความแน่นอน	การขออนุญาตใช้ไฟฟ้า+ประปา
ฉ. เรียนรู้ทักษะในการก่อสร้าง	กากบ้านที่ดินโครงการ
ฎ. ขอใบอนุญาตในกรุงเทพมหานคร	บันทึกข้อตกลงการก่อสร้างกัน
ฐ. เปิดประมวลค่าด้านงานก่อสร้าง	บริกรรมในการอยู่ร่วมกัน
ส. ติดต่อผู้รับเหมาที่ดูแลโครงการ	
ส. ลงบันทึกเข้าสู่บัญชีด้านก่อสร้าง สินเชื่อ และแผนกว่างาน	
การก่อสร้าง	
ก. ติดตามผลดำเนินงานก่อสร้างให้เป็นไปตามแผน	
ข. ขอสิทธิร่วยบ่อน	

กระบวนการดำเนินงานของโครงการ Ten Bangkok

= โครงการ Ten Bangkok ไม่มีขั้นตอน

= โครงการ Ten Bangkok มีขั้นตอนนี้แต่ไม่ชัดเจน

= โครงการ Ten Bangkok มีชัดเจน

จากแนวทางกระบวนการพัฒนาโครงการ Co-housing เน้นว่า ลำดับขั้นตอนในการพัฒนาสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม แต่ส่วนที่มีความสำคัญคือ รายละเอียดของกระบวนการนั้นๆ ว่ามีความชัดเจนอย่างไร ดังตารางที่ 4.6 พบว่า ในส่วนของกระบวนการดำเนินงานโครงการ Ten Bangkok ส่วนใหญ่มีความสอดคล้องกับการพัฒนาโครงการ

Co-housing (ตามช่องสีเขียว) แต่บางส่วนมีแตกต่างในรายละเอียด และบางส่วนมีแต่ยังขาดน้ำหนักความชัดเจน (ตามช่องสีเหลืองและแดง) ผู้วิจัยขอยกตัวอย่างบางขั้นตอนที่มีความสำคัญดังเช่น

- การวางแผนสร้างของกลุ่มสมาชิก ในช่วงเริ่มต้นการพัฒนาโครงการ โดยไม่ได้มีการกำหนดโครงการสร้างที่ชัดเจน เพื่อรองรับบทบาทในการทำงาน และการอยู่อาศัยร่วมกัน
- การเลือกที่ปรึกษาด้านต่างๆในการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ของการพัฒนาโครงการ
- การศึกษาศักยภาพของที่ดัง โดยเฉพาะถนนทางเข้า-ออก
- การกำหนดบทบาทของสมาชิก และบทบาทของผู้พัฒนาโครงการ
- การตรวจสอบ และรับรองความถูกต้องของแผน
- การบริหารจัดการด้านการเงินให้มีความแน่นอน

4.4.3 ผลด้านความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ และผู้พัฒนาโครงการอื่น ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านแนวคิดการพัฒนาโครงการ

จากการสัมภาษณ์ความเห็นผู้เชี่ยวชาญด้านที่อยู่อาศัย มีความเห็นว่า การพัฒนาโครงการอาจมีความรับไปบ้าง ปัจจุบันสมาชิกอาจไม่ได้อยู่ในสภาพแบบเดิมตอนเริ่มต้น และมองว่าการทำคนชั้นกลางนี้น่ากลัวที่สุด คือ คนชั้นกลางมีชีวิตที่แตกต่างกัน และก็มีความเห็นที่ต่างกัน มีความเป็นตัวของตัวเอง และก็การใช้ความเป็นตัวของตัวเองนี้ ถ้าโดยร่วมกันของสมาชิก คือ การไปอยู่ร่วมกันไม่หนักแน่นเหมือนช่วงต้นๆ ก็อาจมีปัญหาขึ้นได้ สำหรับคนไทย คนชั้นกลางถ้าจะเป็น Co-Housing มีความยาก เนื่องจากว่าอาจจะเข้าใจมายังคนเข้าด้วยกัน เราต้องนึกถึงความหมายของ Cooperative หรือ Co-Housing คือ จิตวิญญาณที่คนจะอยู่ด้วยกัน อย่างจะสัมพันธ์กัน มีความเชื่อถือระหว่างกัน เชื่อฟังกัน และมันมีจิตวิญญาณของการอยู่ร่วมกันซึ่งต้องมีน้ำหนักพอ จนกระทั่ง เรื่องการจัดเป็นเรื่องเล็ก ความสัมพันธ์เป็นเรื่องใหญ่ ในขณะที่คนชั้นกลางมีความเสี่ยงในเรื่องความสัมพันธ์ เพราะว่าแต่ละคนมีครอบครัว และมีความแตกต่างกันอาจจะให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน จะยากกว่าคนที่มีรายได้น้อย เนื่องจากคนจนยังคงต้องช่วยกัน แต่คนชั้นกลางอยู่ได้ คนชั้นกลางเประบາงในเรื่องของการรวมกลุ่ม และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันมากกว่าคนที่มีรายได้น้อย เราควรจะมีการส่งเสริมในด้านต่างๆ เช่น

1. เห็นความสำคัญในความเป็นกลุ่ม จะเห็นรูปแบบ และโครงสร้างของสังคม
2. มีข้อตกลง มีกิจกรรมร่วมกันสม่ำเสมอ และรักษาภาระ
3. มีการแบ่งปันกันในการอยู่ร่วมกันเสมอ

4. ให้มีความเสมอภาค และคนกล้าพูด คิดอะไรก็พูดออกมานะ
5. ให้เกิดเป็นกระบวนการมีส่วนร่วม ซึ่งเป็นสาระสำคัญของเรื่อง Cooperative และ Co-Housing คำว่า Co แปลว่า ร่วมกันเป็นจ้าของร่วม จนเกิดอิสรภาพมหาศาล จะทำให้คนรู้สึกมีพลังมหาศาล เอกมาคิดสิ่งสร้างสรรค์
6. มีระบบโครงสร้างสมาชิกแบ่งกันบริหารและก็ให้คนทุกคนมีส่วนในการบริหารโดยรวม

ความเห็นของผู้พัฒนาโครงการอื่นด้านแนวคิดการพัฒนาโครงการ

- **ผู้พัฒนาโครงการของภาครัฐฯ การเคหะแห่งชาติ**

จากการสัมภาษณ์มีความเห็นว่า โครงการ Ten Bangkok มีแนวคิดที่ดีในการพัฒนา แต่มองว่าในรายละเอียดด้านการออกแบบอาคาร บ้านในบางหลังมีความเป็นส่วนตัวค่อนข้างน้อย อาจจะส่งผลต่อปัญหาการอยู่อาศัยได้บ้าง ในส่วนของโครงการบ้านพาสุข ก็พบปัญหามากมาย เช่น การประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจกับสังคมกลุ่มเป้าหมาย และในส่วนกระบวนการดำเนินงานที่ยากที่สุด คือ การรวมกลุ่มสมาชิก ที่ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงสมาชิก และระยะเวลาช่วงเริ่มต้นที่นานเกินไป ความต้องการที่หลากหลายและแตกต่างกัน ส่วนปัญหาของการพัฒนาโครงการที่มีความเหมือนกันกับโครงการ Ten Bangkok ก็คือ ปัญหาด้านการเงินของสมาชิก ซึ่งไม่สามารถขอสินเชื่อจากสถาบันการเงินได้ เนื่องจาก

มีความเห็นว่าขั้นตอนที่ยากที่สุด คือ ขั้นตอนเริ่มต้นรวมกลุ่มสมาชิก ซึ่งกลุ่มเป้าหมายมีทัศนคติต่อการอยู่ร่วมกันไม่เหมือนกัน

- **ผู้พัฒนาโครงการภาคเอกชน สถาบันอศรมศิลป์**

จากการสัมภาษณ์ความเห็นผู้พัฒนาโครงการมีความเห็นว่าไม่ได้มีการศึกษาโครงการ Ten Bangkok อย่างถ่องแท้ จึงไม่ขอแสดงความเห็น แต่ให้ความเห็นในเชิงการพัฒนาโครงการของสถาบันเองเพื่อเป็นประโยชน์ต่อไปว่า

ปัญหาที่พบในการพัฒนาโครงการ คือ การตลาดและประชาสัมพันธ์ของโครงการ ความเข้าใจในแนวคิดของ Co-housing ปัญหาของสมาชิกด้านการตัดสินใจเริ่มต้นพัฒนาโครงการ เนื่องจากสมาชิกบางกลุ่มยังมีทางเลือกในการอยู่อาศัย และปัญหาเรื่องกลุ่มเป้าหมายไม่เข้าใจในการคิดค่าบริการดำเนินการของสถาบันที่รู้สึกว่าแพงเกินไป ฉะนั้นในมุมมองของผู้พัฒนาโครงการ มองว่าสิ่งที่สำคัญในการพัฒนาโครงการ คือ การสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาโครงการเชิงสังคม ในเชิงกายภาพ และในเชิงคุณภาพเพื่อความสามารถในการดำเนินงานได้ หากแบ่งปัญหาในการพัฒนาโครงการออกเป็น 2 ปัจจัย คือ

1. ปัจจัยภายใน เช่น ปัญหาของสมาชิกด้านต่างๆ ด้านแนวคิด ด้านความต้องการที่แตกต่างกัน ด้านการบริหารเวลาในการมีส่วนร่วม เป็นต้น

มองว่าสังคมไทย อดีตมีความสัมพันธ์กับการรวมกลุ่ม แต่ปัจจุบันส่วนหนึ่งมีความเคยชิน และเรียนรู้กับสังคมปัจจุบันแล้ว คือ มีความเป็นส่วนตัวสูง ซึ่งต้องใช้เวลาในการปรับเปลี่ยนโดยให้เป็นไปตามธรรมชาติ

2. ปัจจัยภายนอก เช่น ปัญหาด้านการพัฒนาโครงการขั้นตอนกระบวนการต่างๆ เป็นต้น
มองว่าหากผู้พัฒนามีประสบการณ์ด้านพัฒนาสังหาริมทรัพย์ รู้และเข้าใจในขั้นตอนการพัฒนาโครงการจะลดความเสี่ยงลงได้ ไม่ว่าจะเป็น ปัญหาด้านกฎหมาย ปัญหาด้านสินเชื่อ โครงการ ซึ่งทางสถาบันฯ มีการลือสารอธิบายให้กับสถาบันการเงิน ผลคือ มีความเข้าใจในรูปแบบโครงการ และเห็นด้วยที่จะสนับสนุนในเบื้องต้น และเสริมว่ามุ่งมองของสถาบันการเงิน ปัจจุบันมีวิสัยทัศน์มองในโอกาสในการเข้าถึงบุคคลที่เป็นลูกค้ามากขึ้น เนื่องจากสถาบันการเงิน มีการพัฒนานวัตกรรมของสินค้าทางการเงินตลอดเวลา

มีความเห็นว่าขั้นตอนที่ยากที่สุด คือ ขั้นตอนเริ่มต้นในการตัดสินใจของสมาชิก ทำให้มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของสมาชิก และเกิดความเสี่ยงในการดำเนินงานของโครงการขึ้น

**ศูนย์วิทยหัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ผลการศึกษา ผู้วิจัยได้นำข้อมูลแนวคิดทฤษฎีจากบทที่ 2 และผลการศึกษา จากบทที่ 4 ซึ่งได้มาจาก การสัมภาษณ์มหาวิเคราะห์ร่วมกัน เพื่อให้เห็นถึงผลการดำเนินงานโครงการ Ten Bangkok ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งแบ่งเป็น 2 ส่วนดังนี้

- 5.1 สรุปผลการศึกษาด้านแนวคิดในการพัฒนาโครงการ
- 5.2 สรุปผลการศึกษาด้านกระบวนการ การดำเนินงานของโครงการ
- 5.3 อภิปรายผล
- 5.4 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษาด้านแนวคิดในการพัฒนาโครงการ

จากการสรุปข้อมูลความเห็นด้านแนวคิดในการพัฒนาโครงการ Ten Bangkok ตามแนวคิดการพัฒนาโครงการ Co-housing ผู้วิจัยสามารถสรุปแยกเป็น 2 ส่วน ดังนี้คือ

- สรุปผลจากสมาชิกทั้งหมดในโครงการ Ten Bangkok
- สรุปผลจากผู้พัฒนาโครงการอื่น และผู้เชี่ยวชาญ

โดยสามารถสรุปความเห็นได้ดังนี้

1. กระบวนการมีส่วนร่วม

- สมาชิก รู้สึกถึงความมีส่วนร่วมมาก โดยเฉพาะชั้นตอนการขอแบบ
- ผู้พัฒนา และผู้เชี่ยวชาญ เห็นว่าการพัฒนาโครงการของกลุ่มคนชั้นกลาง จะเกิดกระบวนการมีส่วนร่วม มากกว่าคนจน

2. การออกแบบชุมชนและແວກບ້ານ

- สมาชิก พื้นที่ทางกายภาพของโครงการจะต้องถูกออกแบบให้เนื้อเชื่อใจ แต่กิจกรรมการอยู่ร่วมกันที่ทำ เป็นกิจวัตร ยังไม่ชัดเจน และกำลังอยู่ในช่วงการพัฒนา
- ผู้พัฒนา และผู้เชี่ยวชาญ พื้นที่มีการเชื่อมต่อกันมาก อาจทำให้แต่ละหลังมีความเป็นส่วนตัวค่อนข้างน้อย

3. ความมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ดี

- สมาชิก โครงการมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ดี สามารถทำร่วมกันเป็นกิจวัตรน้อย

- ผู้พัฒนา และผู้เชี่ยวชาญ เห็นว่าส่วนนี้ต้องมีการพิจารณาความเหมาะสมของแต่ละกลุ่มและภาพรวมของสังคมไทย

4. การบริหารจัดการตนเอง

- สมาชิก การpubบประกัน และการแบ่งหน้าที่ของสมาชิกยังขาดความต่อเนื่อง การบริหารจัดการจึงเกิดขึ้นได้ไม่เต็มที่
 - ผู้พัฒนา และผู้เชี่ยวชาญ เห็นว่าต้องมีระบบโครงสร้างสมาชิกให้ชัดเจน และแบ่งกันหน้าที่ในการบริหารจัดการกันให้ทั่วถึง

5. ความเสมอภาค

- สมาชิกไม่สามารถตอบสนองความต้องการของสมาชิกได้ทุกคน และเป็นเรื่องที่ยาก
 - ผู้พัฒนา และผู้เชี่ยวชาญ เห็นว่าควรระงับบทบาทที่แตกต่างกันนอกเหนือจากการเป็นสมาชิกผู้อุปถัมภ์ และต้องผลักดันให้เกิดความเสมอภาคมากที่สุด

6. มีแหล่งที่มาของรายได้แยกกัน ไม่มีประเด็นความเห็น

5.2 สรุปผลการศึกษาด้านกระบวนการดำเนินงานของโครงการ

จากการสัมภาษณ์ข้อมูลด้านกระบวนการดำเนินงานของโครงการ Ten Bangkok (จากข้อที่ 4.4.2) สามารถนำมาสรุปผลการวิจัยด้านกระบวนการในการพัฒนาโครงการ ซึ่งพบว่าปัญหาและข้อจำกัดของการพัฒนาโครงการ มีทั้งปัญหาเฉพาะของโครงการเอง และปัญหาภายนอกที่เป็นกรอบข้อจำกัดในการพัฒนาโครงการ ในขณะเดียวกันก็พบว่ามีประโยชน์หรือข้อดีของการพัฒนาโครงการอีก ฉะนั้นผู้วิจัยจึงสรุปผลด้านกระบวนการดำเนินงานเป็น 3 ส่วนดังนี้

ก) ปัญหาภายในของการพัฒนาโครงการ

หมายถึง ปัญหาที่เกิดขึ้นจากปัจจัยภายในของการดำเนินงานพัฒนาโครงการ Ten Bangkok

ข) ปัญหาและข้อจำกัดภายนอกของการพัฒนาโครงการ

หมายถึง ปัญหา และข้อจำกัดภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน เช่น ข้อกำหนด กฎหมายของหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาโครงการ เป็นต้น

ค) ประโยชน์ และข้อดีของการพัฒนาโครงการ

หมายถึง การดำเนินงาน และผลที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาโครงการที่เป็นประโยชน์

ก) ปัญหาภายในของการพัฒนาโครงการ รวม 11 ข้อตอน

1. ข้อตอนการก่อตั้งรวมกลุ่มสมาชิก
 - ปัญหาการเปลี่ยนแปลงจำนวนสมาชิก มีการเข้าและออก
2. ข้อตอนการเลือกทำเล ที่ตั้งโครงการ
 - ปัญหาการวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการทางเข้าออกผิดพลาด
3. ข้อตอนการขอสินเชื่อโครงการ
 - ปัญหาความสามารถทางการเงินของสมาชิกในการยื่นขอสินเชื่อจากสถาบันการเงิน
4. ข้อตอนคัดเลือกผู้รับเหมา, ทีมงานก่อสร้าง
 - ปัญหาระหว่างโครงสร้างบทบาทของสมาชิก กับสมาชิกที่มีบทบาทในงานก่อสร้าง เกิดบทบาทที่ขัดแย้งกัน
5. ข้อตอนดำเนินการงานก่อสร้าง
 - ปัญหาขาดสภาพคล่องด้านการเงินในการบริหารการก่อสร้าง
6. ข้อตอนจัดหาวัสดุ
 - ปัญหาความล่าช้าในการจัดหาวัสดุ ในส่วนเพิ่มเติมของสมาชิกแต่ละหลัง
7. ข้อตอนตรวจสอบคุณภาพ
 - ปัญหาความพร้อมด้านเวลาของสมาชิกในการร่วมกันตรวจสอบงานก่อสร้าง
8. ข้อตอนการย้ายเข้าอยู่
 - ปัญหาการย้ายเข้าอยู่ไม่พร้อมกัน จนปัจจุบัน ทำให้ไม่สะดวกในการช่วยกัน บริหารจัดการ
9. ข้อตอนขอแบ่งแยกที่ดินแปลงย่อย
 - ปัญหาไม่ได้มีการศึกษา และวางแผนด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอสังหาริมทรัพย์
10. ข้อตอนการบริหารจัดการโครงการ
 - ปัญหาความพร้อมด้านเวลาของสมาชิกในการpub ไป เพื่อร่วมกันจัดการปัญหา ส่วนกลาง และสิ่งอำนวยความสะดวก
11. ข้อตอนกิจกรรมในการอยู่ร่วมกัน
 - ปัญหาความพร้อมด้านเวลาของสมาชิก ปัจจุบันอยู่ระหว่างกำลังพัฒนากิจกรรมที่เหมาะสม และต่อเนื่อง

ข) ปัญหาและข้อจำกัดภายนอกของการพัฒนาโครงการ รวม 3 ข้อตอน

1. ข้อตอนการขอสินเชื่อโครงการ

- ปัญหาสถาบันการเงินไม่มีประสบการณ์ในการพิจารณาให้สินเชื่อเพื่อพัฒนาโครงการในลักษณะนี้

2. ข้อตอนการขออนุญาตก่อสร้าง

- ปัญหาไม่มีรูปแบบประเภทอาคารที่สอดคล้อง กับแบบของโครงการ ในการขออนุญาตก่อสร้าง ต่อสำนักงานเขต

3. ข้อตอนขอแบ่งแยกที่ดินแปลงย่อย

- ปัญหานำว่างงานราชการทำไม่เข้าใจ และไม่มีประสบการณ์กับรูปแบบการพัฒนาโครงการCo-housing จึงต้องใช้ดุลพินิจในการพิจารณา

- ปัญหาภาระภาษีการโอน และภาษีธุรกิจเฉพาะ ซึ่งลักษณะการพัฒนาโครงการ มิได้มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินธุรกิจหรือมีผลกำไร ต่อสำนักงานที่ดินและสรรพากร

ค) ประโยชน์และข้อดีของการพัฒนาโครงการ

ผลของการพัฒนาโครงการ Ten Bangkok ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวัตถุประสงค์ในการพัฒนาโครงการนี้ คือ เพื่อเป็นโครงการตัวอย่าง และทางเลือกหนึ่งในการแก้ปัญหาที่อยู่อาศัยของคนชั้นกลาง นอกจาจนนี้ยังพบประโยชน์ และข้อดีด้านอื่นๆ ทั้งจากแนวความคิด และกระบวนการในการดำเนินงานอีก สามารถสรุปได้ 5 ข้อดังนี้

1. โครงการ Ten Bangkok มีความคิดสร้างสรรค์ และมีแนวคิดในการอยู่อาศัยร่วมกันที่ เป็นการลดช่องว่างของสังคมการอยู่อาศัยในชุมชนปัจจุบัน ซึ่งมีลักษณะต่างคนต่างอยู่

2. สามารถผู้พัฒนาโครงการ ซึ่งเป็นสถาบันปนิกรชุมชนมีความมุ่งมั่น แต่ได้ทุ่มเท นำบทเรียน และประสบการณ์จริง มาใช้ในการพัฒนาโครงการ

3. ข้อตอนกระบวนการออกแบบโครงการ ถือว่าเป็นกิจกรรมที่สร้างกระบวนการมีส่วนร่วมที่ดีมาก โดยมีการพัฒนาแบบ และทำแบบจำลองเสมอทำให้เกิดจินตนาการ ภาพความรู้สึก ของสมาชิกที่ชัดเจน

4. ข้อตอนการก่อสร้าง โครงการ Ten Bangkok มีการพัฒนาชุมชนการอยู่อาศัยชั้นชาว ของทีมงานก่อสร้าง ซึ่งเป็นแนวคิดที่มีความน่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อสังคม โดยสามารถเป็น แนวคิดในการพัฒนาที่พัฒนาที่พัฒนาคนงานก่อสร้าง สำหรับหน่วยงานต่างๆ ที่บริหารงานก่อสร้างในทุกพื้นที่ เพื่อลดปัญหาการอยู่อาศัยของคนงานกับชุมชนในพื้นที่นั้นๆ

5. ขั้นตอนการทำบันทึกข้อตกลงการอยู่ร่วมกัน เป็นวิธีการวางแผน และกำหนดรูปแบบการอยู่อาศัยร่วมกันที่ดี มีความชัดเจน

จากการสรุปผลการดำเนินงานข้างต้นสามารถเรียบเรียงเป็นตารางเพื่อให้เห็นภาพเป็นขั้นตอนต่างๆในการดำเนินงานได้ดังตารางที่ 5.1 ดังนี้

ตารางที่ 5.1 ตารางแสดงสรุปผลปัญหาภายนอก ปัญหาภายใน และข้อดีในการพัฒนาโครงการ Ten Bangkok ตามขั้นตอนกระบวนการพัฒนาโครงการ

ค่าวาระที่ 5.1 ค่าวาระพัฒนาและปลดปล่อยนักวิชาชีพฯ ประจำภาคปีใน ภาคธุรกิจด้านการพัฒนาฯ โครงการ Ten Bangkok สำหรับคณาจารย์และบุคลากรที่เข้าร่วมโครงการ

ชั้นตอนกระบวนการที่ดำเนินงาน	ปัญหางานของข้อเข้าจ้าวัด	ปัญหาภายใน	ข้อต้องการดำเนินงาน
1 ภาคภูมิคือตัวอย่างและสมาร์ติก	-	1. การเปลี่ยนแปลงจำแนกสมาร์ติก	1. มีความต้องรับรู้และอยู่แล้ว 2. ให้ประสมการเข้าใจของสถาปัตยกรรมชุมชน
2 ภาคพื้นที่ห้ามเข้าที่ต้องใช้เอกสาร	-	บ้านและที่ดินส่วนบุща-อสังหาริมทรัพย์	-
3 ภาคอุบัติกรรมภัย	-	-	เป็นเกียรติธรรมลักษณะการดำเนินการที่สำคัญ
4 ร่างของสถาปัตยกรรมภัย	-	-	ฝึกการเผยแพร่ภารกิจและพากการภัยอย่างดี
5 จัดทำแบบสำรวจ	-	-	-
6 ภาคขอสืบเชื้อโภคภาระ	1.สืบบันการเดินเรื่องประเพณีการน้ำ ในการพัฒนาชนิดเชื้อเมืองกลุ่มนบุคคล	ความต้องการของสมาร์ติกในภาคขอสืบเชื้อ	-
7 ภาคขออนุญาตเชื้อสร้าง	1.ให้สืบไปแบบประเมินภาคภาระที่ต้องดูดู	-	-
8 ตัวตั้งเชื้อผู้บุญมาศ,ที่มีงานเก็บสร้าง	-	เก็บตกบทที่ต้องเย็บกันระหว่างสมาร์ติก	-
9 ภาคราชพญานาค+ทำที่พักตามงาน	-	-	เป็นเกียรติธรรมลักษณะการพัฒนาโครงการที่ดี
10 ดำเนินการงานเชื้อสร้าง	-	ขาดสภาพแวดล้อมการเงิน	-
11 จัดทำวัสดุ	-	ความต้องการในภาคเชื้อมาตั้ง ชุมชนสมาร์ติก	-
12 ภาคราชพญานาค	-	ความพึงพอใจต่อผลลัพธ์ของสมาร์ติก	-
13 อนุญาตเชื้อสร้าง	-	-	-
14 ภาคซื้อขายเชื้อสร้าง	-	การซื้อขายเชื้อสร้างไม่เหลือมกัน จนเป็นรุ่นปั้น ทำให้มีผลกระทบในภาคเชื้อที่มีบริหารเชิงการ	-
15 ขออนุญาตเมืองบ้าน	-	-	-
16 ประเมินเชื้อตัวดินแปลงเชื้อ	1.เก็บข้อมูลเชิงการไม้เข้าใจในแปลง เชื้อ การพัฒนาของตัวภาระ 2. ก่อสร้างภาระ และตัวภาระเมืองต่างๆ	นำไปใช้ในการศึกษา และรายงานสำนักงานกฎหมาย	-
17 ภาคขออนุญาตใช้ไฟฟ้า+ประปา	-	-	-
18 ภาคบริการเชิงภาระโครงการ	-	1. ภาคภูมิคือตัวอย่างและสถาปัตยกรรม 2. ปัญหาด้านภาระภัย	-
19 บันทึกเชื้อภาระการภัยภัยมกัน	-	-	พั่งพื้นและดูดูภัยในภาระภัยที่สำคัญ
20 ภาระภาระในภาคภัยภัยมกัน	-	ความพึงขึ้นต้นทางการของสมาร์ติก	-
รวมปัญหาที่พบทั้งหมด	12 ข้อตอน	ปัญหาภาระของรวม 3 ข้อตอน	ปัญหาภาระในรวม 11 ข้อตอน

ที่มา : จากการสรุปสัมภาษณ์สมาชิกของโครงการ

สรุปภาพรวมปัญหาที่พบมี ทั้งหมด 12 ขั้นตอน แบ่งเป็นปัญหาภายในอกหรือข้อจำกัด เกิดขึ้น 3 ขั้นตอน และปัญหาภายนอกในเกิดขึ้น 11 ขั้นตอน ซึ่งมี 1 ขั้นตอนที่พบปัญหา ทั้งภายนอก และปัญหาภายนอกของโครงการ คือ ขั้นตอนในการขอแบ่งแยกที่ดินแปลงย่อย และสามารถสรุปภาพรวมสาเหตุหลักของปัญหาที่เกิดขึ้นได้ดังนี้

1. สมาชิกส่วนใหญ่เป็นสถาปนิกชุมชน และนำประสบการณ์ที่ได้ในด้านการพัฒนาชุมชน มาใช้ แต่ขาดประสบการณ์ในการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ด้านต่างๆ

2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆทั้งภาครัฐฯที่ดูแลด้านกฎหมาย และสถาบันการเงินไม่มี ประสบการณ์ในการพิจารณาโครงการ Ten Bangkok ซึ่งเป็นรูปแบบการพัฒนาโครงการ Co-housing โครงการแรกๆในประเทศไทย

ในส่วนของกระบวนการดำเนินงานพัฒนาโครงการ Ten Bangkok ลำดับขั้นตอนในการดำเนินงานโครงการมีความแตกต่างกันไป เป็นธรรมชาติของแต่ละโครงการ แต่เมื่อวิเคราะห์ในรายละเอียดของกระบวนการพบว่า มีรายละเอียดบางส่วนที่ โครงการขาดไป เช่น การวางแผนสร้าง และบทบาทของสมาชิก การมีที่ปรึกษาด้านต่างๆ การจัดการด้านการเงินให้มีความแน่นอนชัดเจน เป็นต้น และมีบางขั้นตอนที่ได้ทำอยู่แล้วแต่อาจขาดความชัดเจนมากพอ เช่น การตรวจสอบความถูกต้องของการดำเนินงาน การสรุปทำสัญญา สินเชื่อด้านการก่อสร้าง และการติดตามแผนการทำงานที่ชัดเจน

5.3 ภาระรายผลจากข้อสรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยจะขอภาระผลการวิจัยของโครงการ Ten Bangkok เป็น 2 ส่วน คือ (1) ด้านแนวคิดในการพัฒนาโครงการ และ (2) ด้านกระบวนการดำเนินงาน โดยนำแนวคิดและทฤษฎีในบทที่ 2 มาอภิปรายประกอบดังต่อไปนี้

5.3.1 ด้านแนวคิดในการพัฒนาโครงการ

จากข้อมูลการสัมภาษณ์ความเห็นรวมของผู้พัฒนาโครงการอื่น และผู้เขียนรายงาน ต่อแนวคิดการพัฒนาโครงการ Co-housing 6 ลักษณะ (ดูรายละเอียดจากข้อที่ 4.4.3) สามารถสรุปภาพรวมได้ดังตารางที่ 5.2(ตารางด้านล่าง)

ตารางที่ 5.2 ตารางสรุปความเห็นของผู้พัฒนาโครงการอื่น และผู้เชี่ยวชาญต่อแนวคิดการพัฒนาโครงการ Co-housing

แนวคิด Co-housing	ผู้เชี่ยวชาญ	การคะแนนแห่งชาติ	อาศรมติฉบับ
1 กระบวนการมีส่วนร่วม	✓	✓	✓
2 การออกแบบชุมชนและบ้าน	✓	✓	
3 ลิ้งข้ามด้วยความตระหนักร่วม		✓	✓
4 การบริหารจัดการตนเอง	✓		✓
5 ความเสมอภาค	✓	✓	✓
6 มีแหล่งที่มารายได้แยกกัน		✓	

ที่มา : จากการสัมภาษณ์

จากตารางสรุปความคิดเห็นของผู้พัฒนาโครงการอื่น และผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 มีความเห็น ตรงกันว่า ทั้งแนวคิดด้านกระบวนการมีส่วนร่วม และแนวคิดด้านความเสมอภาค มีความสำคัญมากที่สุดในการพัฒนาโครงการ Co-housing ผู้จัดจึงขออภิปรายผลการศึกษาด้านแนวคิด ออกเป็น 2 ส่วนที่สำคัญ คือ (1) ด้านกระบวนการมีส่วนร่วม และ (2) ด้านความเสมอภาค

โดยพบว่าข้อสรุปความเห็นของสมาชิกทั้งหมดในโครงการ Ten Bangkok (ดูรายละเอียด ข้อ 4.4.1) ด้านแนวคิดของการพัฒนาโครงการ

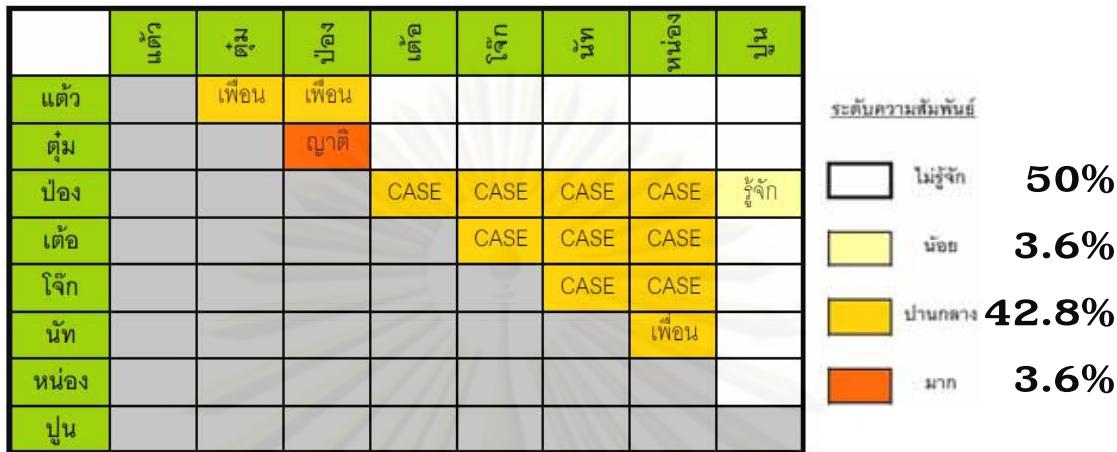
1. ด้านกระบวนการมีส่วนร่วม มีมากโดยเฉพาะในช่วงของกิจกรรมการอภิแบบ ชี้ง สาเหตุคือ สมาชิกส่วนใหญ่เป็นสถาปนิก

- มีความสามารถในการมีส่วนร่วมของกิจกรรมดังกล่าว
- มีความสนใจ กระตือรือร้น และเต็มใจในการทำกิจกรรมเดียวกัน
- มีการสื่อสารที่ดี และเข้าใจกันในกิจกรรมนี้
- สมาชิกแต่ละคนมีอิสรภาพในการมีส่วนร่วม

โดยการอภิปรายผล ด้านแนวคิดกระบวนการมีส่วนร่วม อ้างอิงได้จากหลักสำคัญของแนวคิด กระบวนการมีส่วนร่วม ของคุณนิรันดร์ จงวุฒิเวศย์ (บทที่ 2 ข้อ 2.2) ซึ่งมีความสอดคล้องกันอย่างชัดเจน

2. ด้านความเสมอภาค สมาชิกส่วนใหญ่เห็นว่ามีปานกลางซึ่งสาเหตุ คือ ความสัมพันธ์ อันๆที่เกี่ยวข้องระหว่างสมาชิก โดยจากผลการวิจัยโดยการสัมภาษณ์เก็บข้อมูลมาสามารถสรุป เป็นความสัมพันธ์ของสมาชิกได้ 4 ระดับดังนี้

ตารางที่ 5.3 แสดงความสัมพันธ์ของสมาชิกในโครงการ

ที่มา : สัมภาษณ์สมาชิกในโครงการ

พบว่าสมาชิกปัจจุบันส่วนใหญ่ ไม่รู้จักกันมาก่อน 50% และมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง คือ เป็นเพื่อน หรือเพื่อนรุ่นพี่ร่วมงานกัน 42.8% ซึ่งความสัมพันธ์ดังกล่าวส่วนใหญ่ มีบทบาทด้านอื่นๆ นอกเหนือจากการเป็นสมาชิกร่วมด้วย

โดยการอภิปรายผล ด้านความเสมอภาค ข้างต้นได้จาก แนวคิดลักษณะทั่วไปของ Co-housing (Common Characteristics of Co-housing) (บทที่ 2 ข้อ 2.1.1) ในข้อความเสมอภาค กล่าวว่า ความเสมอภาค (No Hierarchical Structure) คือ ไม่มีลำดับชั้นในการปกครองระหว่างสมาชิก ในการอยู่อาศัยสมาชิกต้องมีความเข้าใจในสิทธิของตนเอง และเคารพในสิทธิของสมาชิก ท่านอื่น แต่ละคนมีโอกาส, หน้าที่, และความรับผิดชอบในกระบวนการตัดสินใจอย่างเท่าเทียมกัน ซึ่งจากข้อมูลการสัมภาษณ์สมาชิกด้านความสัมพันธ์ มีส่วนของความไม่สอดคล้องกันในแนวคิดข้อดังกล่าว

5.3.2 ด้านกระบวนการดำเนินงาน

จากข้อมูลการศึกษากระบวนการพัฒนาโครงการ Co-housing 24 ชั้นตอน ของ Kathryn M. McCamant and Charles R. Durrett with Ellen Hertzman (1994) เปรียบเทียบกับกระบวนการพัฒนาโครงการ Ten Bangkok 20 ชั้นตอน (ดูรายละเอียด ตารางที่ 4.6) พบว่า

- มีชั้นตอนที่เหมือนกระบวนการ Co-housing 15 ชั้นตอน
- มีชั้นตอนที่เหมือนกระบวนการ Co-housing แต่ไม่ชัดเจน 5 ชั้นตอน
- ไม่มีชั้นตอนเหมือนกระบวนการ Co-housing 4 ชั้นตอน

ฉบับนี้ในส่วนข้อ 2 และข้อ 3 ซึ่งถือว่ามีความแตกต่างและไม่ชัดเจน รวมกันทั้งหมด 9 ขั้นตอน สามารถอภิปรายผลของปัญหาในการดำเนินงานโครงการในขั้นตอนต่างๆที่เกิดขึ้น ทั้งหมด 12 ขั้นตอน แต่ที่เป็นปัญหาภายในของโครงการ ทั้งหมด 11 ขั้นตอน (ดูรายละเอียด ข้างต้นจากตารางที่ 5.1) ซึ่งมีความสอดคล้องว่าขั้นตอนที่แตกต่าง และไม่ชัดเจน เป็นสาเหตุให้เกิดปัญหา

โดยรายละเอียดของขั้นตอนที่แตกต่าง และไม่ชัดเจนนั้น มีความสำคัญสำหรับกระบวนการพัฒนาโครงการ(ดูรายละเอียดจากข้อ 4.4.2 ข.) ซึ่งภาพรวมประเด็นขั้นตอนต่างๆ เหล่านั้น คือ กระบวนการในการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งมีความสำคัญอันประกอบไปด้วย เช่น

- ขั้นตอนกฎหมายต่างๆที่เกี่ยวข้อง
- การวางแผนและจัดการด้านการเงิน
- การวิเคราะห์ที่ตั้งของโครงการ (Site Analysis) เป็นต้น

5.4 ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยศึกษาการดำเนินงานโครงการ Co-housing ในประเทศไทย กรณีศึกษาโครงการ Ten Bangkok ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะแนวทางในการดำเนินงานโครงการในอนาคต โดย ข้างต้นการวิจัยที่พบดังต่อไปนี้

1. ปัญหาหลักในกระบวนการขั้นตอนดำเนินงาน คือ การขาดประสบการณ์ในการ พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ และในขณะเดียวกันพบข้อดี คือ การใช้ประสบการณ์ที่ได้ในการพัฒนา ชุมชน ของสมาชิกที่เป็นสถาปนิกชุมชน

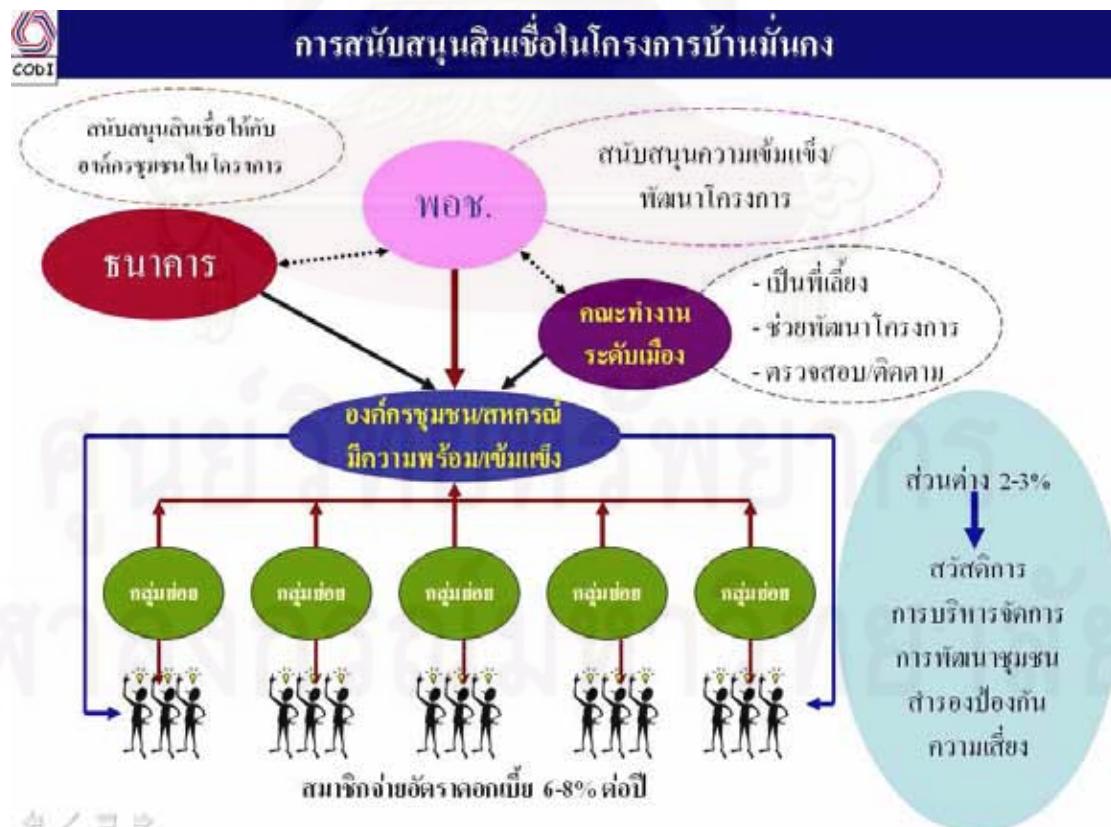
ฉบับนี้ประสบการณ์ที่สำคัญของการพัฒนาโครงการ Co-housing จึงต้องประกอบไปด้วย ประสบการณ์ในการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ ควบคู่ไปกับ ประสบการณ์ในการพัฒนาชุมชน

2. ความมีการประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่ความรู้ ในการพัฒนาโครงการ Co-housing
 - เพื่อความเข้าใจในแนวคิดที่สอดคล้องกับรูปแบบการอยู่อาศัยเดิมของสังคมไทย
 - เพื่อความเข้าใจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กับการพัฒนาโครงการ เช่น
 - หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องกับการขออนุญาตต่างๆ
 - สถาบันการเงินต่างๆ
 - ผู้พัฒนาโครงการอื่นๆ ให้มีความสนใจในการพัฒนา

3. การเสนอให้มีการปรับแก้ไขข้อกำหนดกฎหมายให้มีความสอดคล้อง และรองรับรูปแบบการพัฒนาโครงการ Co-housing โดยข้อเสนอแนะนี้สามารถมีผลกิจกรรมในอนาคตเพื่อต่อยอดแนวทางด้านกฎหมายได้

4. ปัญหาด้านแหล่งเงินทุนของการพัฒนาโครงการ นอกจากมีการเสนอแนะให้ประชาสัมพันธ์ต่อสถาบันการเงินต่างๆแล้ว หน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่สามารถสนับสนุนหรือรับรองแนวคิดโครงการต่อสถาบันการเงินต่างๆได้ เช่น สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (พ.อ.ช.) ซึ่งมีรูปแบบของการสนับสนุนโครงการพัฒนาชุมชนของกลุ่มผู้มีปัญหาด้านที่อยู่อาศัย หรือกลุ่มผู้มีรายได้น้อย และมีความสอดคล้องกับเป้าหมายรูปแบบของการพัฒนาโครงการ Co-housing ซึ่งเป็นกลุ่มบุคคลเช่นเดียวกัน โดยอาจเป็นการสนับสนุนสินเชื่อผ่านระบบองค์กรชุมชนคล้ายกับกรณีบ้านมั่นคงได้ และนำแนวคิดของการบริหารสินเชื่อชุมชนของ พ.อ.ช.มาใช้ (ดูแผนผังที่ 5.1 ด้านล่างประกอบ) เป็นต้น ข้อเสนอแนะนี้ สามารถมีงานวิจัยในอนาคตเพื่อต่อยอดหาแนวทางของการสนับสนุนด้านเงินทุนในการพัฒนาโครงการจากหน่วยงานดังกล่าวได้

แผนภาพที่ 5.1 แสดงตัวอย่างการสนับสนุนสินเชื่อในโครงการบ้านมั่นคงของสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- สุรัสิทธิ์ ลหัสธรรมวงศ์. ชุมกิจอสังหาริมทรัพย์. ประชานชาติธุรกิจ (6 กันยายน 2552): 15.
- ประเวศ วงศ์. ศักดิ์ศรีแห่งความเป็นคน ศักยภาพแห่งความสร้างสรรค์. พิมพ์ครั้งที่ 4.
- กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์หมochavaปั้น, 2540.
- การเคหะแห่งชาติ. โครงการบ้านพาสุข. [ออนไลน์]. 2553. แหล่งที่มา:
<http://www.parsukecohousing.com/index.php> [2553, 12 มีนาคม].
- โครงการบ้านเดียวกัน โโค-ลิฟวิ่ง+ โโค-ເຊາສີ່ງ. สถาบันอาศรมศิลป์. [ออนไลน์]. 2553. แหล่งที่มา:
<http://www.arsomsilp.ac.th/> [2553, 12 มีนาคม].
- กลุ่มสถาปนิกชุมชนเพื่อที่อยู่อาศัยและสภาพแวดล้อม. TenHouse. [ออนไลน์]. 2553.
แหล่งที่มา: <http://www.casestudio.info/2006/1projects/02ten/index.html> [2553, 12 มีนาคม].
- สมาคมโโค-ເຊາສີ່ງแห่งสหรัฐอเมริกา. โโค-ເຊາສີ່ງ. [ออนไลน์]. 2553. แหล่งที่มา:
http://www.cohousing.org/six_characteristics [2553, 12 มีนาคม].
- ไพรัตน์ เดชะวินทร์. นโยบายและกลไกการมีส่วนร่วมของชุมชนในยุทธศาสตร์การพัฒนาปัจจุบัน. กรุงเทพมหานคร: ศักดิ์ສิภาคการพิมพ์, 2527.
- นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์. กลวิธี แนวทาง วิธีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชุมชน. ใน การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา. หน้า 182-187. กรุงเทพมหานคร: ศักดิ์ສิภาคการพิมพ์, 2527.
- พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.2522. รวมกฎหมายก่อสร้าง. กรุงเทพมหานคร: พัฒนาศึกษา, 2546.
- ปฐมา หรุ่นรักษ์วิทย์. สมภาษณ์, 24 มีนาคม 2552.

ភាសាគ៉ាន្តុខ្មែរ

- Chris Scotthanson and Kelly Scotthanson. The Cohousing Handbook. Canada: New Society Publishers, 2004.
- International Labour Office. Participation by Employers and Workers Organization in Economic and Social Planning. Geneva: International Labour Office, 1971.
- Kathryn M. McCamant and Charles R. Durrett with Ellen Hertzman. Cohousing A Contemporary to Housing Ourselves. California: Ten Speed Press, 1994.
- The Cohousing Association of the United States. Cohousing. [online]. 2010. Available from: http://www.cohousing.org/six_characteristics [12 March 2010].
- William W. Reeder. Aspects of the Informal social Participation of Farm. Doctoral dissertation, Department of Sociology Faculty of Social Sciences Cornell University, 1974.

ภาคนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร อุปกรณ์มหा�วิทยาลัย

แบบสอบถามเพื่องานวิจัย

เรื่อง การพัฒนาโครงการ Cohousing ในประเทศไทย

กรณีศึกษา: โครงการ Ten Bangkok แขวงห้าหมาก กรุงเทพมหานคร

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยโดย นายชาวิช ชาญปัญญาเดช
นิสิต ภาควิชาเคมี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับขั้นตอนกระบวนการจัดการดำเนินงานโครงการ TEN Bangkok

2.1 แนวคิดการพัฒนาโครงการ Ten Bangkok

.....
.....
.....
.....

2.2 การดำเนินงานโครงการอย่างไร ปัญหาที่พบ แนวทางแก้ไขและผลของการดำเนินงานที่เกิดขึ้น

ก. ช่วงเตรียมการก่อนการก่อสร้าง	Pre Construction	ระยะเวลา.....	เดือน
---------------------------------	------------------	---------------	-------

ก.1 การก่อตั้งความร่วมมือ

ช่วงระยะเวลาดำเนินการ เริ่มตั้งแต่ ถึง
 ปัญหาและอุปสรรค
 แนวทางแก้ไข
 ความเห็นเพิ่มเติม

ก.2 การกำหนดจำนวนสมาชิก

ช่วงระยะเวลาดำเนินการ เริ่มตั้งแต่ ถึง
 ปัญหาและอุปสรรค
 แนวทางแก้ไข
 ความเห็นเพิ่มเติม

ก.3 การพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก

ช่วงระยะเวลาดำเนินการ เริ่มตั้งแต่ ถึง
 ปัญหาและอุปสรรค
 แนวทางแก้ไข
 ความเห็นเพิ่มเติม

ก.4 แบ่งงานให้สมาชิกทุกคนเป็นบทบาท

ช่วงระยะเวลาดำเนินการ เริ่มตั้งแต่ ถึง
 ปัญหาและอุปสรรค
 แนวทางแก้ไข
 ความเห็นเพิ่มเติม

จุฬาฯ 16 พรรษา มหาวิทยาลัย

- ก.5 การหาทำเลที่ตั้งโครงการ
- ช่วงระยะเวลาดำเนินการ เริ่มตั้งแต่ ถึง
 ปัจจุบันและอุปสรรค
 แนวทางแก้ไข
 ความเห็นเพิ่มเติม
- ก.6 การขอแบบร่วมกัน
- ช่วงระยะเวลาดำเนินการ เริ่มตั้งแต่ ถึง
 ปัจจุบันและอุปสรรค
 แนวทางแก้ไข
 ความเห็นเพิ่มเติม
- ก.7 จัดทำแบบก่อสร้าง
- ช่วงระยะเวลาดำเนินการ เริ่มตั้งแต่ ถึง
 ปัจจุบันและอุปสรรค
 แนวทางแก้ไข
 ความเห็นเพิ่มเติม
- ก.8 ข้อคดีลงในการขอรับความร่วมกัน
- ช่วงระยะเวลาดำเนินการ เริ่มตั้งแต่ ถึง
 ปัจจุบันและอุปสรรค
 แนวทางแก้ไข
 ความเห็นเพิ่มเติม
- ก.9 การขอสินเชื่อโครงการ
- ช่วงระยะเวลาดำเนินการ เริ่มตั้งแต่ ถึง
 ปัจจุบันและอุปสรรค
 แนวทางแก้ไข
 ความเห็นเพิ่มเติม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ก.10 การหาแหล่งเงินทุน

ช่วงระยะเวลาดำเนินการ เริ่มตั้งแต่ถึง.....
 ปัญหาและอุปสรรค
 แนวทางแก้ไข
 ความเห็นเพิ่มเติม

ก.11 การขออนุมัติโครงการกับทางราชการ

ช่วงระยะเวลาดำเนินการ เริ่มตั้งแต่ถึง.....
 ปัญหาและอุปสรรค
 แนวทางแก้ไข
 ความเห็นเพิ่มเติม

ขั้นตอนอื่นๆ

ก.12 งานด้านการขออนุญาตใช้ไฟฟ้า

ช่วงระยะเวลาดำเนินการ เริ่มตั้งแต่ถึง.....
 ปัญหาและอุปสรรค
 แนวทางแก้ไข
 ความเห็นเพิ่มเติม

ก.13 งานด้านการขออนุญาตใช้น้ำประปา

ช่วงระยะเวลาดำเนินการ เริ่มตั้งแต่ถึง.....
 ปัญหาและอุปสรรค
 แนวทางแก้ไข
 ความเห็นเพิ่มเติม

ก.14 งานด้านอื่นๆ

ช่วงระยะเวลาดำเนินการ เริ่มตั้งแต่ถึง.....
 ปัญหาและอุปสรรค
 แนวทางแก้ไข
 ความเห็นเพิ่มเติม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑. ช่วงการก่อสร้าง	Construction	ระยะเวลา.....	เดือน
๑.๑ <u>ภาจวังแผนการด้านงานก่อสร้าง</u>			
ช่วงระยะเวลาดำเนินการ เริ่มตั้งแต่.....	ถึง.....		
ปัญหาและอุปสรรค			
แนวทางแก้ไข			
ความเห็นเพิ่มเติม			
๑.๒ <u>จัดซื้อผู้รับเหมา</u>			
ช่วงระยะเวลาดำเนินการ เริ่มตั้งแต่.....	ถึง.....		
ปัญหาและอุปสรรค			
แนวทางแก้ไข			
ความเห็นเพิ่มเติม			
๑.๓ <u>จัดหนักสุด</u>			
ช่วงระยะเวลาดำเนินการ เริ่มตั้งแต่.....	ถึง.....		
ปัญหาและอุปสรรค			
แนวทางแก้ไข			
ความเห็นเพิ่มเติม			
๑.๔ <u>ตรวจสอบคุณภาพ</u>			
ช่วงระยะเวลาดำเนินการ เริ่มตั้งแต่.....	ถึง.....		
ปัญหาและอุปสรรค			
แนวทางแก้ไข			
ความเห็นเพิ่มเติม			
๑.๕ <u>งานด้านอื่นๆ</u>			
ช่วงระยะเวลาดำเนินการ เริ่มตั้งแต่.....	ถึง.....		
ปัญหาและอุปสรรค			
แนวทางแก้ไข			
ความเห็นเพิ่มเติม			

รวม ระยะเวลา.....เดือน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค. ช่วงหลังการก่อสร้าง	Post Construction	ระยะเวลา.....เดือน
<u>ค.1 กิจกรรมนักเรียนตามอยู่ในโครงการ</u>		
.....		
.....		
<u>ค.2 การบริหารโครงการหลังการเข้าอยู่</u>		
ช่วงระยะเวลาดำเนินการ เริ่มตั้งแต่.....	ถึง.....	
ปัญหาและอุปสรรค	
แนวทางแก้ไข	
ความเห็นเพิ่มเติม	
<u>ค.3 ค่าใช้จ่ายส่วนกลางและจัดเก็บ</u>		
ช่วงระยะเวลาดำเนินการ เริ่มตั้งแต่.....	ถึง.....	
ปัญหาและอุปสรรค	
แนวทางแก้ไข	
ความเห็นเพิ่มเติม	
<u>ค.4 การผ่อนชำระค่าน้ำนาองスマาร์ทบอร์ด</u>		
.....		
.....		
<u>ค.5 กิจกรรมในโครงการในการอยู่ร่วมกัน</u>		
ช่วงระยะเวลาดำเนินการ เริ่มตั้งแต่.....	ถึง.....	
ปัญหาและอุปสรรค	
แนวทางแก้ไข	
ความเห็นเพิ่มเติม	
<u>ค.6 ข้อตกลงการอยู่ร่วมกัน(เพิ่มเติม)</u>		
ช่วงระยะเวลาดำเนินการ เริ่มตั้งแต่.....	ถึง.....	
ปัญหาและอุปสรรค	
แนวทางแก้ไข	
ความเห็นเพิ่มเติม	

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 3 ข้อมูลส่วนสรุปผลการดำเนินงานโครงการ

- 3.1 ภาพรวมของการดำเนินโครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ อย่างไร

- 3.2 ดำเนินการลุลวดประดังค์ มีสาเหตุมาจากอะไร และมีการหารือเพื่อปรับปรุงหรือปรับเปลี่ยนหรือไม่ อย่างไร

- 3.3 ในกระบวนการดำเนินการ ขั้นตอนไหนที่ทำได้ยาก และต้องใช้ความร่วมมือร่วงในการดำเนินการ เนื่องมาจากสาเหตุใด

- 3.4 หากโครงการโค-เฮาสิ่ง(Co-housing)นี้ จะเป็นทางเลือกของการพัฒนาที่อยู่อาศัยในประเทศไทย จะสามารถทำได้หรือไม่ อย่างไร มีจุดเด่นอย่างไร ข้อจำกัดคืออะไร และขนาดของโครงการที่เหมาะสมควรจะมีกี่ครอบครัว มากกว่า 10 ครอบครัวได้หรือไม่ อย่างไร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสัมภาษณ์สมาชิกในโครงการ

เรื่อง การพัฒนาโครงการ Cohousing ในประเทศไทย : กรณีศึกษา โครงการ TEN Bangkok

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

1.1 ชื่อ-นามสกุล..... บ้านเลขที่ หลังที่

1.2 เพศ

ชาย หญิง

1.3 อายุ.....ปี

1.4 สถานภาพสมรส

โสด สมรส จำนวนบุตร.....คน
 ม่าย / แยกกันอยู่ / หย่า

1.5 ระดับการศึกษา

ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี

1.6 จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ TEN คน

1.7 รายได้ก่อนเข้าอยู่.....บาท/เดือน

1.8 ค่าใช้จ่ายในการผ่อน TEN ต่อเดือน.....บาท/เดือน

1.9 อาชีพก่อนเข้าอยู่.....

1.10 อาชีพหลังเข้าอยู่.....

1.11 เหตุผลหรือปัญหาในการตัดสินใจที่เข้าอยู่อาศัย (ระบุ)

.....

.....

1.12 เหตุผลของการตัดสินใจเลือกอยู่ร่วมโครงการ TEN (ระบุ)

.....

.....

1.13 ที่อยู่อาศัยเดิม.....

1.14 ลักษณะที่อยู่อาศัยเดิม

☐ บ้านเดี่ยว	☐ บ้านแฝด	☐ ทาวน์เฮาส์
☐ อพาร์ตเม้นท์ / แฟลต	☐ อาคารชุดพักอาศัย	☐ อาคารพาณิชย์ / ตึกแถว
☐ ห้องแมงไห้เช่า	☐ อื่นๆ (ระบุ).....	

1.15 ลักษณะการเรือครองที่อยู่อาศัยเดิม

1.16 ก่อนเข้าอยู่ที่ TEN มีความสัมพันธ์กับสมาชิกที่ท่าน ท่าน

1.17 ท่านเข้าอยู่ที่ TEN

ทุกวัน บางวัน ประมาณ วัน/สัปดาห์

เหตุผลของการไม่ได้เข้าอยู่อาศัยทุกวัน

ที่อื่นที่ท่านอยู่อาศัย ลักษณะที่อยู่.....

ท่านมีโอกาสในการร่วมกิจกรรมความสัมพันธ์ใน TEN

งานด้านการขออนุญาตไฟฟ้าฟ้า

ความเห็นเพิ่มเติม

งานด้านการขออนุญาตใช้ที่ดิน

ความเห็นเพิ่มเติม

อุปราคาค่าก่อสร้าง

ความเห็นเพิ่มเติม

ช่วงหลังการก่อสร้าง

Post Construction

การรื้อยึดออก

ความเห็นเพิ่มเติม

การบริหารโครงการหลังการรื้อยึด

ความเห็นเพิ่มเติม

ค่าใช้จ่ายส่วนกลางและจัดเก็บ

ความเห็นเพิ่มเติม

การแบ่งหน้าที่ในการจัดการส่วนกลาง

ความเห็นเพิ่มเติม

กิจกรรมในโครงการในการอยู่ร่วมกัน

ความถี่ที่ท่านคิดว่าเหมาะสม ครั้ง/เดือน

ความเห็นเพิ่มเติม

ข้อตกลงการอยู่ร่วมกัน(เพิ่มเติม)

ความเห็นเพิ่มเติม

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อพัฒนาการอยู่อาศัยที่ TEN

หากมีการจัดกิจกรรมความสัมพันธ์ภายใน TEN

 เห็นด้วย "ไม่เห็นด้วย" "ไม่แน่ใจ"

อุปกรณ์และเครื่องจักรการดำเนินงานโครงการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
กระบวนการรื้อส่วนร่วม	☐				
การออกแบบบูรณา	☐				
สั่งคำนวณความสะอาดร่วม	☐				
การบริหารจัดการตนเอง	☐				
มีความเห็นชอบ	☐				
มีแหล่งที่มาของรายได้แยกกัน	☐				

แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ

เรื่อง การพัฒนาโครงการ Cohousing ในประเทศไทย : กรณีศึกษา โครงการ TEN Bangkok

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

1.1 ชื่อ นามสกุล.....

1.2 หน่วยงานที่ทำ.....

1.3 ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง

1.4 บทบาทในการทำงาน

1.5 ความเห็นด้านแนวคิดการพัฒนาโครงการ TEN Bangkok กับแนวคิดCo-housing

1.6 ความเห็นด้านกระบวนการดำเนินงานของโครงการ TEN Bangkok กับแนวคิดCo-housing

1.7 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อพัฒนาการอยู่อาศัยที่ TEN Bangkok

ความเห็นในการพัฒนาโครงการCo-housingในประเทศไทย

6.1 ต่อผู้พัฒนาภาคเอกชน

6.2 ต่อผู้พัฒนาภาครัฐบาล

พระราชบัญญัติ

การจัดสรรที่ดิน

พ.ศ. 2543

ถูกต้องดุกฎหมาย ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ.2543

เป็นปีที่ 55 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศ

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน

พระราชบัญญัตินี้นับเป็นบัญญัตินางประการเกี่ยวกับการจ้ากสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 48 และมาตรา 50 ของรัฐธรรมบัญญัติแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ ให้อาทัยอันใจความนับบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัตินี้ไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ.2543"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป*

(ประกาศใน ราช. 117 ก ตอนที่ 45)

วันลง ราช. 23 พฤษภาคม 2543)

มาตรา 3 ให้ยกเลิกประกาศของพระปธน. ฉบับที่ 286 ลงวันที่ 24 พฤษภาคม พ.ศ.2515

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มาตรการ 4 ให้พระราชบัญญัตินี้

“การจัดสรรที่ดิน” หมายความว่า การจ้าหน่ายที่ดินที่ได้แบ่งเป็นแปลงย่อยรวมกันตั้งแต่สิบแปลงขึ้นไป ไม่ว่าจะเป็นการแบ่งจากที่ดินแปลงเดียวหรือแบ่งจากที่ดินหลายแปลงที่มีพื้นที่ติดต่อกันโดยได้รับทรัพย์สินหรือประโภชันเป็นค่าตอบแทน และให้หมายความรวมถึงการดำเนินการดังกล่าวที่ได้มีการแบ่งที่ดินเป็นแปลงย่อยไว้ไม่ถึงสิบแปลงและต่อมาได้แบ่งที่ดินแปลงเดิมเพิ่มเติมภายในสามปี เมื่อรวมกันแล้วมีจำนวนทั้งหมดตั้งแต่สิบแปลงขึ้นไปด้วย

“สิทธิในที่ดิน” หมายความว่า กรรมสิทธิ์และให้หมายความรวมถึงสิทธิครอบครองด้วย

“ในอนุญาต” หมายความว่า ในอนุญาตให้การจัดสรรที่ดิน

“ผู้จัดสรรที่ดิน” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ทำการจัดสรรที่ดินและให้หมายความรวมถึงผู้รับใบอนุญาตด้วย

“ผู้ซื้อที่ดินจัดสรร” หมายความว่า ผู้ซื้อสิ่งปลูกสร้างที่ดินเพื่อให้ได้มาซึ่งที่ดินจัดสรรและให้หมายความรวมถึงผู้รับใบอนุญาตในที่ดินคนต่อไปด้วย

“บริการสาธารณูปโภค” หมายความว่า การให้บริการหรือสิ่งอำนวยความสะดวกในโครงการจัดสรรที่ดินที่กำหนดไว้ในโครงการที่ขออนุญาตจัดสรรที่ดินตามมาตรา 23 (4)

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการจัดสรรที่ดินกรุงเทพมหานครและคณะกรรมการจัดสรรที่ดินจังหวัด

“หนังสือแจ้งหน้าที่” หมายความว่า เอกสารแจ้งที่ดินซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติการในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

(สำนัก พาณิช ศัพท์ และนิยามของกฎหมายทุกด้าน อุ “CD พจนานุกรมกฎหมาย” : สุจริพิพาต)

มาตรการ 5 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่

(1) การจัดสรรที่ดินของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่นหรือองค์กรอื่นของรัฐที่อำนวยหน้าที่ทำการจัดสรรที่ดินตามกฎหมาย

(2) การจัดสรรที่ดินที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายอื่น

มาตรการ 6 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎหมายที่ดินเพื่อปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่ดินที่เกินอัตราทักษิณพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎหมายนี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมวด 2

การขออนุญาตจัดสรรที่ดิน

มาตรา 21 ห้ามมิให้ผู้ใดทำการจัดสรรที่ดิน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ
การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

มาตรา 22 ผู้ใดขอแบ่งแยกที่ดินเป็นแปลงย่อยมีจำนวนตั้งแต่สิบแปลงขึ้นไป และไม่อาจแสดงให้
เป็นที่เชื่อได้ว่าวิธีการแบ่งแยกที่ดินเพื่อการจัดสรรที่ดิน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เจ้งให้ผู้ขอคำนินการ
ขึ้นคำขอทำการจัดสรรที่ดินและรอการคำนินการเรื่องการแบ่งแยกที่ดินไว้ก่อน หากผู้ขอไม่เห็นด้วยให้มี
สิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภัยในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ภัยในกำหนดสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการได้รับอุทธรณ์
ถ้าคณะกรรมการมิได้มีคำวินิจฉัยภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้พนักงานเจ้าหน้าที่คำนินการเรื่องการแบ่ง
แยกที่ดินนั้นต่อไป

เมื่อคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นประการไดแล้ว ให้แจ้งคำวินิจฉัยเป็นหนังสือให้ผู้
อุทธรณ์ทราบภัยในเจด้วนนับแต่วันที่คณะกรรมการมีคำวินิจฉัย คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

มาตรา 23 ผู้ใดประสงค์จะทำการจัดสรรที่ดินให้ยื่นคำขอคือพนักงานที่ดินจังหวัดหรือ
เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสาขาแห่งท้องที่ซึ่งที่ดินนั้นตั้งอยู่ พร้อมหลักฐานและรายละเอียดดังต่อไปนี้

(1) โฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ที่มีชื่อผู้ขอใบอนุญาตทำการจัดสรรที่ดินเป็นผู้
มีสิทธิในที่ดิน โดยที่ดินนั้นต้องปิดอดจากบุรุนสิทธิใดๆ เว้นแต่บุรุนสิทธิในมูลข้อขายอสังหาริมทรัพย์

(2) ใบกรณีที่ที่ดินที่ขอทำการจัดสรรที่ดินมีบุรุนสิทธิในมูลข้อขายอสังหาริมทรัพย์ หรือภาระการ
จำนวน ให้แสดงบันทึกความยินยอมให้ทำการจัดสรรที่ดินของผู้ทรงบุรุนสิทธิหรือผู้รับจำนำลงและจำนวน
เดินที่ผู้ทรงบุรุนสิทธิหรือผู้รับจำนำลงจะได้รับชำระหนี้จากที่ดินแปลงย่อยแต่ละแปลง และต้องระบุด้วยว่าที่
ดินที่เป็นสารบัญไปก่อนหรือที่ดินที่ใช้เพื่อบริการสาธารณูปมิตรนั้นจะได้รับชำระหนี้บุรุนสิทธิหรือจำนำลงดังกล่าว

(3) แผนผังแสดงจำนวนที่ดินแปลงย่อยที่จะขอจัดสรรและเนื้อที่โดยประมาณของแต่ละแปลง

(4) โครงการปรับปรุงที่ดินที่ขอจัดสรร การจัดให้มีการสาธารณูปโภคและบริการสาธารณูปะ รวม
ทั้งการปรับปรุงอื่นตามควรแก่สภาพของท้องถิ่น โดยแสดงแผนผัง รายละเอียด และรายการก่อสร้าง
ประมาณการค่าก่อสร้าง และกำหนดเวลาที่จะจัดทำให้แล้วเสร็จ ในกรณีที่ได้มีการปรับปรุงที่ดินที่ขอที่ดิน
ให้แสดงแผนผังรายละเอียดและรายการก่อสร้างที่ได้จัดทำแล้วเสร็จนั้นด้วย

(5) แผนงาน โครงการ และระยะเวลาการบำรุงรักษาสาธารณูปโภค

(6) วิธีการจ้านายที่ดินจัดสรรและการชำระราคาหรือค่าตอบแทน

- (7) ภาระผูกพันต่างๆ ที่บุคคลอื่นมีส่วนได้เสียเกี่ยวกับที่ดินที่ขอจัดสรรนั้น
- (8) แบบสัญญาจะซื้อขายที่ดินจัดสรร
- (9) ที่ดึงสำนักงานของผู้ขอใบอนุญาตทำการจัดสรรที่ดิน
- (10) ชื่อธนาคาร หรือสถาบันการเงินที่คณะกรรมการจัดสรรที่ดินกลางกำหนด ซึ่งจะเป็นผู้ค้าประภัน การจัดให้มีสาธารณูปโภคหรือบริการสาธารณูปโภคหรือการปรับปรุงที่ดิน และค้ำประกันการบำรุงรักษาสาธารณูปโภคและบริการสาธารณูปโภค

มาตรา 24 ในกรณีที่คณะกรรมการห็นสมควรอนุญาตให้ผู้ใดทำการจัดสรรที่ดินและผู้นั้นยังไม่ได้จัดให้มีสาธารณูปโภคหรือบริการสาธารณูปโภคหรือการปรับปรุงที่ดินหรือดำเนินการซึ่งไม่ได้แล้วเสร็จตามแผนผังและโครงการ คณะกรรมการจะต้องให้ผู้ขอใบอนุญาตทำการจัดสรรที่ดินจัดทำธนาคารหรือสถาบันการเงินที่คณะกรรมการจัดสรรที่ดินกลางกำหนดมาทำสัญญาค้ำประกันกับคณะกรรมการว่าผู้ขอใบอนุญาตทำการจัดสรรที่ดินไม่จัดให้มีสาธารณูปโภคหรือบริการสาธารณูปโภคหรือการปรับปรุงที่ดินให้แล้วเสร็จตามแผนผัง โครงการ และกำหนดเวลาที่ได้วางอนุญาตไว้ หรือมีกรณีเช่นใดว่าจะไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามที่ได้วางอนุญาต ธนาคารหรือสถาบันการเงินผู้ค้ำประกันต้องชำระเงินให้แก่คณะกรรมการตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนดไว้ในสัญญาค้ำประกันภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนดเพื่อคณะกรรมการจะได้ใช้เงินนั้นในการดำเนินการจัดให้มีสาธารณูปโภคหรือบริการสาธารณูปโภคหรือปรับปรุงที่ดินนั้นให้แล้วเสร็จตามแผนผังและโครงการที่ได้วางอนุญาต และถ้ามีเงินเหลือให้คืนแก่ผู้ค้ำประกันโดยไม่หักขั้น

คณะกรรมการอาจอนุญาตให้ผู้ค้ำประกันรับไปดำเนินการจัดให้มีสาธารณูปโภคหรือบริการสาธารณูปโภคหรือปรับปรุงที่ดินให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนดแทนการเรียกให้ผู้ค้ำประกันชำระเงินก็ได้ ถ้าผู้ค้ำประกันไม่เริ่มทำการในเวลาอันควรหรือไม่ทำให้แล้วเสร็จภายในกำหนด คณะกรรมการมีอำนาจเรียกให้ผู้ค้ำประกันชำระเงินดังกล่าวตามวรรคหนึ่งได้

ในกรณีที่คณะกรรมการให้ผู้ขอใบอนุญาตทำการจัดสรรที่ดินจัดทำธนาคารหรือสถาบันการเงินมาทำสัญญาค้ำประกันตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการต้องให้ผู้ขอใบอนุญาตทำการจัดสรรที่ดินกำหนดสื紹รับรองกับคณะกรรมการด้วยว่า ถ้าจำนวนเงินที่ผู้ค้ำประกันได้ค้ำประกันไว้ไม่เพียงพอแก่การดำเนินการตามวรรคหนึ่งดี หรือผู้ค้ำประกันไม่จ่ายเงินตามที่ประภันไว้ทั้งหมดหรือบางส่วนก็ดี ผู้ขอใบอนุญาตทำการจัดสรรที่ดินจะเป็นผู้จ่ายเงินตามจำนวนที่ขาดให้คณะกรรมการเพื่อดำเนินการให้แล้วเสร็จ

ในกรณีที่มีการพิดสัญญาที่ทำกับคณะกรรมการ ให้ประธานคณะกรรมการมีอำนาจฟ้องและต่อสู้คดีในนามคณะกรรมการ

การเก็บรักษาเงิน การนำส่งเงิน และการเบิกจ่ายเงิน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการจัดสรรที่ดินกลางกำหนด

มาตรา 25 การพิจารณาแผนผัง โครงการ และวิธีการในการจัดสรรที่ดินให้กับคณะกรรมการกระทำให้แล้วเสร็จภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่เจ้าหน้าที่ดินจังหวัดหรือเจ้าหน้าที่ดินจังหวัดสาขาได้รับคำขอ ถ้าคณะกรรมการไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยขั้นตอนที่มีเหตุผลอันสมควรให้อีกว่าคณะกรรมการได้ให้ความเห็นชอบแผนผัง โครงการ และวิธีการในการจัดสรรที่ดินนั้นแล้ว

การพิจารณาแผนผัง โครงการ และวิธีการในการจัดสรรที่ดินตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามขั้นตอนหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการจัดสรรที่ดินกลางกำหนด

มาตรา 26 ในกรณีที่คณะกรรมการไม่เห็นชอบหรือมีคำสั่งไม่อนุญาตให้ทำการจัดสรรที่ดินผู้ขอในอนุญาตทำการจัดสรรที่ดินมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการจัดสรรที่ดินกลางภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง และให้คณะกรรมการจัดสรรที่ดินกลางวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ หากคณะกรรมการจัดสรรที่ดินกลางไม่วินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้อีกว่าผู้อุทธรณ์ได้รับความเห็นชอบหรือได้รับอนุญาตให้ทำการจัดสรรที่ดิน

มาตรา 27 การออกใบอนุญาตให้ทำการจัดสรรที่ดิน ให้คณะกรรมการออกใบอนุญาตภายในกำหนดเดือนนับแต่

(1) วันที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบหรืออีว่าได้ให้ความเห็นชอบ แผนผัง โครงการและวิธีการในการจัดสรรที่ดินตามมาตรา 25 หรือ

(2) วันที่ได้รับทราบคำวินิจฉัยของคณะกรรมการจัดสรรที่ดินกลางกรณีที่คณะกรรมการจัดสรรที่ดินกลางเห็นควรอนุญาตให้ทำการจัดสรรที่ดิน หรือนับแต่วันที่อีว่าผู้อุทธรณ์ได้รับอนุญาตให้ทำการจัดสรรที่ดินตามมาตรา 26

เมื่อคณะกรรมการออกใบอนุญาตให้ผู้ใดทำการจัดสรรที่ดินแล้ว ให้คณะกรรมการแจ้งให้ผู้ทำการจัดสรรที่ดินทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

มาตรา 28 เมื่อได้ออกใบอนุญาตให้ผู้ใดทำการจัดสรรที่ดินแล้ว ให้คณะกรรมการรับส่งใบอนุญาตหรือมอบแก่แผนผัง โครงการ และวิธีการที่คณะกรรมการอนุญาตไปยังหน้างานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ ซึ่งที่ดินจัดสรรนั้นตั้งอยู่ เพื่อให้จดแจ้งในโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการว่าที่ดินนั้นอยู่ภายใต้การจัดสรรที่ดิน และเมื่อได้ออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ที่แบ่งแยกเป็นแปลงย่อยแล้ว ให้จดแจ้งไว้ในโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ที่แบ่งแยกทุกฉบับ

มาตรา 29 การโழมพาโครงการจัดสรรที่ดินในส่วนที่เกี่ยวกับรายการที่กำหนดไว้ในมาตรา 23 ข้อความในโழมพาจะต้องตรงกับหลักฐานและรายละเอียดที่กำหนดไว้ในกำหนดอนุญาตด้วย

มาตรา 30 ในกรณีที่ที่ดินจัดสรรมีบุริสิทธิในมูลชื่อขายของสหกรณ์ทรัพย์ หรือการดำเนินองค์คิดอยู่ เมื่อได้ออกโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ที่ดินที่แบ่งแยกเป็นแปลงย่อยแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จดแจ้งบุริสิทธิหรือการดำเนินองค์นี้ในโฉนดที่ดินหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ที่แบ่งแยกเป็นแปลงย่อยทุกฉบับ พื้นที่ระบุจำนวนเงินที่ผู้ทรงบุริสิทธิหรือผู้รับจำนำจะได้รับชำระหนี้จากที่ดินแปลงย่อยแต่ละแปลงในสารบัญสำหรับจดทะเบียนด้วย และให้อีว่าที่ดินแปลงย่อยแต่ละแปลงเป็นประภันหนึ่บุริสิทธิหรือหนี้จำนำตามจำนวนเงินที่ระบุไว้ในนั้น

ให้ที่ดินอันเป็นสาธารณูปโภคและที่ดินที่ใช้เพื่อบริการสาธารณะปลดจากบุริสิทธิในมูลชื่อขาย

หมวด 3

การดำเนินการจัดสรรที่ดิน

มาตรา 31 ให้ผู้จัดสรรที่ดินแสดงใบอนุญาต แผนผัง โครงการ และวิธีการตามที่คณะกรรมการ
อนุญาตไว้ในที่ดินเพื่อได้รับ ณ สำนักงานที่ทำการจัดสรรที่ดิน

ด้านอนุญาตสูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญให้ผู้จัดสรรที่ดินยื่นคำขอรับใบแทนตามแบบที่คณะกรรมการจัดสรรที่ดินกลางกำหนดต่อคณะกรรมการภายนอกในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบการสูญหายหรือชำรุด

มาตรา 32 ด้านผู้จัดสรรที่ดินประسังจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนผัง โครงการ หรือวิธีการที่ได้รับ
อนุญาต ให้ผู้จัดสรรที่ดินยื่นคำขอต่อเจ้าหน้าที่ที่ดินจังหวัดหรือเจ้าหน้าที่ที่ดินจังหวัดสาขาตามแบบที่
คณะกรรมการจัดสรรที่ดินกลางกำหนด พร้อมทั้งแผนผัง โครงการ หรือวิธีการที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลง
พร้อมกับหนังสือขึ้นของธนาคารหรือสถาบันการเงินผู้ที่มีประกันเพื่อเสนอให้คณะกรรมการพิจารณา

ในการพิจารณาแก้ไขเปลี่ยนแปลงแผนผัง โครงการ หรือวิธีการที่ได้ยื่นไว้ตามวรรคหนึ่ง ให้นำ
มาตรา 25 มาตรา 26 มาตรา 27 มาตรา 28 และมาตรา 30 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 33 เมื่อได้รับใบอนุญาตแล้วห้ามมิให้ผู้จัดสรรที่ดินดำเนินการรวมกับบุคคลใดอันก่อให้เกิด^{ก่อให้เกิด}
ภาระผูกพันแก่ที่ดินอันเป็นสาธารณูปโภคและที่ดินที่ใช้เพื่อบริการสาธารณูปโภค เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็น^{จะได้รับอนุญาตเป็น}
หนังสือจากคณะกรรมการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการจัดสรรที่ดินกลาง
กำหนด

การก่อให้เกิดภาระผูกพันแก่ที่ดินอันนอกเหนือที่ดินอันเป็นสาธารณูปโภคและที่ดินที่ใช้เพื่อบริการ
สาธารณูปโภค ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการจัดสรรที่ดินกลางกำหนด

มาตรา 34 สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินจัดสรรระหว่างผู้จัดสรรที่ดินกับผู้ซื้อที่ดินจัดสรรต้องทำตาม
แบบที่คณะกรรมการจัดสรรที่ดินกลางกำหนด

สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินตามวรรคหนึ่งส่วนใด หากมิได้ทำตามแบบที่คณะกรรมการจัดสรรที่ดิน
กลางกำหนดและไม่เป็นคุณค่าผู้ซื้อที่ดินจัดสรร สัญญาส่วนนั้นไม่มีผลใช้บังคับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มาตรา 35 ในการชำระราคាដิน หรือการชำระหนี้บุริมสิทธิในมูลดื้อขายของสังหาริมทรัพย์หรือ
หนี้จำนำของผู้ซื้อที่ดินจัดสรร ให้ผู้รับเงินออกหลักฐานเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้รับเงินให้แก่ผู้ซื้อที่ดิน
จัดสรร และให้อีกว่าหลักฐานการชำระเงินดังกล่าวเป็นหลักฐานแสดงการชำระราคាដินจัดสรร

มาตรา 36 ในการจัดทำทะเบียนสิทธิและนิติกรรมโอนที่ดินที่ทำการจัดสรรให้แก่ผู้ซื้อที่ดินจัดสรร
ตามสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินจัดสรร ผู้จัดสรรที่ดินต้องโอนที่ดินให้แก่ผู้ซื้อที่ดินจัดสรรโดยปลดจาก
บุริมสิทธิในมูลดื้อขายของสังหาริมทรัพย์และการการจำนำอยู่ที่ดินนั้น

ถ้าผู้จัดสรรที่ดินไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ซื้อที่ดินจัดสรรมีสิทธิชำระหนี้บุริมสิทธิในมูลดื้อ
ขายของสังหาริมทรัพย์หรือหนี้จำนำของต่อผู้ทรงบุริมสิทธิหรือผู้รับจำนำองได้ โดยให้อีกว่าเป็นการชำระราคាដินแก่ผู้จัดสรรที่ดินด้วย

มาตรา 37 เมื่อผู้ซื้อที่ดินจัดสรรได้ชำระราคាដินครบถ้วนตามสัญญาจะซื้อจะขายแล้ว ให้อีกว่าที่
นั้นพ้นจากการยึดหรืออายัดทั้งปวง ให้ผู้ซื้อที่ดินจัดสรรนำหลักฐานเป็นหนังสือที่แสดงว่าได้ชำระราคากลาง
ดังกล่าวพร้อมด้วยหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินมาของจัดทำทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามสัญญาจะซื้อจะขาย
ที่ดินจัดสรรต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อได้รับเอกสารและหลักฐานดังกล่าวแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่
ดำเนินการจัดทำทะเบียนสิทธิและนิติกรรมให้แก่ผู้ซื้อที่ดินจัดสรรต่อไป

ถ้าที่ดินจัดสรรตามวรรคหนึ่งมีการทำทะเบียนบุริมสิทธิในมูลดื้อขายของสังหาริมทรัพย์หรือการ
จำนำและมีหลักฐานการชำระหนี้บุริมสิทธิหรือจำนำของครบถ้วนแล้ว ให้ที่ดินนั้นปลดจากบุริมสิทธิใน
มูลดื้อขายของสังหาริมทรัพย์หรือการชำระหนี้จำนำ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำทะเบียนสิทธิและนิติกรรมให้
แก่ผู้ซื้อที่ดินจัดสรร

ในกรณีที่ผู้ซื้อที่ดินจัดสรรไม่สามารถนำหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินมาแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่
ได้พระบุคคลอื่นยึดอีกหรือครอบครองไว้ เมื่อผู้ซื้อที่ดินจัดสรรร้องขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเรียก
หนังสือแสดงสิทธิในที่ดินจากบุคคลที่ยึดอีกหรือครอบครองไว้มาดำเนินการจัดทำทะเบียนสิทธิและนิติกรรม
ให้แก่ผู้ซื้อที่ดินจัดสรรได้

เมื่อพนักงานคืนสินบนนั้นแล้วที่บุคคลที่ยึดอีกหรือครอบครองหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินได้
รับแจ้งหรืออีกว่าได้รับแจ้งคำสั่นักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกใบแทนหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินเพื่อดำเนิน
การจัดทำทะเบียนสิทธิและนิติกรรมให้แก่ผู้ซื้อที่ดินจัดสรรได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มาตรา 38 ถ้าผู้จัดสรรที่ดินประมงก็จะโอนใบอนุญาต ให้เขียนคำขอต่อคณะกรรมการตามแบบที่คณะกรรมการการจัดสรรที่ดินกางกำหนด

เมื่อคณะกรรมการเห็นว่าการโอนนั้นไม่เป็นที่เสียหายแก่ผู้ซื้อที่ดินจัดสรรและธนาคารหรือสถาบันการเงินซึ่งเป็นผู้ก้าวไปรับตามมาตรา 24 หรือมาตรา 43 วรรคสอง ได้ยินยอมด้วยแล้ว ให้คณะกรรมการอนุญาตให้โอนใบอนุญาตให้แก่ผู้รับโอน

คำขอเมื่อยังไม่ได้โอนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 39 เมื่อได้โอนใบอนุญาตให้แก่ผู้รับโอนแล้ว ให้นำระดับสิทธิและหน้าที่ของผู้โอนซึ่งมีต่อผู้ซื้อที่ดินจัดสรรยกไปยังผู้รับโอน

มาตรา 40 ในกรณีที่ผู้จัดสรรที่ดินตาย ให้ผู้จัดการมรดกหรือทายาทเขียนคำขอรับโอนใบอนุญาตตามแบบที่คณะกรรมการการจัดสรรที่ดินกางกำหนดต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้จัดสรรที่ดินตาย หรือภายในกำหนดเวลาที่คณะกรรมการเห็นสมควรขยายให้ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนแล้วเห็นว่าผู้เขียนคำขอมีสิทธิในที่ดินที่จัดสรร ให้คณะกรรมการโอนใบอนุญาตให้แก่ผู้เขียนคำขอรับโอน และให้คณะกรรมการแจ้งให้ธนาคารหรือสถาบันการเงินและผู้ซื้อที่ดินจัดสรรทราบ

ถ้าผู้จัดสรรที่ดินที่ที่ตายไม่มีผู้จัดการมรดกหรือทายาท หรือมีแต่ผู้จัดการมรดกหรือทายาทไม่ได้เขียนคำขอต่อคณะกรรมการภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ซื้อที่ดินจัดสรรชำระราคาที่ดินตามสัญญาจะซื้อขายต่อสำนักงานทั่วไป แต่ให้นำมาตรา 24 วรรคหนึ่ง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อผู้ซื้อที่ดินจัดสรรได้ชำระราคาที่ดินครบถ้วนตามสัญญาจะซื้อขายแล้ว ให้นำมาตรา 37 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่ผู้จัดสรรที่ดินตาย ไม่ว่าจะมีผู้จัดการมรดกหรือทายาทผู้รับโอนใบอนุญาตต่อไปหรือไม่ ให้อธิบดีธนาคารหรือสถาบันการเงินที่เป็นผู้ก้าวไปรับตามมาตรา 24 หรือมาตรา 43 วรรคสอง ยังคงผูกพันอยู่ตามสัญญาคำประกันนั้น

มาตรา 41 เมื่อมีการบังคับคดีที่ดินที่ทำการจัดสรรของผู้จัดสรรที่ดิน ให้ผู้ซื้อที่ดินจัดสรรชำระราคาที่ดินตามสัญญาจะซื้อขายต่อเจ้าพนักงานบังคับคดีหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ แล้วแต่กรณีแทนการชำระต่อนบุคคลที่กำหนดไว้ในสัญญา และในระหว่างที่ผู้ซื้อที่ดินจัดสรรมิได้ปฏิบัติผลิตสัญญาจะซื้อขาย ให้คณะกรรมการออกคดศาลหรือดำเนินการที่ดินจัดสรรนั้นไว้ก่อน เว้นแต่จะเป็นการขาดสภาพคล่องที่ดินจัด

สรุปทั้งโครงการตามวาระครั้งที่

เมื่อผู้ชี้อธิบายจัดสรรทำภาระราคาก่อสร้างด้านความสัญญาจะซื้อขายแล้ว ให้ก่อจัดสรรนั้นพ้นจากการยึด อาจด้วย การจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม ให้นำความในมาตรา 37 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อได้จดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมให้แก่ผู้ชี้อธิบายจัดสรรแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้เจ้าพนักงานบังคับคดีหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทราบถึงการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม และการพ้นจากการยึด อาจด้วย การบังคับคดีของที่ดินแปลงนั้นภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

ในการขายหอคคลาดที่ดินจัดสรรทั้งโครงการ ผู้ซื้อจะต้องรับโอนในอนุญาตให้ทำการจัดสรรที่ดิน และรับไปทั้งสิทธิและหน้าที่ที่ผู้จัดสรรที่ดินมีต่อผู้ชี้อธิบายจัดสรร

มาตรา 42 ในกรณีดินบุคคลเป็นผู้ดำเนินการจัดสรรที่ดินและนิติบุคคลนั้นต้องเลิกไปโดยชั่วคราวได้ ดำเนินการตามแผนผังและโครงการที่ดินอนุญาตหรือดำเนินการซึ่งไม่ครบถ้วน ให้นำมาตรา 40 วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่มาใช้บังคับโดยอนุโลม

**ศูนย์วิทยหัวพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

หน้า ๔๓
เล่ม ๑๒๕ ตอนพิเศษ ๒๙ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

ข้อกำหนด

เกี่ยวกับการจัดสรรที่ดินเพื่อที่อยู่อาศัยและพาณิชยกรรมกรุงเทพมหานคร

พ.ศ. ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ (๑) และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๗ คณะกรรมการจัดสรรที่ดินกรุงเทพมหานคร ออกข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดทำแผนผังโครงการและวิธีการในการจัดสรรที่ดิน โดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการจัดสรรที่ดินกลางไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อกำหนดนี้เรียกว่า “ข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดสรรที่ดินเพื่อที่อยู่อาศัยและพาณิชยกรรมกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ข้อกำหนดนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพื้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดสรรที่ดินกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๔๔

(๒) ข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดสรรที่ดินกรุงเทพมหานคร ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๖)

ข้อ ๔ บรรดาข้อกำหนด ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับข้อกำหนดนี้ให้ใช้ข้อกำหนดนี้แทน

ข้อ ๕ ในกรณีที่คณะกรรมการจัดสรรที่ดินกรุงเทพมหานครพิจารณาเห็นเป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจและสังคม โดยคำนึงถึงประโยชน์ของการจัดสรรที่ดิน ที่ดังของที่ดิน การผังเมือง คณะกรรมการจัดสรรที่ดินกรุงเทพมหานครจะผ่อนผันการปฏิบัติตามข้อกำหนดนี้เป็นการเฉพาะรายก็ได้

ทั้งนี้ การผ่อนผันตามวรรคหนึ่งด้องไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานตามประกาศคณะกรรมการจัดสรรที่ดินกลาง เรื่อง กำหนดนโยบายการจัดสรรที่ดินเพื่อที่อยู่อาศัยและพาณิชยกรรม

หมวด ๑

หลักเกณฑ์การจัดทำแผนผัง โครงการ และวิธีการในการจัดสรรที่ดิน

ข้อ ๖ แผนผังการจัดสรรที่ดิน ในการขออนุญาตทำการจัดสรรที่ดิน ผู้ขอต้องจัดให้มี แผนผังการจัดสรรที่ดินนี้

หน้า ๔๘

เล่ม ๑๒๕ ตอนพิเศษ ๒๑ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

๖.๑ แผนผังสังเขป ได้แก่ แผนผังที่แสดง

- (๑) ที่ดินบริเวณการจัดสรรที่ดิน
- (๒) ลักษณะบริเวณที่ดินโดยรอบ
- (๓) เส้นทางที่เข้าออกสู่บริเวณการจัดสรรที่ดิน จากทางหลวงหรือทาง

สาธารณูปโภค

(๔) การใช้ประโยชน์ที่ดินภายใต้กฎหมายว่าด้วยการผังเมือง โดยระบุข้อความต่อไปนี้ คือ “ที่ดินที่ขอทำการจัดสรร ตั้งอยู่ในบริเวณ..... (ระบุรายละเอียดตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมืองแต่ละประเภท)”

๖.๒ แผนผังบริเวณรวม ได้แก่ แผนผังที่แสดง

- (๑) รูปต่อแปลงเอกสารสิทธิ์ที่นำมาทำการจัดสรรที่ดิน
- (๒) รายละเอียดของที่สาธารณะประโยชน์ค้าง ๆ ที่อยู่ภายใต้กฎหมายและบริเวณที่ติดต่อกันที่ดินที่ขอจัดสรร
- (๓) เงื่อนไขเกี่ยวกับที่ดิน ทั้งของราชการและส่วนบุคคล
- (๔) ในกรณีที่มีโครงการต่อเนื่องเป็นลายลากโครงการ ให้แสดงการเชื่อมต่อของโครงการทั้งหมดไว้ในแผนผังบริเวณรวมด้วย

๖.๓ แผนผังการแบ่งแปลงที่ดิน ได้แก่ แผนผังที่แสดง

(๑) การแบ่งแปลงที่ดินแปลงย่อยเพื่อการจัดจำหน่ายโดยให้ระบุประเภทการใช้ที่ดินแต่ละแปลง

(๒) การแบ่งแปลงที่ดินเพื่อจัดทำสาธารณูปโภคบริการสาธารณะและเส้นทางถนน

๖.๔ แผนผังระบบสาธารณูปโภคและบริการสาธารณะ ได้แก่ แผนผังที่แสดงรายละเอียดของระบบสาธารณูปโภคและบริการสาธารณะที่จะจัดให้มี ได้แก่

- (๑) ระบบไฟฟ้า
- (๒) ระบบประปา
- (๓) ระบบการระบายน้ำ
- (๔) ระบบบำบัดน้ำเสีย
- (๕) ระบบถนนและทางเท้า
- (๖) สวน สนามเด็กเล่น สนามกีฬา
- (๗) ระบบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

หน้า ๔๕

เล่ม ๑๒๔ ตอนพิเศษ ๒๑ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

แผนผังทุกรายการจะต้องแสดงรายละเอียดของสิ่งที่ปรากฏอยู่ในสภาพปัจจุบัน และสภาพหลังจากการปรับปรุงพื้นที่แล้วรายละเอียดของสิ่งที่ต้องแสดงในแผนผังแต่ละรายการให้เป็นไปตามประกาศของคณะกรรมการจัดสรรที่ดินกรุงเทพมหานคร และจะต้องจัดทำบนกระดาษขนาดมาตรฐาน A ๑ โดยให้มุ่งค้านล่างขว่าจะต้องแสดงดังนี้แผนผังที่ต่อ กัน (ในกรณีที่ต้องแสดงแผนผังเกินกว่า ๑ แผ่น) ชื่อโครงการ ชื่อและที่ดึงของสำนักงานจัดสรรที่ดิน ชื่อและลายมือชื่อของผู้ออกแบบและวิศวกรผู้ดำเนินระบบค่าง ๆ พื้นที่ทั้งเลขที่เปลี่ยนใบอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพวิศวกรรมและหรือสถาปัตยกรรมด้วย

๓.๑ โครงการและวิธีการในการจัดสรรที่ดิน

ในการขออนุญาตจัดสรรที่ดิน นอกจากหลักฐานและรายละเอียดที่ต้องแสดงตามความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ และกฎหมายที่รองชี้อุดมความในพระราชบัญญัติการจัดสรรที่ดิน พ.ศ. ๒๕๔๓ แล้ว ผู้ขอต้องแสดงโครงการและวิธีการในการจัดสรรที่ดิน เพื่อเป็นหลักฐานการดำเนินงานในเรื่องค่าง ๆ ดังมีรายการต่อไปนี้

๓.๑ หลักฐานการอนุญาตยินยอมจากหน่วยงานผู้ดูแลรับผิดชอบแหล่งรองรับน้ำที่ (ในกรณีต้องได้รับอนุญาตหรือยินยอม)

๓.๒ หลักฐานผลการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม (ในกรณีต้องจัดทำ)

๓.๓ ในกรณีจัดระบบประปาที่ใช้บริการของการประปากรุงเทพมหานคร ลักษณะตามที่กำหนด สามารถให้บริการได้ หากจัดระบบประปาสัมปทานให้แสดงหลักฐานการได้รับสัมปทานประกอบกิจการประปา ตามประกาศของคณะกรรมการปฏิริหาริภัย ฉบับที่ ๔๔

๓.๔ วิธีการในการปรับปรุงพื้นที่ดิน การรวม การปรับແດ่งให้พื้นที่ดินเกิดความเหมาะสมในการปลูกสร้างอาคาร ทั้งนี้จะต้องกำหนดระดับความสูงด้านหน้าของพื้นดินและวัสดุที่นำมาใช้ในการคอมปริ่นที่ดิน ทั้งนิเวศส่วนจ้าน่าย และส่วนสาธารณูปโภค

๓.๕ วิธีการในการจัดจ้าน่ายที่ดินเปล่าและหรือที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้าง จันทร์น่ายโดยวิธีเงินสดหรือเงินฟ่อน ตามระยะเวลาที่ผู้ซื้อสามารถเลือกได้

๓.๖ วิธีการในการนำร่องรักษารากน้ำพืชป่าไม้หรือบริการสาธารณะ

๓.๗ การเรียกเก็บเงินค่าใช้บริการและค่าน้ำร่องรักษารากน้ำพืชป่าไม้

๓.๘ สิทธิของผู้ซื้อในการใช้หรือได้รับบริการจากบริการสาธารณะที่ผู้จัดสรรจัดให้มีในบริเวณการจัดสรรที่ดิน

หน้า ๕๐

เล่ม ๑๒๔ ตอนพิเศษ ๒๑ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

๗.๙ ภาระทุกพันต่าง ๆ ที่บุคคลอื่นนี้ส่วนได้เสียเกี่ยวกับที่ดินที่ขอจัดสรรนั้น

๗.๑๐ สัญญาหรือเงื่อนไขในการใช้ประโยชน์ที่ดินในที่ดินแปลงย่อยที่ผู้ซื้อจะต้องปฏิบัติเพื่อประโยชน์ต่อชุมชนทางด้านความสงบสุข ความปลอดภัย ความสวยงาม ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความเพิ่มพูนมูลค่าในทรัพย์สิน และขนบธรรมเนียมประเพณี

๗.๑๑ หลักฐานแสดงการอนุญาตหรือยินยอมของหน่วยงานอื่น ๆ (ถ้ามี)

หมวด ๒

ขนาดและเนื้อที่ของที่ดินที่ทำการจัดสรร

ข้อ ๘ ขนาดของที่ดินจัดสรร แบ่งเป็น ๓ ขนาด คือ

๘.๑ ขนาดเล็ก จำนวนแปลงย่อยเพื่อจำหน่ายไม่เกิน ๕๕ แปลง หรือเนื้อที่ทั้งโครงการต่ำกว่า ๑๕ ไร่

๘.๒ ขนาดกลาง จำนวนแปลงย่อยเพื่อจัดจำหน่ายตั้งแต่ ๑๐๐ - ๔๕๕ แปลง หรือเนื้อที่ทั้งโครงการ ๑๕ - ๑๐๐ ไร่

๘.๓ ขนาดใหญ่ จำนวนแปลงย่อยเพื่อจัดจำหน่ายตั้งแต่ ๔๐๐ แปลง หรือเนื้อที่ทั้งโครงการเกินกว่า ๑๐๐ ไร่

การจัดทำสาธารณูปโภคหรือบริการสาธารณูปโภคในโครงการจัดสรรที่ดินต้องทำในที่ดินที่มีชื่อผูกอยู่บนอุปยุตการทำจัดสรรที่ดินเป็นผู้มีสิทธิในที่ดินเท่านั้น

ข้อ ๙ การจัดสรรที่ดินเพื่อที่อยู่อาศัยและพาณิชยกรรม ที่ดินแปลงย่อยจะต้องมีขนาดและเนื้อที่ของที่ดินแยกเป็นประเภท ดังนี้

๙.๑ การจัดสรรที่ดินเพื่อการจำหน่ายเฉพาะที่ดิน หรือที่ดินพร้อมอาคารประเภทบ้านเดี่ยว ที่ดินแปลงย่อยต้องมีขนาดความกว้าง หรือ ความยาวไม่ต่ำกว่า ๑๒.๐๐ เมตร และมีเนื้อที่ไม่ต่ำกว่า ๕๐ ตารางวา หากความกว้างหรือความยาวไม่ได้ขนาดดังกล่าว ต้องมีเนื้อที่ไม่ต่ำกว่า ๖๐ ตารางวา

๙.๒ การจัดสรรที่ดิน เพื่อการจำหน่ายพร้อมอาคารประเภทบ้านแฝด ที่ดินแต่ละแปลงต้องมีความกว้างไม่ต่ำกว่า ๕.๐๐ เมตร และมีเนื้อที่ไม่ต่ำกว่า ๓๕ ตารางวา

๙.๓ การจัดสรรที่ดินเพื่อการจำหน่ายพร้อมอาคารประเภทบ้านแฝด หรืออาคารพาณิชย์ ที่ดินแต่ละแปลงต้องมีความกว้างไม่ต่ำกว่า ๕.๐๐ เมตร และมีเนื้อที่ไม่ต่ำกว่า ๑๖ ตารางวา

หน้า ๕๑

เล่ม ๑๒๔ ตอนพิเศษ ๒๑ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

ข้อ ๑๐ ระยะห่างของตัวอาคารจากเขตที่ดินและการเว้นช่องว่างระหว่างแปลงที่ดินให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

ข้อ ๑๑ ห้ามแบ่งแปลงที่ดินเป็นแนวระเห็บ เป็นเศษเสี้ยวหรือมีรูปร่างที่ไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้

ข้อ ๑๒ เพื่อประโยชน์ในการจัดขนาด และจำนวนของระบบสาธารณูปโภคและบริการสาธารณะให้เพียงพอต่อการใช้ประโยชน์ในที่ดินของโครงการจัดสรรที่ดินในอนาคต ให้ที่ดินแปลงอื่นในโครงการจัดสรรที่ดินซึ่งมีเนื้อที่เกินกว่า ๑๐๐ ตารางวาขึ้นไปจะต้องนำรวมเพื่อคำนวณจำนวนแปลงที่ดินใหม่โดยใช้เกณฑ์เฉลี่ยเนื้อที่ ๑๐๐ ตารางวา ต่อ ๑ แปลง จำนวนแปลงที่ดินที่คำนวณได้จากเกณฑ์เฉลี่ยนี้ให้นำไปรวมกับจำนวนที่ดินแปลงย่อยที่จัดขนาดตามเกณฑ์กำหนดเพื่อใช้ในการกำหนดขนาดและจำนวนระบบสาธารณูปโภค และบริการสาธารณะตามข้ออื่น ๆ ต่อไป

หากลักษณะทั่วไปของการจัดสรรที่ดินเป็นการแบ่งที่ดินแปลงย่อยเป็นประเภท บ้านแฝด บ้านแคล瓦 และอาคารพาณิชย์รวมกันเกินกว่าร้อยละ ๕๐ ของพื้นที่จัดทำน้ำย่างทั้งโครงการ ให้ใช้เกณฑ์เฉลี่ยของเนื้อที่บ้านแฝด บ้านแคล瓦 และอาคารพาณิชย์ทุกแปลงในโครงการจัดสรรที่ดินนั้นเป็นเกณฑ์เฉลี่ยต่อ ๑ แปลง จำนวนแปลงที่ดินที่คำนวณได้จากเกณฑ์เฉลี่ยนี้ให้นำไปรวมกับจำนวนบ้านแฝด บ้านแคล瓦 และอาคารพาณิชย์ เพื่อใช้ในการกำหนดขนาดและจำนวนระบบสาธารณูปโภค และบริการสาธารณะตามข้ออื่น ๆ ต่อไป

หมวด ๓

ข้อกำหนดเพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการสาธารณูปโภค

ข้อ ๑๓ การกำหนดขนาดบ้านและสิ่งปลูกสร้างให้เป็นไปตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร

หมวด ๔

ข้อกำหนดเพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการรักษาความสะอาดสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๑๔ ระบบการระบายน้ำ

๑๔.๑ ในกรณีที่ระบบป้องกันน้ำท่วมใช้แบบพื้นที่ปิดล้อม (Polder System) ให้จัดสร้างคันกันน้ำ Jarvis สูงกว่าระดับน้ำสูงสุดที่เคยเกิดขึ้นในอดีต หรือที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตไม่น้อยกว่า ๕๐ ปี ไม่น้อยกว่า ๐.๓๐ เมตร ถ้าเป็นคันดินต้องมีพิภาระรากฐานไม่น้อยกว่า ๓.๐๐ เมตร ล้อมรอบพื้นที่

หน้า ๔๒

เล่ม ๑๒๕ ตอนพิเศษ ๒๑ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

โครงการจัดสรรงี่ดิน โดยให้อิสระคันกันน้ำดังกล่าวเป็นสาธารณูปโภคของโครงการจัดสรรงี่ดิน และจะต้องมีการตรวจสอบบำรุงให้มีสภาพการใช้งานไม่ตื้อยกเว้นเดิน

๑๔.๒ การระบายน้ำภายในพื้นที่โครงการจัดสรรงี่ดินที่ผ่านการใช้จากกิจกรรมต่าง ๆ และนำฝนจากพื้นที่ภายในโครงการโดยใช้ท่อหรือร่องระบายน้ำ ต้องได้รับการออกแบบอย่างถูกต้องตามหลักวิศวกรรมการระบายน้ำ (แหล่งน้ำ) วิศวกรรมโยธา และวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม

๑๔.๓ คุณภาพน้ำทึบที่ออกจากระบบการระบายน้ำและระบบบำบัดน้ำเสียของพื้นที่โครงการจัดสรรงี่ดินไปสู่แหล่งรองรับน้ำทึบ (คู คลอง หรือทางน้ำสาธารณะอื่นใด) จะต้องเป็นไปตามมาตรฐานน้ำทึบฉบับล่าสุดของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทึบจากที่ดินจัดสร์ หรือกฎหมายอื่นที่ใช้บังคับ

๑๔.๔ การระบายน้ำออกจากการจะต้องได้รับอนุญาตหรือยินยอมจากผู้คูแลรับผิดชอบแหล่งรองรับน้ำทึบนี้ ๆ

๑๔.๕ การคำนวณปริมาณน้ำและขีดความสามารถในการรองรับปริมาณน้ำของระบบการระบายน้ำให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ปริมาณน้ำฝน ใช้เกณฑ์ปริมาณฝนตกปกติโดยเฉลี่ยในควบอุบัติไม่น้อยกว่า ๕ ปี ของกรุงเทพมหานคร และการคำนวณปริมาณน้ำท่า (Runoff) ของระบบการระบายน้ำให้ใช้วิธีหลักเหตุผล (Rational Method) โดยที่สัมประสิทธิ์การไหลลงของน้ำฝนเฉลี่ยของที่ดินแปลงย่อยจะต้องมีค่าไม่ต่ำกว่า ๐.๖

(๒) ปริมาณน้ำเสียใช้เกณฑ์ปริมาณไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๕ ของน้ำใช้ได้ต้องไม่ต่ำกว่า ๑ ลูกบาศก์เมตร ต่อครัวเรือนต่อวัน

(๓) ปริมาณน้ำไหลเข้าระบบท่อระบายน้ำต่อวัน ต้องไม่ต่ำกว่า ๒๐ ลูกบาศก์เมตร ต่อความยาวท่อระบายน้ำ ๑ กิโลเมตร หรือค่าอิ่มความข้อมูลที่อ้างอิงซึ่งต้องเชื่อถือได้ในทางวิชาการ โดยต้องสอดคล้องกับประเภทวัสดุของท่อหรือระบายน้ำ

(๔) การคำนวณขีดความสามารถการระบายน้ำของท่อระบายน้ำโดยทั่วไปให้ใช้

$$\text{สมการແມນนิ่ง } (Q = \frac{A}{n} R^{2/3} S^{1/2})$$

โดย

$$Q = \text{อัตราการไหล}$$

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หน้า ๕๓

ເລີ່ມ ១២៥ ຕອນພິເສດ ២៩ ៩

ราชกิจจานเบกษา

๒๓ กมภพนธ์ ๒๕๕๐

A = พื้นที่หน้าตัดการไฟกล

R = รากมีชลกานต์ครับ

S = ความลาดเอียงของเส้นพลังงาน (Slope Of Energyline)

n = สัมประสิทธิ์ความบริรุณ

หากมีความจำเป็นต้องใช้สมการอื่นนอกเหนือจากสมการแม่นนั่งให้เขียนคำอธิบายและเหตุผลประกอบให้ชัดเจน

ท่อระบายน้ำจะต้องสามารถระบายน้ำตามปริมาณน้ำขึ้นต่ำที่กำหนดใน
ข้อ ๑๔.๔ (๑) ถึง ๑๔.๔ (๓) ได้ ในการนี้ที่ระดับน้ำของแหล่งแหล่งน้ำที่อยู่สูงกว่าระดับหลังท่อ
ระบายน้ำของโครงการจะต้องมีการคำนวณท่อส่วนที่joinน้ำ โดยแสดงผลของระดับน้ำย้อนกลับ (Back
Water Level) ที่เกิดจากการรวมน้ำของท่อตั้งก่อรากด้วย

๑๔.๖ ระบบการรับน้ำของโครงการจัดสรรที่ดิน จะต้องประกอบด้วย

(๖) ท่อระบายน้ำและน่อพัก (พร้อมฝา) หรือ

(๒) รางวัลนายหน้า พรีอมฟ้า

(๓) บ่อสูบน้ำหรือสถานีสูบ (ถ้ามี) ภายใต้ระบบการระบายน้ำจะต้องประกอบด้วยเครื่องสูบน้ำ ตะแกรงดักขยะ และบริเวณดักเศษคินทร์ราย ส่วนบ่อสูบน้ำหรือสถานีสูบน้ำบริเวณที่บรรจุกับระบบระบายน้ำสาธารณะ หรือแหล่งรองรับน้ำสาธารณะ ให้มีระดับน้ำเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งองค์ประกอบ เพื่อให้สามารถระบายน้ำออกได้ในกรณีที่ระดับน้ำของแหล่งรองรับน้ำสาธารณะภายนอกต่ำกว่าระดับน้ำภายในโครงการ

(๔) บ่อครัวจคณภาพน้ำทึ่งประจำที่ดินแปลงย่อย

(๔) บ่อตรวจคุณภาพน้ำทั้งรวมของโครงการ พร้อมตะแกรงดักขยะก่อนนำไปขาย

(๖) กรณีที่มีบ่อทันน้ำลงสู่ทางน้ำสาธารณะจะต้องจัดให้มีตะแกรงดักขยะก่อนระบายน้ำลงสู่ทางน้ำสาธารณะ

(๓) แหล่งร่องรับน้ำที่จากกระบวนการนำและจากระบบบำบัดน้ำเสีย

๑๕.๓) การจัดทำรายการค่านิวน์ของระบบการระบายน้ำ (ต้องนำเสนอรายการค่านิวน์
ประกอบกับแผนผังระบบการระบายน้ำ) จะต้องประกอบด้วย

(๙) กรณีที่ไม่ได้ระบุ

หน้า ๔๕

เล่ม ๑๒๘ ตอนพิเศษ ๒๑ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

- (๒) สูตรที่ใช้ในการคำนวณน้ำฝน - น้ำท่า
- (๓) สูตรที่ใช้ในการคำนวณชลศาสตร์การไหลของน้ำในท่อระบายน้ำ
- (๔) พื้นที่ร่องรับน้ำฝน หรือพื้นที่ระบายน้ำฝนลงสู่ท่อหรือร่างระบายน้ำ (ในหน่วยตารางเมตร หรือตารางกิโลเมตร) พร้อมค่าสัมประสิทธิ์การไหลของประจำพื้นที่ร่องรับน้ำฝน
- (๕) ปริมาณน้ำท่าที่จะเข้าสู่ท่อ หรือร่างระบายน้ำ (ในหน่วยลูกบาศก์เมตรต่อวินาที)
- (๖) ขนาดของท่อ หรือร่างระบายน้ำในแต่ละส่วนของระบบระบายน้ำ
- (๗) ความลาดเอียงของท่อ หรือร่างระบายน้ำ
- (๘) ความลาดเอียงของเส้นชลศาสตร์การไหล (Hydraulic Grade Line)
- (๙) ความเร็วของการไหลของน้ำในท่อ หรือร่างระบายน้ำ
- (๑๐) ความลึกของห้องท่อ หรือร่างระบายน้ำ (Invert Elevation)
- (๑๑) ขนาดของบ่อสูบน้ำหรือสถานีสูบ (ถังน้ำ) และต้องแสดงปริมาณน้ำท่าที่ระบายน้ำออกสู่แหล่งน้ำสาธารณะรวมทั้งระดับน้ำสูงสุดของแหล่งร่องรับน้ำทั้งของระบบการระบายน้ำของโครงการจัดสรรที่ดิน

รายการคำนวณทั้งหมดนี้ต้องจัดทำขึ้นตามหลักวิชาการและตามมาตรฐานทางวิศวกรรมการระบายน้ำ (แหล่งน้ำ) และวิศวกรรมโยธาสามารถตรวจสอบความเพียงพอและความนิ่นคงแข็งแรงของวัสดุที่ใช้ในระบบได้ โดยศูนย์คำนวณออกแบบต้องลงนามพร้อมส่งสำเนาใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

๑๔.๕ เงื่อนไขต่าง ๆ ที่ต้องปฏิบัติในการจัดทำแผนผังระบบการระบายน้ำ และการจัดทำรายการคำนวณทางวิชาการ ประกอบด้วย

- (๑) ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางภายในของท่อระบายน้ำขนาดลึกที่สุดไม่ต่ำกว่า ๔๐ เซนติเมตร ยกเว้นในกรณีเลือกใช้ระบบระบายน้ำเสียแยกจากระบบระบายน้ำฝน
- (๒) ท่อระบายน้ำที่นำมาจัดทำระบบการระบายน้ำจะต้องໄດ้รับมาตรฐานอุตสาหกรรม (มอก.) สำหรับใช้ในการระบายน้ำและ

- ก. ต้องเป็นวัสดุที่ทนทานต่อการกัดกร่อนของน้ำเสียและน้ำฝนໄได้
ข. ต้องรับน้ำหนักกดจากพื้นที่ด้านบน และยานพาหนะที่สัญจร

ท่านไปโดยไม่เสียหาย

หน้า ๕๕

เล่ม ๑๒๔ ตอนพิเศษ ๒๑ ๔

ราชกิจจานุเบกษา

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

(๓) ความลาดเอียงของท่อระบายน้ำ กรณีที่ห้องน้ำต่ำกว่าระดับพื้นผิวน้ำ ๕๐ เซนติเมตร ต้องมีความลาดเอียงของท่อไม่น้อยกว่า ๑ : ๕๐ และสำหรับท่อระบายน้ำมีข้นทางใหญ่กว่าจะต้องมีความลาดเอียง ของท่อไม่น้อยกว่า ๑ : ๑๐๐๐ โดยจัดให้ความลาดเอียงของระดับหลังท่อระบายน้ำ (Soffit/Crown Elevation) ต่อเนื่องกันไปตลอดทั้งระบบการระบายน้ำ

(๔) การกำหนดประเกทเครื่องสูบน้ำ ปรินาตรบ่อสูบ หรือสถานีสูบน้ำ และระดับน้ำที่เครื่องสูบน้ำเริ่ม - หยุดทำงานให้เป็นไปตามหลักวิชาการ ทั้งนี้ ระดับน้ำสูงสุดที่กำหนดให้เครื่องสูบน้ำเริ่มทำงานต้องไม่เกินกึ่งหนึ่งของเส้นผ่าศูนย์กลางห้องน้ำที่เข้าสู่บ่อสูบน้ำ

(๕) แนะนำระบบระบายน้ำต้องไม่พาดผ่านทางน้ำ หรือแหล่งน้ำสาธารณะ ประโยชน์ นอกจากจะมีระบบพิเศษ เพื่อการส่งน้ำไปโดยไม่ปนเปื้อนกันน้ำในทางน้ำหรือแหล่งน้ำสาธารณะประโยชน์

(๖) บ่อพักท่อระบายน้ำ

ก. ประเกทบ้านเดี่ยว ต้องจัดให้มีประจำทุกแปลงย่อย

ข. ประเกทบ้านแฝด บ้านแฝด หรืออาคารพาณิชย์จัดให้หนึ่งบ่อต่อสองแปลง ทั้งนี้ต้องแยกท่อระบายน้ำเข้าบ่อพักออกจากกันและระยะห่างระหว่างบ่อพักต้องไม่เกิน ๑๕.๐๐ เมตร โดยต้องมีทุกจุดที่มีการเปลี่ยนขนาดห่อ และจุดบรรจบของท่อ หรือร่างระบายน้ำ และตั้งอยู่ในพื้นที่ของแผนทั้ง โครงสร้างที่ดิน

(๗) กรณีพื้นที่ทำการจัดสรรที่ดินมีระดับสูงต่ำกว่ากันให้แสดง

ก. เส้นชั้นความสูงต่ำของพื้นที่ลงในแผนทั้งแสดงแนวเส้นท่อระบายน้ำ โดยมีช่วงห่างกันทุกระดับความสูง ๑.๐๐ เมตร หรือน้อยกว่า

ข. ระดับของพื้นที่ที่จะปรับแต่ง โดยการขุดหรืออ่อนจากระดับเดิม

(๘) ต้องแสดงแหล่งรับน้ำที่ใช้ชัดเจนในแผนทั้ง หากใช้ลำรางสาธารณะเป็นทางระบายน้ำ ให้แสดงสภาพความกว้าง ความลึกของลำรางจากบริเวณที่จัดสรรไปจนถึงแหล่งรับน้ำที่ ในการแยกระบบระบายน้ำเสียออกจากระบบระบายน้ำที่น้ำที่แสดงแบบรายละเอียดและการคำนวณทางวิชาการของทั้งสองระบบแยกจากกัน แต่ระบบต้องมีรายละเอียดต่าง ๆ ตามข้างต้นทั้งหมด รวมทั้งระดับและรูปตัดของทุกจุดที่มีการตัดผ่านหรือบรรจบกันของระบบทั้งสอง

หน้า ๕๖

เล่ม ๑๒๔ ตอนพิเศษ ๒๑ ง

ราชกิจจานุเบka

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

ข้อ ๑๕ ระบบบำบัดน้ำเสีย

๑๕.๑ น้ำที่ผ่านการใช้จากทุกกิจกรรมในแปลงที่ดินจัดสรรอีเป็นน้ำเสียที่จะต้องได้รับการบำบัดให้มีคุณสมบัติเป็นไปตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เวื่องกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำที่ออกจากที่ดินจัดสรรและเวื่องกำหนดให้ที่ดินจัดสรรเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่จะต้องถูกควบคุมการปล่อยน้ำเสียลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ หรือออกสู่สิ่งแวดล้อม หรือกฎหมายอื่นที่ใช้บังคับ จึงจะระบายน้ำลงสู่แหล่งรองรับน้ำที่ได้ในกรณีที่ที่ดินจัดสรรที่ร่วงดับเป็นแปลงย่อย เพื่อจำหน่ายต่ำกว่า ๑๐๐ แปลง ให้นำประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เวื่องกำหนดมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำที่จากอาคารบางประเภทและบางขนาดสำหรับอาคาร ประเภท ค. นาบังคับให้เห็นโดยอนุโภม

๑๕.๒ ระบบบำบัดน้ำเสียจะเป็นประเภทระบบบำบัดน้ำเสียอิสระเฉพาะแต่ละที่ดินแปลงย่อย หรือ ประเภทระบบบำบัดกลางที่รวมรวมน้ำเสียมาบำบัดเป็นจุดเดียวหรือหลายจุดก็ได้ และแต่ละระบบเหล่านี้จะใช้วิธีหรือขั้นตอนการบำบัดแบบใด วิธีใด ให้แสดงระบบในแผนทังและรายการคำนวนทางวิชาการ โดยผู้คำนวนจะออกแบบต้องลงนามพร้อมส่งสำเนาใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม

๑๕.๓ ระบบบำบัดน้ำเสียทุกประเภทจะต้องมีบ่อดูดคุณภาพน้ำที่สามารถเข้าไปตรวจสอบคุณภาพน้ำที่ห้องคลอดเวลา

หมวด ๕

ข้อกำหนดเพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการคุณภาพ การจราจร และความปลอดภัย

ข้อ ๑๖ ที่ดินแปลงย่อยในโครงการทุกแปลงต้องดีดถนนที่ใช้เป็นสาธารณูปโภคสำหรับเป็นทางเข้าออกของรถยนต์ โดยมีความกว้างของหน้าแปลงต้องไม่ต่ำกว่า ๔.๐๐ เมตร

ข้อ ๑๗ ขนาดของถนนที่ต้องจัดให้มีการจัดสรรที่ดินแต่ละโครงการให้มีความกว้างของเขตทางและพื้นที่จราจรเป็นสัดส่วนกับจำนวนที่ดินแปลงย่อย ดังนี้

(๑) ถนนที่ใช้เป็นทางเข้าออกสู่ที่ดินแปลงย่อยไม่เกิน ๘๙ แปลง หรือเนื้อที่ต่ำกว่า ๑๕ ไร่ ต้องมีความกว้างของเขตทางไม่ต่ำกว่า ๕.๐๐ เมตร โดยมีความกว้างของพื้นที่จราจร ไม่ต่ำกว่า ๖.๐๐ เมตร

(๒) ถนนที่ใช้เป็นทางเข้าออกสู่ที่ดินแปลงย่อยตั้งแต่ ๑๐๐ - ๒๕๕ แปลงหรือเนื้อที่ ๑๕ - ๕๐ ไร่ ต้องมีความกว้างของเขตทางไม่ต่ำกว่า ๑๒.๐๐ เมตร โดยมีความกว้างของพื้นที่จราจร ไม่ต่ำกว่า ๘.๐๐ เมตร

หน้า ๕๗

เล่ม ๑๒๔ ตอนพิเศษ ๒๑ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

(๓) ถนนที่ใช้เป็นทางเข้าออกสู่ที่ดินแปลงย่อยตั้งแต่ ๓๐๐ - ๔๕๕ แปลง หรือเนื้อที่เกินกว่า ๕๐ ไร่ แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ไร่ ต้องมีความกว้างของเขตทางไม่ต่ำกว่า ๑๖.๐๐ เมตร โดยมีความกว้างของพิภาระไม่ต่ำกว่า ๑๒.๐๐ เมตร

(๔) ถนนที่ใช้เป็นทางเข้าออกสู่ที่ดินแปลงย่อยตั้งแต่ ๕๐๐ แปลงขึ้นไป หรือมากกว่า ๑๐๐ ไร่ ขึ้นไป ต้องมีความกว้างของเขตทางไม่ต่ำกว่า ๑๘.๐๐ เมตร โดยมีความกว้างของพิภาระไม่ต่ำกว่า ๑๓.๐๐ เมตร มีเกาะกลางถนนกว้างไม่น้อยกว่า ๑.๐๐ เมตร และวิ่งเท้ากว้างข้างละ ๒.๐๐ เมตร

ในการพิที่ที่ดินแปลงย่อยมีหน้าแปลงที่คิดต่อกับเขตที่ดินปัจกสร้างอาคารในทางหลวง แผ่นดินทางหลวงห้องถีน ให้ปรับปรุงเขตทางนี้เป็นพิภาระ โดยให้เชื่อมเป็นส่วนเดียวกับพิภาระของทางหลวง นอกจากจะมีเกณฑ์บังคับเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๙ ถนนที่เป็นทางเข้าออกของโครงการจัดสรรที่ดินที่บรรจบกับทางหลวงแผ่นดิน หรือทางสาธารณูปโภคน์ ต้องมีความกว้างของเขตทางไม่น้อยกว่าเกณฑ์กำหนดตามข้อ ๑๓ นอกจากจะมีเกณฑ์บังคับเป็นอย่างอื่น

ถนนสาธารณูปโภคน์ที่เป็นทางเข้าออกโครงการจัดสรรที่ดิน ต้องมีความกว้างของพิภาระไม่ต่ำกว่า ๕.๐๐ เมตร หรือเขตทางไม่ต่ำกว่า ๖.๐๐ เมตร และพิภาระต้องไม่ต่ำกว่า ๕.๐๐ เมตร

ข้อ ๑๕ ถนนแต่ละสายให้มีความยาวจากทางแยกหนึ่งถึงอีกทางแยกหนึ่งไม่เกิน ๓๐๐.๐๐ เมตร และไม่ควรให้เป็นแนวตรงยาวเกินกว่า ๖๐๐.๐๐ เมตร ถนนที่เป็นถนนปลายดันต้องจัดให้มีที่กับรถดังนี้

๑๕.๑ ถนนปลายดันที่มีระยะเกิน ๕๐.๐๐ เมตร แต่ไม่เกิน ๑๐๐.๐๐ เมตรให้จัดทำที่กับรถบริเวณปลายดัน

๑๕.๒ ถนนปลายดันที่มีระยะความยาวเกิน ๑๐๐.๐๐ เมตร ให้จัดทำที่กับรถทุกระยะ ๑๐๐.๐๐ เมตร แต่หากมีระยะเป็นเศษไม่ครบ ๑๐๐.๐๐ เมตร ต้องจัดทำที่กับรถตามเงื่อนไขต่อไปนี้

๑๕.๒.๑ หากระยะตั้งแต่จุดที่ครบ ๑๐๐.๐๐ เมตร จุดสุดท้ายไปจนถึงจุดปลายดันของถนนมีระยะไม่เกิน ๕๐.๐๐ เมตร ให้จัดทำที่กับรถที่บริเวณปลายดันของถนนโดยไม่ต้องจัดทำที่กับรถในบริเวณที่ครบระยะ ๑๐๐.๐๐ เมตรจุดสุดท้าย

๑๕.๒.๒ หากระยะตั้งแต่จุดที่ครบ ๑๐๐.๐๐ เมตร จุดสุดท้ายไปจนถึงจุดปลายดันของถนนมีระยะเกิน ๕๐.๐๐ เมตร ให้จัดทำที่กับรถที่บริเวณปลายดันของถนนด้วย

หน้า ๕๘

เล่ม ๑๒๔ ตอนพิเศษ ๒๑ ง

ราชกิจจานุเบกษา

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

๑๕.๓ ที่ก่อสร้างต้องจัดให้เป็นไปตามมาตรฐาน ดังนี้

๑๕.๓.๑ กรณีเป็นวงเวียน ต้องมีรัศมีความกว้างจากจุดศูนย์กลางถึงกึ่งกลางถนน ไม่น้อยกว่า ๖.๐๐ เมตร และพิจารณากว้างไม่น้อยกว่า ๖.๐๐ เมตร

๑๕.๓.๒ กรณีเป็นรูปตัวที่ (T) ต้องมีความยาวสุทธิของໄหลตัวที่ด้านละไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร เว้นแต่จัดทำที่บริเวณปลายดันให้มีความยาวของໄหลตัวที่ด้านละไม่น้อยกว่า ๒.๕๐ เมตร และพิจารณากว้างไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร

๑๕.๓.๓ กรณีเป็นรูปตัวแอล (L) ต้องมีความยาวสุทธิของขาเดี่ยวด้านไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร และพิจารณากว้างไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร หากจัดทำในบริเวณปลายดันของถนนให้จัดทำห่างจากบริเวณปลายดันไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร

๑๕.๓.๔ กรณีเป็นรูปตัววาย (Y) ต้องมีความยาวสุทธิของแขนตัววายด้านละไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร เว้นแต่จัดทำที่บริเวณปลายดันให้มีความยาวของໄหลตัววายด้านละไม่น้อยกว่า ๒.๕๐ เมตร และพิจารณากว้างไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร บุ้นตัววายต้องไม่น้อยกว่า ๑๒๐ องศา ข้อ ๒๐ ที่จอดรถระหว่างพิจารณากับทางเท้า ให้จัดทำในบริเวณต่อไปนี้

๒๐.๑ ตลอดความยาวด้านหน้าที่คินแปลงย่อยประเภทอาคารพาณิชย์ทุกแปลง ต้องจัดให้มีที่จอดรถด้านหน้าเดี่ยวแปลงไม่น้อยกว่า ๑ คัน ต่อ ๑ แปลง และให้มีลักษณะ ดังนี้

(๑) กรณีจัดให้มีที่จอดรถยนต์ตั้งจากกันแนวทางเดินรถให้มีความกว้างไม่น้อยกว่า ๒.๕๐ เมตร และความยาวไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร

(๒) กรณีจัดให้มีที่จอดรถยนต์ขนาดแนวทางเดินรถ หรือทำบุ้นกับทางเดินรถน้อยกว่า ๓๐ องศา ให้มีความกว้างไม่น้อยกว่า ๒.๕๐ เมตร และความยาวไม่น้อยกว่า ๖.๐๐ เมตร

(๓) กรณีจัดให้มีที่จอดรถยนต์ทำบุ้นกับทางเดินรถตั้งแต่ ๓๐ องศา ขึ้นไป ให้มีความกว้างไม่น้อยกว่า ๒.๕๐ เมตร และความยาวไม่น้อยกว่า ๕.๕๐ เมตร

กรณีที่มีเขตที่ดินปลูกสร้างอาคารริมทางหลวงให้ใช้เขตที่ดินปลูกสร้างอาคารเป็นที่จอดรถได้

๒๐.๒ ตลอดความยาวสองฝั่งถนนเป็นระยะทางข้างละ ๕๐.๐๐ เมตร นับจากปากทางเข้าออกของโครงการที่บรรจบกับทางหลวงแผ่นดิน หรือทางหลวงท้องถิ่นที่มีความกว้างของเขตทางตั้งแต่ ๓๐.๐๐ เมตรขึ้นไป ให้จัดให้มีที่จอดความกว้างทั้งละ ๒.๕๐ เมตร

หน้า ๕๕

เล่ม ๑๒๔ คตอนพิเศษ ๒๑ ฯ

ราชกิจจานุเบนกษา

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

กรณีที่ถนนของโครงการที่เขื่อมกับทางหลวงแผ่นดินหรือทางหลวงท้องถิ่น มีความกว้างของพิภาระ ตั้งแต่ ๑๒.๐๐ เมตรขึ้นไป ไม่ต้องจัดให้มีที่จอดรถตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๒๑ ทางเดินและทางเท้า

๒๑.๑ ถนนคันที่ใช้เป็นทางเข้าออกสู่ที่ดินแปลงย่อยที่ทำการจัดสรรที่ดินเพื่อที่อยู่อาศัยและพาณิชยกรรม ต้องจัดให้มีทางเดินและทางเท้ามีความกว้างทางเดินและทางเท้าสูงที่ไม่ต่ำกว่า ๖๐ เซนติเมตร ตลอดความยาวของถนนโดยไม่มีสิ่งกีดขวาง ในกรณีที่เป็นทางเดินและทางเท้ายกระดับ ขอบทางเดินและทางเท้าต้องเป็นคันหินสูงระหว่าง ๑๒ ถึง ๑๔ เซนติเมตร และเพื่อประโยชน์ในการสัญจร หรือเพื่อความปลอดภัยจุดที่เป็นทางเข้าออก สู่ที่ดินแปลงย่อยให้ลอดคันหินลงโดยทำเป็นทางลาดให้รักยนต์เข้าออกได้ แต่ให้รักยาระดับทางเดินและทางเท้าให้สูงเท่าเดิมทางเดินและทางเท้าส่วนที่เป็นทางเข้า - ออกนี้ทำให้เป็นพิภาระชั่วคราวกับบ้าน ๒๑.๒ ทางเดินและทางเท้าสูงที่ต้องจัดทำเพื่อใช้สัญจรเท่านั้น จะนำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่นที่ก่อให้เกิดความไม่สงบรวมไม่ได้

๒๑.๒ ในบริเวณจุดเขื่อมต่อระหว่างถนนกับทางเดินและทางเท้าหรือทางเข้าออกที่ดินแปลงย่อย กับทางเดินและทางเท้าที่ไม่อาจรักยาระดับทางเดินและทางเท้าให้สูงเท่ากันได้ ให้ลอดคันหินลง ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการสัญจรและความปลอดภัย

๒๑.๓ การปลูกต้นไม้ หรือติดตั้งอุปกรณ์ประดับถนนค้องไม่ล้ำลงมาในส่วนที่เป็นทางเดินและทางเท้าสูง

ข้อ ๒๒ ระดับความสูงของหลังถนน

๒๒.๑ ต้องให้สอดคล้องกับระบบการระบายน้ำในบริเวณการจัดสรรที่ดิน

๒๒.๒ ต้องจัดทำให้ได้ระดับและมาตรฐานที่สอดคล้องกับถนนหรือทางสาธารณะที่ต่อเนื่อง

๒๒.๓ พิภาระต้องเป็นค่อนกรีตเสริมเหล็ก แอสฟัลต์ติกค่อนกรีต ค่อนกรีตเสริมเหล็กลาดค้ายาสฟ์ล็อกท์ หรือปูทันค้ายาสคุอิน หรือลาดยางแอสฟัลต์ร่องค้ายันวัสดุพื้นทางที่มีความหนา และบดอัดจนมีความแน่นตามที่กรุงเทพมหานครกำหนด

ข้อ ๒๓ ความลาดชันและทางเลี้ยว

๒๓.๑ ความลาดชันของพิภาระทุกจุดต้องไม่เกิน ๓ ส่วนต่อส่วน ๑๐๐ ส่วน

๒๓.๒ ทางเลี้ยวหรือทางบรรจบกันต้องไม่เป็นมุมแหลมเล็กกว่า ๖๐ องศา และในกรณีทางเลี้ยวที่ห่างกันน้อยกว่า ๓๗.๐๐ เมตร ต้องเป็นมุมปีนไม่เล็กกว่า ๑๒๐ องศา

ເລີ່ມ ១២៥ ຕອນພິເສດຍ ២១ ៩
ຮາກົກຈົງຈານແບກຢາ
២៣ ກົມພາພັນຊື່ ២៥៥០

ข้อ ๒๖ การป่าคุมมุกถนน

๒๔.๓ ปากทางของถนนที่มีเขตทางต่ำกว่า ๑๒.๐๐ เมตร จะต้องปิดบล็อกถนน
ให้กั้งว่างขึ้นอีกไม่ต่ำกว่าค้างละ ๑.๐๐ เมตร

๒๔.๒ ปากทางของถนนดังกล่าวเป็นมุนเล็กกว่า ๕๐ องศา จะต้องปิดมุนให้กวางที่น้ำอีกความกว้างสาม

ข้อ ๒๕ สถานะพานิช และท่อสูบน้ำ

๒๕.๑ ถนนที่ตัดผ่านลำรางสาธารณูปโภคซึ่งกว้างน้อยกว่า ๒.๐๐ เมตรจะต้องทำเป็นท่ออดความแบบการก่อสร้างที่ได้รับอนุญาตจากกรุงเทพมหานคร

๒๕.๒ ถนนที่ตัดผ่านลำรางสาธารณูปโภคชั่วคราวดังต่อไปนี้ ยาว ๒๐๐ เมตร แค่ไม่เกิน ๔๐๐ เมตร จะต้องทำเป็นสะพาน หรือสะพานท่อ ตามแบบการก่อสร้างที่ได้รับอนุญาตจากกรุงเทพมหานคร

๒๔.๓ ถนนที่ตัดผ่านคลองสารารษประ โยชน์ที่มีความกว้างเกิน ๕.๐๐ เมตร แต่ไม่เกิน ๑๐.๐๐ เมตร จะต้องทำเป็นสะพานชั่วคราวเดียว ตามแบบการก่อสร้างที่ได้รับอนุญาตจากกรุงเทพมหานคร

๒๕.๔ ถนนที่ตัดผ่านคลองสาธารณะประทัยชนน์ที่มีความกว้างเกิน ๑๐.๐๐ เมตร
ขึ้นไป จะต้องทำเป็นสะพานตามแบบการก่อสร้างที่ได้รับอนุญาตจากกรุงเทพมหานคร

ทั้งนี้ ให้มีขนาดพิ渥รารของสะพาน สะพานท่อ และท่อลอดไม่น้อยกว่าพิ渥รารของถนน
ที่ต่อเข้ามันอันสะพาน สะพานท่อ และท่อลอด

๕๖ ให้ติดตั้งป้ายสัญญาณจราจรและอุปกรณ์สะท้อนแสงไฟให้เพิ่มได้ชัดครองจุดที่เป็น
เกาะกลางถนน วงเวียน ทางแยก ร่องหรือสันบนขวางถนน ทุกแห่ง

ข้อ ๒๗ เพื่อประโยชน์ในด้านความสัมภักต่อการคุ้มครอง ความมั่นคงแข็งแรง ความปลดภัย ความสวยงาม ความเป็นระเบียบและการทั่วเมือง คณะกรรมการจัดสรรษที่ศูนย์กรุงเทพมหานคร มีอำนาจที่จะสั่งการให้ปรับเปลี่ยน ขนาดเขตทาง ทิศทางเดินรถ ระดับและความลาดชัน ทางเลี้ยว ที่จอดรถ ที่กลับรถ ส่วนประกอบของถนนและป้ายสัญญาณการจราจร

ข้อ ๒๔ ต้องจัดให้มีระบบไฟส่องสว่าง และต้องติดตั้งหัวดับเพลิงให้เป็นไปตามมาตรฐาน
ของการประปาส่วนภูมิ

ເລີ່ມ ອຸ້ນ ຕອນພິເສດ ແກງ

หน้า ๖๑

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

หน้า ๖

ข้อกำหนดเพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการสาธารณูปโภค

ໜີ້ອ ໄກສ ວິນນິໄພໄກ

ผู้จัดสรรที่ดินที่องค์กรให้มีระบบไฟฟ้า และดำเนินการจัดทำตามแบบแปลนผังที่ได้รับความเห็นชอบจากหน่วยราชการหรือองค์กรของรัฐซึ่งมีหน้าที่ควบคุมเรื่องไฟฟ้า

ថ្វីលេខា ៣០ នៃបច្ចេកវិទ្យា

๓๐.๒ ในกรณีที่คืนจัดสรรต้องยุ่นกับบริเวณข้อ ๓๐.๑ ให้จัดทำระบบประปา
หรือระบบน้ำเสีย acidic ให้เพียงพอแก่การอปปโภค และจำต้องดำเนินการต่อไปนี้

(๑) เสนอแบบก่อสร้างระบบการผลิตน้ำประปาและแบบการก่อสร้างระบบจ่ายน้ำพร้อมทั้งรายละเอียด ประกอบแบบรายการคำนวณ โดยมีวิศวกรเป็นผู้ลงนามรับรองแบบ และรายการคำนวณดังกล่าวเพื่อขอรับความเห็นชอบจากคณะกรรมการจัดสรุปรที่ดินกรุงเทพมหานคร

(๒) ถ้าใช้น้ำยาคลหรือน้ำพิวตินในการผลิตน้ำประปาต้องขอรับสัมปทานการจัดจ้างน้ำประปา จากหน่วยราชการที่รับผิดชอบ ตามกฎหมายว่าด้วยการสัมปทานให้เรียบเรียงก่อนออกใบอนุญาตทำการจัดสรรงาน

ข้อ ๓๙ ระบบโทรศัพท์

ในการนี้ที่ผู้จัดสรรถี่คิดจะจัดบริการโทรศัพท์ให้แก่ผู้ซื้อที่คิดจัดสรร ให้แสดงแผนการดำเนินการต่อคณะกรรมการจัดสรรถี่คิดกรุงเทพมหานครด้วย

หน้า ๓

ข้อกำหนดเพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการผังเมือง

ข้อ ๑๒ การใช้ประโยชน์ที่ดินภายใต้กฎหมายที่บังคับใช้ในเขตพังเมืองให้อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายว่าด้วยการพังเมือง

หน้า ๖๒
ราชกิจจานุเบกษา ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐^{๑๒๘}
ค.ส. ๑๒๘ ตอนพิเศษ ๒๑ ง

หน้า ๔

ข้อกำหนดเกี่ยวกับการอื่นที่จำเป็นต่อการรักษาสภาพแวดล้อม
การส่งเสริมสภาพความเป็นอยู่และการบริหารชุมชน

ข้อ ๓๓ สวน สนามเด็กเล่น สนามกีฬา

ให้กันพื้นที่ไว้เพื่อจัดทำสวน สนามเด็กเล่น และห้องสมุด กีฬา โดยคำนวณจากพื้นที่จัด
งานน่าจะไม่น้อยกว่าร้อยละ & ซึ่งจะต้องมีที่ดึง ขนาด และรูปแปลงที่เหมาะสมสมควรแก่การเข้าใช้
ประโยชน์และมีระยะแค่ละด้านไม่ต่ำกว่า ๑๐.๐๐ เมตร และไม่ให้แบ่งแยกออกเป็นแปลงย่อยหลายแห่ง
เว้นแต่เป็นการกันพื้นที่แต่ละแห่งไว้ไม่ต่ำกว่า ๑ ไร่ และให้ปูดินไม่ยืนดันไม่น้อยกว่าร้อยละ
๒๕ ของพื้นที่สวน ตามหลักวิชาการของภูมิสถาปัตยกรรม และพื้นที่สวน สนามเด็กเล่น สนามกีฬา
ข้างด้าน ต้องปลดจราจรภายนอกพื้นและการรอบสิทธิ์ได้ ๆ

ข้อ ๓๖ โรงเรียนอนุบาล

ในกรณีที่เป็นการจัดสรรที่ดินขนาดใหญ่ ผู้จัดสรรที่ดินจะต้องกันพื้นที่ไว้เป็นที่ดัง โรงเรียน อนุบาล จำนวน ๑ แห่ง เนื้อที่ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ตารางวา และต้องจัดให้มีพื้นที่ดังกล่าวเพิ่มขึ้นทุก ๆ ๕๐๐ แปลง หรือทุก ๆ ๑๐๐ ไร่ ในกรณีที่ไม่สามารถจัดดัง โรงเรียนอนุบาลตามระเบียบ กระทรวงศึกษาธิการได้ ให้ใช้พื้นที่ดังกล่าวจัดดัง โรงเรียนประเภทอื่น ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามระเบียบ กระทรวงศึกษาธิการ หากไม่สามารถจัดดัง โรงเรียนประเภทอื่นได้ ให้จัดทำบริการสาธารณสุขและหรือ สาธารณูปโภค อื่น ศูนย์เด็กเล็ก สวน สนามเด็กเล่น สนามกีฬา เป็นต้น โดยต้องจัดทำให้แล้วเสร็จภายใน ๕ ปี นับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาตให้ทำการจัดสรรที่ดิน

ข้อ ๓๔ การจัดครุภัณฑ์ส่ง

ในการนี้ที่ทุกจังหวัดที่คิดจะจัดให้มีรถรับส่ง ให้แสดงแผนการดำเนินการต่อคณะกรรมการจัดสรรงบประมาณ

ข้อ ๓๖ ในกรณีที่ผู้จัดสรรที่คืนรายได้มีความประสงค์จะให้มีการจัดตั้งนิติบุคคลหนู่บ้านจัดสรร หรือนิติบุคคลตามกฎหมายอื่น ผู้จัดสรรที่คืนจะต้องจัดทำพื้นที่ให้เป็นที่ดึํกสำนักงานนิติบุคคลหนู่บ้านจัดสรรหรือนิติบุคคลตามกฎหมายอื่นอย่างหนึ่งโดยอย่างหนึ่งต่อไปนี้

๓๖.๑ ที่คืนเปล่าต้องจัดให้มีเนื้อที่ไม่น้อยกว่า ๒๐ ตารางวา และมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๕.๐๐ เมตร ความยาวไม่น้อยกว่า ๑๐.๐๐ เมตร เว้นแต่ข้อบัญชีของกรุงเทพมหานคร

หน้า ๖๓

เล่ม ๑๒๔ ตอนพิเศษ ๒๑ ง

ราชกิจจานุเบนถยา

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

กำหนดไว้สูงกว่าก็ให้เป็นไปตามข้อบัญญัติของกรุงเทพมหานครนี้ โดยคำแนะนำที่คิดให้มีเขตติดต่อกับสาธารณะปโภค亲 ๆ เช่น ถนน สวน สนามเด็กเล่น สนามกีฬา หรือสาธารณะปโภค亲ที่ใช้ประโยชน์ลักษณะเดียวกัน

๓๖.๒ ที่คิดพร้อมอาคารต้องมีเนื้อที่ไม่น้อยกว่า ๑๖ ตารางวา และมีความกว้างไม่น้อยกว่า ๔.๐๐ เมตร

๓๖.๓ พื้นที่ส่วนอื่นซึ่งผู้จัดสรรที่คิดได้จัดไว้เพื่อเป็นที่ดึงสำนักงานของนิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรร หรือนิติบุคคลตามกฎหมายอื่นแล้ว เช่น สำนักงาน สมอสร เป็นต้น ต้องจัดให้มีพื้นที่ใช้สอยสำหรับสำนักงานของนิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรร หรือนิติบุคคลตามกฎหมายอื่นในอาคารดังกล่าว ไม่น้อยกว่า ๖๔ ตารางเมตร อาคารดังกล่าวจะต้องอยู่บนที่ดินแปลงบริการสาธารณะในโครงการจัดสรรที่คิด และจะเก็บค่าใช้จ่ายสำหรับการใช้เป็นที่ดึงสำนักงานของนิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรร หรือนิติบุคคลตามกฎหมายอื่นไม่ได้ ทั้งนี้ ไม่นับรวมถึงค่าใช้จ่ายสาธารณะปโภคสิ่งปลูกอง

เมื่อจัดที่ดินนิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรรหรือนิติบุคคลตามกฎหมายอื่นแล้วให้อีกว่าที่คิดตามข้อ ๓๖.๑ หรือที่คิดพร้อมอาคารตามข้อ ๓๖.๒ เป็นสาธารณะปโภค ส่วนที่คิดที่เป็นที่ดึงสำนักงาน สมอสร ฯลฯ ตามข้อ ๓๖.๓ ผู้จัดสรรที่คิดต้องให้นิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรรหรือนิติบุคคลตามกฎหมายอื่นถือกรรมสิทธิ์รวมในที่ดินเนื้อที่ไม่น้อยกว่า ๒๐ ตารางวา และให้เป็นสาธารณะปโภคด้วย

ข้อ ๓๗ ในการประชุมจัดทั้งนิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรร หรือนิติบุคคลตามกฎหมายอื่นผู้จัดสรรที่คิดต้องอ่านวิความสะવกในด้านเอกสาร บัญชีรายชื่อผู้ซื้อที่คิดจัดสรรและสถานที่ประชุมตามสมควร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๐

นายฤกษ์ ศิริรุ่งโรจน์

อธิบดีกรมที่ดิน

ประธานกรรมการจัดสรรที่คิดกรุงเทพมหานคร

ศูนย์วิจัยและพัฒนา
อุปlogenกรมมหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายชาวิช ฉายปัญญาเลิศ เกิดเมื่อวันที่ 27 ตุลาคม พ.ศ.2517 จังหวัดกรุงเทพมหานคร

ประวัติด้านการศึกษา

- ระดับชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษาจากโรงเรียนຈารวัฒนานุกูล และโรงเรียนทิวไผ่งาม
- ระดับปริญญาตรีสาขาวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต
- ได้รับใบอนุญาตใบประกอบวิชาชีพสถาปัตยกรรมควบคุม
- ประกาศนียบัตรหลักสูตร MiniMBA Of Real Estate มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
- หลักสูตร โครงการพัฒนาวิชาชีพ ครั้งที่ 6 “Construction Management” สถาบันสถาปนิกสยาม
- เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทหลักสูตรปริญญาโทพัฒนาศาสตร์ มหาบัณฑิต ภาควิชา เศรษฐศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติการทำงาน

- สถาบันก่อสร้าง
- สถาบันก่อฝ่ายขายและการตลาดโครงการ ShowerKing Manufacturing Co.,Ltd.
- สถาบันก่อโครงการ กลุ่มนគกรหองกรุ๊ป
- ผู้จัดการที่ปรึกษา-สถาปนิก ธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด(มหาชน) ถึงปัจจุบัน